

L. VODHÁNĚL • J. JANKŮ

ČESKÝ RÁJ

PRO HOROLEZCE

STÁTNÍ TĚLOVÝCHOVNÉ NAKLADATELSTVÍ

LADISLAV VODHÁNĚL - JAROSLAV JANKŮ

ČESKÝ RÁJ
PRO HOROLEZCE

*Hruboskalsko, skály u rybníků Věžák a Vidlák,
Betlemské a Klokočské skály*

P r a h a 1954

STÁTNÍ TĚLOVÝCHOVNÉ NAKLADATELSTVÍ

Náčrtky skalních měst a mapku provedl Lad. Vodháněl

Fotografie dodali dr. K. Kučera (9) a J. Jelen (8)

Obálku navrhl Stanislav Valášek

ÚVOD

Tělovýchově a sportu připadá v socialistické společnosti významný úkol zocelovat pracující měšť i venkova pro budovatelské úsilí, zvyšovat jejich brannou zdatnost a poskytovat jim radost a osvěžení po práci.

Tento úkol plní i horolezectví jako jeden z významných sportů. Právě na horolezectví je velmi dobře vidět, jak osvobození od kapitalistického vykořisťování umožnilo netušený rozmach tvořivých sil našeho lidu. Vždyť dělník, kterého kapitalista raději propustil z práce, než aby mu poskytl placenou dovolenou, nemohl poznávat krásy našich hor. V dobách nezaměstnanosti bylo mu nanejvýše dopřáno nosit zavazadla svých vykořisťovatelů, kteří šli do hor utrácet peníze, vydřené z jeho mozolů. Proto bylo horolezectví v buržoasní republice omezeno jen na úzký kruh vyvolených.

Teprve po porážce nacismu a s ním i kapitalistických vykořisťovatelů, ozvaly se hory radostným ruchem naší pracující a studující mládeže, která začala uvádět ve skutek heslo: „Hory patří pracujícím.“ A horolezectví doznává velký rozmach. Silně se však ještě ozývají přežitky kapitalistické minulosti. Individualistické pojetí sportu, honba za osobním úspěchem bez ohledu na zájmy celku, která stála i životy, samoučelné pěstování horolezectví odtrženě od života rodící se socialistické společnosti, to vše je velkou brzdou jinak slibnému vývoji vpřed. S podobnými zjevy musíme neustále bojovat, aby si naše horolezectví vydobylo v našem sportovním životě to čestné místo, které mu podle jeho významu patří. Významnou pomocí je při tom všem horolezcům usnesení strany a vlády o tělovýchově a sportu z prosince r. 1952. V duchu tohoto usnesení postavíme naše horolezectví zcela a bezvýhradně do služeb našeho pracujícího lidu. Horolezci musí ještě v mnohem větší míře než dosud budit zájem o tento krásný sport mezi širokými masami pracujících, zejména mezi pracující mládeží. Jen tak vyrostou početné řady těch, kteří dokážou překonat ty nejtěžší srázy Tater a budou schopni důstojně reprezentovat náš lid i v zahraničních velehorách.

K tomu je ovšem třeba dlouhé, poctivé a vytrvalé práce. Většina našich horolezců má však možnost věnovat se svému oblíbenému sportu v Tatrách jenom po dobu dovolené. Horolezec však musí ne-

ustále udržovat a zvyšovat svou tělesnou a lezeckou zdatnost. K tomu mu slouží cvičné skály, mezi nimiž zaujímá význačné místo pískovcová oblast Čech, jejíž část popisuje tento průvodce. Právě při přípravě na těchto cvičných skalách, vyžadujících technickou dokonalost lezce, kde také začínali mnozí z našich nejlepších lezců, mohou horolezecké oddíly po vzoru sovětské fyskultury soustavně a cílevědomě připravovat naše pracující k vrcholným výkonům v horách.

Nebylo by však správné dívat se na pískovcové skály pouze jako na tělocvičné nářadí. Vždyť jsou jedním z nejkrásnějších koutů naší vlasti, které náš lid dal přiléhavý název Český ráj. Mnozí horolezci zde prožili a prožijí krásné chvíle oddechu po práci v družném kolektivu. Ti všichni budou učit nové příznivce horolezeckého sportu lásce ke skalní a horské přírodě v naší krásné vlasti, v duchu žhavého socialistického vlastenectví.

Naše horolezectví má nejlepší předpoklady k tomu, aby vychovávalo ve zdravém sportovním soutěžení naše pracující a naši mládež ve smělé budovatele socialismu a v pevné obránce míru. Pro tyto početné a skromné pracovníky našeho horolezectví, kteří správně chápou poslání sportu v lidově demokratické republice a kteří svou prací na tomto úseku pomáhají budovat socialismus v naší zemi, je určen tento průvodce. Této jejich práci čest!

VYSVĚTLIVKY K PRŮVODCI

Skalní skupiny, popsané v našem průvodci, nalézají se nedaleko města Turnova. Geologicky jsou součástí rozlehlé severočeské křídové tabule, jejímž jsou jedním z typických znaků.

Jednou z nejkrásnějších pískovcových oblastí je hruboskalské skalní město. Četné věže smělých tvarů mají zde na rozdíl od Prachovských skal dosti prostoru, aby celá jejich krása mohla vyniknout. Malebné skupiny skal s bohatým výběrem výstupů od nejsnazších po velmi těžké tyčí se v četných údolích mezi zámkem Hrubá Skála a zříceninami hradu Valdštýna. Z tohoto ústředního prostoru šíří se mnohými odnožemi ještě daleko na jih (skupina Apolena u Trosek, Vidlák, Věžák, na jihozápad Pleskoty a na západ skály u zříceniny hradu Chlumu) a navazují na sousední oblasti skal Prachovských a Příhrazských. Přírodním východiskem pro celý prostor je chata horolezeckého oddílu Turnov v Podhájí, asi 1 km od zastávky Sedmihorky na trati Turnov—Jičín.

Druhá rozlehlá oblast zaujímá skalní útvary, sledující Jizeru severně od Turnova až k Malé Skále. Patří sem nepříliš bohaté, ale krajinově krásné ostrohy Drábovna, Kalich, Sokol, Chleviště, dále hřebeny Pantheonu a Suchých skal. Zvláště poslední pro svůj horský ráz jsou vděčným horolezeckým terénem.

Nejznámější v tomto prostoru jsou však věže Klokočských skal, uhýbajících od toku Jizery k obci Klokočí a dále obloukem k východu k zřícenině hradu Rotštejna. Věnujeme jim oddíl v našem průvodci. Výstupy v Klokočských skalách jsou vesměs těžké a doporučujeme je proto již zkušeným lezcům.

Náš průvodce navazuje na průvodce soudruha O. Baušeho „Skalní věže na Mužském“. Podrželi jsme rozdělení obtížnosti na sedm stupňů s tím rozdílem, že k sedmému stupni připojujeme ještě dva stupně: VII b — technicky kromobyčejně těžké a VII c — krajně těžké.

Při klasifikaci obtížnosti přihlížíme jen k technické obtížnosti, kterou ukládá lezci skála a nepřihlížíme k výšce skály! Pokud jsou nám známa data, uvádíme napřed jména lezců, kteří zlezli skálu po prvé; za popisem výstupu pak poznamenáváme první český výstup. Mnohé výstupy provedli němečtí lezci z řad pokrokové pracující mládeže, pro něž za kapitalistické první republiky to byly jediné přístupné lezecké terény, na př. Jeschke, Aschenbrenner (Rudá hrana) a j. Cesty popisujeme stručně, domníváme se však, že popisy plně stačí k orientaci lezců. Cesty krajínově krásné nebo zvlášt zajímavé označujeme hvězdičkou.

Nakonec prosíme všechny, kteří budou používat našeho průvodce, aby nám jej připomínkami a doplňky pomohli zlepšit.

Skály v okolí zříceniny hradu Valdštýna

Skalní věže kolem hradu Valdštýna jsou jakýmsi předměstím hlavního skalního města, horolezci zvaného „Skalák“. Nejznámější a viditelná dalekému okolí jest Kočičí hlava (také zvaná Valdštejnova stráž). Ostatní skalní věže jsou poměrně nízké, zlezeny byly teprve v letech 1943 až 1945 a jsou horolezci dosti opomíjeny, ač technicky jsou velmi zajímavé.

1. HRADNÍ.

Nízká věž pod severními hradbami Valdštýna.

1. Normální cesta — II.

Horolezecký oddíl (HO) Turnov — J. Mitlener v r. 1943.

Nastupuje se ve středu jižní stěny a po dobrých záchytech vystupujeme přímo na vrchol.

2. KOČIČÍ HLAVA.

Věž s nápadnou hlavou na jihovýchodním hřebenu od hradu Valdštýna. Od této skály na jihovýchod jsou věže: „Převislá“, „Zatracec“ a „Sněžná“.

*2. Normální cesta — III.

Němečtí lezci v r. 1914.

Západním rohem vystoupíme na velikou rovinku a dále po jihozápadní hraně podél mělké spárky na další vodorovnou plošinku. Zde tvoří skála pravoúhlý kout, v němž jsou dvě trhlinky, jimiž pokračujeme až na širokou lávku pod „hlavičkou“. Po lávce přejdeme doleva a východní lehkou stěnkou dosáhneme vrcholu.

*3. Jihozápadní cesta — V.

Jihozápadní stěna jest rozdělena svislou spárou, která se asi v polovině stěny rozšiřuje. Do tohoto rozšíření vystoupíme podél spárky. Odtud stěna poskytuje dvě možnosti výstupu, buď přímo jmenovanou spárou, nebo asi dva metry vpravo stěnou podél spáry přímo na vrchol.

HO Turnov — A. Zima, L. Vodháněl, Vl. Procházka — r. 1935.

4. Jihovýchodní spára — V.

Stoupající jihovýchodní stěnou dosáhneme spáry a jí pokračujeme na vrchol.

***4a) Severní cesta — V.**

HO Liberec — F. Patočka s druhy 1949.

Nastupuje se od SZ po lavici do severního koutu. Přes balvany v pravé části tohoto koutu vystoupíme až k hluboké prohlubni, odtud vodorovně doprava k úzké trhlině a podél ní přímo pod severní stěnkou hlavicky. Dále jako normální cestou.

3. PŘEVIŠLÁ.

5. Jihozápadní komín — III.

HO Turnov — J. Janků, Z. Gräf — 22. 7. 1942.

Jihozápadní stěnou, výše zúžujícím se komínem vystoupíme na vrchol.

6. Jihovýchodní komín — II.

Jihovýchodním vnitřním komínem.

4. ZATRACENEC.

7. Severní komín — I.

8. Severozápadní spára — IV.

HO Turnov — J. Janků, Z. Gräf — 22. 7. 1942.

Stoupáme severozápadním komínem, který asi uprostřed přechází ve spáru s několika stupy.

9. Jižní levý komín — I.

10. Jižní pravý komín — I.

5. SNĚŽNÁ.

11. Koutová spára — II.

Severozápadní stěna tvoří kout, kterým vystoupíme přímo na vrchol.

12. Jihozápadní komín — II.

13. Jižní stěna — III.

HO Turnov — R. Kuchař — 19. 5. 1945.

Nastupuje se s balvanu do jižní stěny, kterou probíhají dva zářezy. Odtud přejdeme doleva na jižní hranu a po hraně dosáhneme vrcholu.

6. PRAŠIVKA.

14. Jihozápadní cesta — II.

HO Turnov — J. Janků — 14. 4. 1942.

Nastupujeme v polovině jihozápadní stěny a vystoupíme přímo k vodorovnému zářezu. Dále pokračujeme hladkou, mírně nakloněnou vrcholovou stěnou.

15. Severní cesta — II.

HO Turnov — J. Melichar — 10. 12. 1947.

Středem severozápadní stěny vystoupíme do mělké prohlubně. Odtud pokračujeme doleva na stupínek a po levé hraně vystoupíme na vrchol.

16. Východní cesta — II.

HO Turnov — B. Vorel, J. Holas — 8. 10. 1943.

Pravou hranou východní stěny vystoupíme pod stříšku převisu, který obejdeme doprava a stěnou podél hrany dosáhneme vrcholu.

17. Jižní cesta — II.

HO Turnov — B. Svatoš, J. Kysela — 15. 6. 1945.

Jižním rohem vystoupíme přímo na vrchol.

7. ZDÁNĹIVÁ.

18. Normální cesta — II.

HO Turnov — B. Vorel, J. Holas — 3. 10. 1943.

Středem severozápadní stěny vystoupíme na obdél níkový stupeň a po pravé hraně pokračujeme na vrchol.

8. SLEPENÁ.

19. Normální cesta — II.

HO Turnov — B. Vorel, J. Holas — 3. 10. 1943.

Nastupuje se východním rohem vzhůru a po mechem zarostlé látce přejdeme doleva pod převislou stěnu. Dále pokračujeme po pěkných záchytech šikmo vpravo vzhůru na roh a převislou stěnou na vrchol.

9. ŽEBRÁK.

***20. Normální cesta — VI.**

HO Turnov — B. Vorel, J. Holas — 3. 10. 1943.

Středem severovýchodní stěny přes převis a podél mělké spárky vystoupíme až k jejímu konci na balvan po její levé straně. S balvanu několika kroky po hladké stěně dosáhneme vrcholu.

10. BUKOVÁ.

***21. Normální cesta — IV.**

HO Turnov — J. Holas, B. Vorel — 3. 10. 1943.

Od západního rohu věže vystoupíme k šikmému zářezu směřujícímu k pravé hraně skály. Tímto zářezem přejdeme dosti obtížně na hranu, po které pokračujeme na vrchol.

11. JAVOROVÁ.

22. Normální cesta — II.

HO Turnov — B. Vorel, J. Holas — 3. 10. 1943.
Jihozápadní hranou vystoupíme přímo na vrchol.

11a) ZAPADLÉ VĚŽE.

Nelezeno.

12. OTESÁNEK.

23. Normální cesta — I.

Vystupuje se jihozápadní hranou věžičky.

13. JEŘABINKA.

24. Normální cesta — I.

Vystupuje se jižní hranou; výše šikmo doleva stěnou postupujeme na vrchol.

14. RASOCHÁČ.

*25. Verlova cesta — VI.

HO Turnov — B. Vorel, J. Holas — 3. 10. 1943.
Jihovýchodní hranou vystoupíme až na konec šikmého stupně. Odtud přecházíme vodorovně doprava do úzké spárky. Touto spárkou několika obtížnějšími kroky dosáhneme vrcholu.

15. DIVOKÁ.

26. Normální cesta — II.

HO Turnov — J. Janků — 29. 5. 1943.
Východní dvojspárou tvořící otevřený komín vystoupíme na malé předskalí. Odtud lehkou stěnou mírně vpravo na vrchol.

27. Sluneční cesta — III.

HO Turnov — V. Karoušek — 29. 5. 1943.
Středem východní stěny mezi normální cestou a levou hranou vystupujeme přímo vzhůru.

28. Jihovýchodní cesta — III.

HO Turnov — J. Janků — 29. 5. 1943.
Po jihovýchodní hraně stoupáme přímo na vrchol.

16. DVOJČE.

29. Normální cesta — II.

Nastupuje se od západu do komínu, který dělí severozápadní předskalí od vlastní věže. Po vklíněných balvanech vystoupíme na předskalí, kde překročíme do krátkého komínu a jím dosáhneme vrcholu.

30. Stínová cesta — IV.

Nastupuje se v severozápadním koutu do úzké spárky. Spárou, která se výše rozšiřuje v úzký komín, stoupáme na vrchol.

31. Jižní cesta — IV.

Pravou částí severozápadní stěny (vedle normálního komínu) vystoupíme šikmo doprava na západní hranu. Hranou po dobrých záchytech na vrchol.

17. KŘIVÁ.

32. Normální cesta — III—IV.

HO Turnov — J. Smítka r. 1944.

Jihovýchodním vnitřním komínem vystoupíme na malý výstupek mezi Janovou vyhlídkou a vlastní skálou. Zde překročíme do malého výklenku v západní stěně a přejdeme do spáry. Touto spárou vystoupíme na vrchol pilíře a odtud již snadno krátkou stěnou dosáhneme vrcholu.

18. ZAPOMENUTÁ.

33. Normální cesta — V.

HO Mladá Boleslav — S. Herčík, B. Cvrková, J. Smítko — 17. 10. 1944.

Západní, mírně zalomenou spárou vystoupíme na vrchol.

*33a) Ponurá cesta — VII.

HO Turnov — J. Plátek, Jar. Kopal — 7. 10. 1951.

Nastupuje se asi uprostřed JZ stěny přes široké břicho ke hrotu, od kterého traversujeme doprava, až dosáhneme rukama do díry. Z této díry stoupáme vzhůru k 1. kruhu. Od něho nejprve přímo vzhůru k obloukovitému chytu (hrotu), podél kterého přecházíme po římse poněkud doprava a dále opět nahoru do velké podlouhlé díry, ve které jdeme zase zpět doleva ke druhému kruhu. Od kruhu pak levou stěnou a výše podél zářezu vzhůru na hladkou plotnu, kde jest umístěn 3. kruh. Od něho převislou stěnou vzhůru na širokou polici, která protíná téměř celou stěnu. S police přes další převislou stěnu ke kruhu a dále asi dva metry vzhůru. Zde odbočíme doprava na velký skalní hrot a odtud k nápadným hodinám. Od hodin postupujeme stále doprava a již ustupující stěnou na vrchol.

19. PIROVA VĚŽ.

34. Normální cesta — IV. — Lámavé.

HO Turnov — J. Baudys, E. Prchlík — v květnu 1930.

Levou částí jižní stěny nastoupíme do mělké spáry a touto pokračujeme na vrchol.

***35. Severozápadní cesta — VI.**

HO Turnov — J. Mítlener, V. Kříž, B. Vorel — 25. 6. 1942.
Nastupuje se v pravé polovině severozápadní stěny podél úzké trhliny do výklenku. Odtud přejdeme na pravou hranu, po které nesnadno stoupáme do zřetelně viditelného koutku tvořícího o něco výše vpravo malou poličku. S této poličky překročíme doprava do spáry a jí vystoupíme na vrchol.

Přední Skalní město — Blatníky

Přejdeme-li po Angrově stezce na Janovu vyhlídku, otevře se nám nádherný pohled na skalní věže kolem prosekané stezky u t. zv. Krokodila. Jsou to lidově zvané Blatníky a lesáci tomuto koutu říkají Liščí kotce. V první skupině vévodí Blatník a Maják, za nimi jest více nižších věží, které se táhnou až k Opozdilci. Druhá skupina tvoří Bránu, Galeon a končí Louskáčkem. V pozadí pak vystupuje samostatná Čertova skála. Vpravo je třetí skupina zvaná Jenovefa (jméno od jeskyně sv. Jenovefy). Zde v těchto skupinách skalních věží najdeme nejtěžší a nejděčnější lezecké cesty, které ponejvíce provedli naši domácí lezci a těmito výstupy předstihli starou techniku německých lezců, kteří prvně navštěvovali tato místa. Všechny cesty jsou dobře jištěny, při výběru cest doporučujeme však co nejvíce přísné sebekritiky.

20. HRÍBEK.

***36. Normální cesta — V.**

Němečtí lezci asi v r. 1930.

Nastupuje se středem východní stěny a postupuje se šikmo doprava přes tři oblé poličky na prostorný balkon. Na balkon můžeme též poněkud snadněji vystoupit od severu ustupující spárou. Vrcholu dosáhneme východním koutem dosti obtížným rozpěrem a „sokolíkem“.

21. FIFANKA.

37. Normální cesta — IV.

HO Turnov — L. Vodháněl, V. Procházka, J. Smítka, J. Volejník r. 1939.

Nastupuje se lehkou stěnou podél západního rohu ke kruhu. Od něho hladkou stěnou velmi obtížně na vrchol.

22. PERNÍKOVÁ.

38. Normální cesta — VI.

HO Turnov — V. Bohuslav s druhy r. 1942.

Nastupujeme středem jižní stěny po četných záchytech k svislé trhlině. Podél ní stoupáme na poličku u pravé hrany k velikým hodinám. Poněkud výše vlevo nad hodinami je kruh. Od kruhu velmi těžkým krokem po hladké stěně dosáhneme vrcholu.

23. BLATNÍK.

39. Normální cesta — III.

Nastupuje se východní krátkou spárou na prostorný balkon, po němž přejdeme šikmo doprava na vklíněný balvan na počátku komína. Komínem vystoupíme na šikmou plošinku v levé jeho části a po ní asi dva kroky doleva na větší rovinku. Odtud šikmou spárou vystoupíme na nakloněnou travnatou vrcholovou lávku.

40. Severozápadní spára — IV.

Od vklíněného balvanu na počátku komínu projdeme tunelem na travnatou lávku v severozápadní stěně. Po ní přejdeme doleva pod severozápadní spáru, kterou vystoupíme na balkonek pod vrcholem. Odtud krátkou stěnou zakončíme výstup.

HO Turnov — V. Kříž, L. Vodháněl — r. 1941.

*41. Údolní stěna — VII.

HO Turnov — A. Matějec, J. Mitlener, V. Bohuslav — 8. 9. 1941.

Od jižní hrany přejdeme dosti lehkým přechodem asi do středu údolní stěny k svislé spráce (jistící smyčka). Po levé straně spárky stoupáme na pevných záchytech na vodorovnou poličku, nad níž jest první kruh. Od něho pokračujeme podél svislého zářezu vzhůru do rohové jeskyňky ke 2. kruhu. Odtud sestoupíme o něco níže a jemným traversem přecházíme obtížně na levou hranu. Zde pokračujeme rýsuující se spárou (jež vede až na vrchol) šikmo doprava k 3. kruhu. Dále spárou a po stupech na levé její hraně ke 4. kruhu. Odtud stoupáme podél svislého zářezu namáhavě až na výše položenou skalní římsu (jistící smyčka). Nyní buď přímo vzhůru nebo snáze po římsě vodorovně doprava a spárou vzhůru na balkon. Vrcholu dosáhneme „solivou“ stěnou přímo nad balkonem.

*42. Kalferstova hrana — VIIb. — Lámavé.

HO Turnov — V. Kalferst, D. Machaň — r. 1944.

Nastupuje se jižní hranou, jež tvoří menší kout. Koutem postupujeme

až pod jeho stříšku a zde přejdeme doleva a stěnou pokračujeme pod převis. Dále přejdeme trochu doprava a přímo vzhůru pod další převis, kde jest 1. kruh. Odtud přecházíme doleva po velikých lámavých chyttech a podél rohu až k místu, kde je zřetelně vidět římsu doprava ke spárce (Matějčova cesta); touto dokončíme výstup.

***43. Matějčova cesta — VII.**

HO Turnov — A. Matějec, D. Porcal v r. 1943.

Nastupuje se východní krátkou spárkou jako u normální cesty. S balkonem přejdeme vodorovně doleva do nápadné díry. Z díry pokračujeme velmi namáhavě úzkou spárou až na vrchol (1. kruh).

44. Koutová cesta — IV.

Domáci lezci v r. 1934.

Krátkou spárkou na východní balkon. Odtud přímo vzhůru širokým koutem až na travnatou vrcholovou lávku.

24. MAJÁK.

***45. Západní komín — III.**

Nastupuje se západním koutem na rovinku mezi dvěma skalními stěnami, jež tvoří krátký otevřený komín. Tímto komínem pokračujeme vzhůru k jeho zakončení. Dále lehkou stěnou dosáhneme široké lávky asi v polovině skály. Na tuto lávku můžeme také vystoupit od zmíněného koutu napravo po stupňovitém pilíři a ustupující spárou k borovici na balkoně. Odtud na vrchol pokračujeme vnitřním komínem. Možno použít i pro sestup.

***46. Údolní cesta — VI—VII.**

R. Kaden s partou — r. 1930.

Středem jižní stěny podél klikaté, málo výrazné spáry vystoupíme až pod převis. Odtud přejdeme asi tři kroky doleva a dále mírně šikmo doprava vzhůru až pod vrchol. Zde přejdeme na levou hranu, kterou vystoupíme již snáze na vrchol.

***47. Mězlova cesta — VIIIb. — Exponované.**

HO Praha — Dr. Z. Mézl, Ing. K. Čabelka — r. 1944.

Nastupuje se asi tři metry od jihojihovýchodní hrany nalevo otevřenou spárkou vzhůru k borovici. Těsně vlevo od hrany asi 8 metrů vzhůru k 1. kruhu. Od kruhu postupujeme šikmo vzhůru k levé straně rezavé plotny (2. kruh). Odtud přecházíme vodorovně doprava na hranu a po ní vzhůru a přes solivé převislé „břicho“ výše ke třetímu kruhu. Vrcholu dosáhneme nevýraznou oblou hranou.

***48. Jeschkeho spára — VII. — Namáhavé.**

E. Jeschke s partou, N. F. Jablonec.

Nastupuje se východním komínem, který výše přechází ve spáru, přímo ke kruhu. K tomuto kruhu můžeme také nastoupit zmíněným komínem a levou spárkou na předskalí. Odtud obtížným traversem pomocí spodních záchyťů doprava ke kruhu. Hladkou spárou bez záchyťů vystoupíme obtížně do jeskyně (jistíci smyčka). Z této jeskyně vyjdeme po levé její straně ven do stěny. Po zdolání převisu pokračujeme podél spárky vzhůru do skalního hnízda, kde je další možnost zajištění. Odtud stoupáme k vrcholu nejprve úzkým komínem a výše po jeho pravé straně stěnou.

HO Praha — R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková — r. 1940.

***49. Gotická hrana — VIIIb. — Exponované.**

HO Turnov — V. Karoušek, L. Jisl — 10. 4. 1945.

Podél východní hrany táhne se svislý zářez, který se výše lomí doprava. Podél tohoto zářezu vystoupíme na úzkou lávku. Odtud dále po stupních stoupáme šikmo vzhůru k východní hraně (1. kruh). Od kruhu velmi obtížně (nejtěžší místo) stoupáme po hraně k dalšímu kruhu. Od něho stále po pravé straně hrany po malých a lámavých záchytech dosáhneme vrcholu.

***50. Stínová cesta — V.**

R. Hanke, Seyfert, M. Kertesz — 8. 9. 1930.

Severním levým koutem vystoupíme na stupňovitou lávku. Odtud krátkou stěnou doleva vzhůru, načež přejdeme doprava pod širokou převislou spárou. Obtížným krokem zdoláme převis a spárou již snáze vystoupíme na vrchol.

HO Praha — R. O. Bauše, Ing. K. Čabelka — 15. 6. 1939.

25. ZELENÁČ (Na břízkách).

51. Západní hrana — III.

S náhorní rovinky projdeme tunelem na západní roh. Po hraně neb širokou spárou vlevo vystoupíme snadno na vrchol.

52. Severní hrana — V—VI.

Nastupuje se severovýchodní převislou stěnou vzhůru na úzkou plošinku, po níž přejdeme doprava za hranu a o něco výše na další římsu. Odtud stoupáme šikmo doprava vzhůru lámavou stěnou na vrchol.

53. Východní kout — III—IV.

Nastupuje se krátkou východní spárkou do místa, kde stěna tvoří kout. Na vrchol pokračujeme spárkou uvnitř koutu.

54. Jihozápadní komín — III.

HO Turnov — A. Zima, F. Stříbrný, L. Vodháněl — r. 1933.

Od východní hrany přejdeme po lávce vodorovně doleva do komínu. Komínem vystoupíme do soutěsky mezi Haryho věžičkou a vlastní skálou. Odtud pokračujeme otevřeným jihozápadním komínem na vrchol.

26. HARYHO VĚŽIČKA.

54a) Normální cesta — II.

HO Turnov — A. Zima — r. 1928.

Na rovinku v soutěsce vystoupíme jako u cesty č. 54. Odtud stoupáme severovýchodní krátkou stěnou s četnými záchyty na vrchol.

27. ROZEKLANÁ.

55. Komínová cesta — II.

Vystupuje se komínem s nástupem buď od západu neb východu.

56. Jihovýchodní cesta — IV.

Cesta vede buď levou neb pravou klikatou spárkou s jihovýchodního předskalí.

57. Marešova cesta — V.

HO Turnov — A. Mareš s druhy — r. 1943.

Nastupuje se s jihovýchodního předskalí na levou hranu. Odtud vodorovně kolem skály až pod severní spárku, kterou vystoupíme na vrchol.

28. MANON.

58. Normální cesta — III.

HO Turnov — L. Soldát, F. Bauma, Ing. K. Čabelka — 27. 4. 1930.

S náhorní rovinky vystoupíme východní pravou spárkou na severní poličku a krátkou stěnou dosáhneme vrcholu.

59. Levá cesta — III.

HO Turnov — J. Smítka, A. Zima — 10. 5. 1941.

S náhorní rovinky vstoupíme do levé východní spárky, kterou dosáhneme jihozápadního předskalí. Odtud kolmou stěnou pomocí pevných záchyťů vystoupíme na vrchol.

***60. Údolní cesta — III.**

HO Turnov — V. Náhlovský, A. Zima, F. Porcal, L. Vodháněl — r. 1941.

Nastupujeme ve stráni u severní hrany a po vodorovné lávce přejdeme

doprava do spáry. Touto snadnou spárou vystoupíme na jihozápadní předskalí a krátkou stěnou dosáhneme vrcholu.

29. TRŮN.

61. Normální cesta — III.

Západním komínem mezi věží a předskalím vystoupíme až k místu, kde se komín rozšiřuje. Zde přejdeme do východní ustupující stěny a touto vystoupíme na vrchol.

30. MNICH.

***62. Údolní cesta — VII. — Namáhavé.**

Od severozápadní paty věže vystoupíme pravou neurčitou spárkou na stupeň. Vysokým krokem v pravé stěně přijdeme na ustupující snazší stěnu a výše do jeskyňky, kde je možnost jištění. Odtud přejdeme dosti snadno vodorovně doleva do další jeskyně. Do této jeskyně můžeme vystoupit od východního rohu věže po zářezech šikmo doprava, dále travnatou lávkou a prolezením skalního okna dosáhneme zmíněné jeskyně. Z jeskyně pokračujeme převislou, doprava nakloněnou odtlačující spárou do zvonovitého výklenku na počátku vrcholové spáry (nejtěžší místo výstupu). Vrcholu dosáhneme pokračujícím úzkým komínem.

HO Praha — Ing. Gotmann s druhy asi r. 1930.

***63. Netopýří spára — VII. — Namáhavé.**

HO Praha — Dr Z. Mézl, Ing. Karel Čabelka — r. 1942.

Od východu nastoupíme do spáry přes veliký lámavý převis. Nyní obtížně pomocí chytů po pravé straně spáry stoupáme ke kruhu. Od něho pokračujeme odtlačující spárou k vrcholu.

***64. Talířová cesta — VII.**

HO Praha — Ing. K. Čabelka, Dr Z. Mézl, M. Čabelková — 28. 9. 1941. Nastupuje se od jižní hrany šikmo doleva na širokou polici pod převis. Převis zdoláváme poněkud vpravo po velikých lámavých chytech a pokračujeme rozpěrem koutovou stěnou přímo ke kruhu, který jest v levé stěně koutu. Od kruhu vystoupíme přímo vzhůru na úzkou lištu, po ní nepatrně doleva a vzhůru stěnou, bohatou na menší „hodiny“ klikatě na vrchol. Na celé stěně jest řada možností jištění pomocí smyček.

31. POSLEDNÍ.

***65. Mézlova cesta — VII. — Namáhavé.**

HO Praha — Dr Z. Mézl, Ing. K. Čabelka, R. O. Bauše, E. Frössl — 2. 10. 1943.

Nastupuje se stěnou při severovýchodním rohu na podélný výstupek (možnost zajištění). Odtud obtížnou stěnou šikmo doprava a podél zářezu na vodorovnou odtlačující římsu. Po ní traversujeme na západní roh ke kruhu. Od něho vystoupíme po hladkém „bříšku“ přímo na vrchol.

32. ANEBO.

*66. Normální cesta — V.

Němečtí lezci.

Na jihozápadní předskalí se nastupuje buď západní koutovou spárou, jež se rozšiřuje v komín nebo jižním vnitřním komínem. S předskalí postupujeme středem převislé lámavé stěny podél dvou souběžných spárek na vodorovnou římsu, po které přejdeme doleva do prostorné jeskyně. Vrcholu dosáhneme odtlačující spárou, která má však výše dobré záchyty.

HO Turnov — J. Baudys, K. Čabelka, V. Náhlovský — r. 1928.

*67. Přechodová cesta — VII.

HO Praha — Dr Zd. Mézl, Dr O. Jelínek — 19. 4. 1943.

Nejprve vystoupíme na jihozápadní předskalí jako u normální cesty. Sestoupíme o něco níže do levého (západního) komínu až k místu, kde začíná v levé stěně vodorovná římsa. Velmi obtížným krokem přejdeme z komínu na tuto římsu a obtížně traversujeme doleva ke kruhu. Od něho přecházíme doleva ku hraně a vzhůru na šikmý balkon. Zde vstoupíme po lámavých převislých stupních do spáry, kterou namáhavě vystoupíme na vrchol.

*68. Průkopnická cesta — VII.

HO Turnov — K. Čabelka, J. Baudys, L. Soldát — r. 1932.

Nastupuje se severní spárou na nízké předskalí. Zde překročíme do stěny a stoupáme namáhavě přes dvě jeskyňky do druhé malé díry (jistící smyčka). Odtud přecházíme doprava do veliké jeskyně a snazší spárou vystoupíme na vrchol.

*69. Mézlova cesta — VII.

HO Praha — Dr Mézl, Ing. K. Čabelka — 6. 9. 1941.

Nastupuje se jihovýchodním komínem několik metrů vzhůru a zde přejdeme do levé spárky již vystoupíme na jižní předskalí. Odtud převislou lámavou stěnkou vystoupíme do mělkého koryta a velmi těžkým krokem přijdeme pod další převis. Převis překonáme pomocí spárky a dosáhneme menší jeskyně (jištění). Odtud po liště s pevnými záchyty přecházíme vodorovně napříč severní stěnou do veliké jeskyně, ze které již snadno dosáhneme vrcholu.

Nastupuje se stěnou při severovýchodním rohu na podélný výstupek (možnost zajištění). Odtud obtížnou stěnou šikmo doprava a podél zářezu na vodorovnou odtlačující římsu. Po ní traversujeme na západní roh ke kruhu. Od něho vystoupíme po hladkém „bříšku“ přímo na vrchol.

32. ANEBO.

*66. Normální cesta — V.

Němečtí lezci.

Na jihozápadní předskalí se nastupuje buď západní koutovou spárou, jež se rozšiřuje v komín nebo jižním vnitřním komínem. S předskalí postupujeme středem převislé lámavé stěny podél dvou souběžných spárek na vodorovnou římsu, po které přejdeme doleva do prostorné jeskyně. Vrcholu dosáhneme odtlačující spárou, která má však výše dobré záchyty.

HO Turnov — J. Baudys, K. Čabelka, V. Náhlovský — r. 1928.

*67. Přechodová cesta — VII.

HO Praha — Dr Zd. Mézl, Dr O. Jelínek — 19. 4. 1943.

Nejprve vystoupíme na jihozápadní předskalí jako u normální cesty. Sestoupíme o něco níže do levého (západního) komínu až k místu, kde začíná v levé stěně vodorovná římsa. Velmi obtížným krokem přejdeme z komínu na tuto římsu a obtížně traversujeme doleva ke kruhu. Od něho přecházíme doleva ku hraně a vzhůru na šikmý balkon. Zde vstoupíme po lámavých převislých stupních do spáry, kterou namáhavě vystoupíme na vrchol.

*68. Průkopnická cesta — VII.

HO Turnov — K. Čabelka, J. Baudys, L. Soldát — r. 1932.

Nastupuje se severní spárou na nízké předskalí. Zde překročíme do stěny a stoupáme namáhavě přes dvě jeskyňky do druhé malé díry (jistící smyčka). Odtud přecházíme doprava do veliké jeskyně a snazší spárou vystoupíme na vrchol.

*69. Mézlova cesta — VII.

HO Praha — Dr Mézl, Ing. K. Čabelka — 6. 9. 1941.

Nastupuje se jihovýchodním komínem několik metrů vzhůru a zde přejdeme do levé spárky již vystoupíme na jižní předskalí. Odtud převislou lámavou stěnkou vystoupíme do mělkého koryta a velmi těžkým krokem přijdeme pod další převis. Převis překonáme pomocí spárky a dosáhneme menší jeskyně (jištění). Odtud po liště s pevnými záchyty přecházíme vodorovně napříč severní stěnou do veliké jeskyně, ze které již snadno dosáhneme vrcholu.

33. TRIO.

70. Normální cesta — III.

Nastupuje se od jihozápadu do vnitřního komínu, kterým stoupáme na vrchol.

34. PANENKA.

*71. Normální cesta — V.

R. Dimmer, O. Hübner — r. 1930.

Severní hranou vystoupíme asi 4 m vzhůru, dále přejdeme mírně doleva a ustupující, na záchyty skoupou stěnou dosáhneme vrcholu.

72. Jihovýchodní cesta — V.

HO Turnov — J. Smítka s druhy — r. 1942.

Nastupuje se východní hranou, kterou pokračujeme až k ustupující stěnce. Závěr jako u normální cesty.

35. OSTRÍŽ.

73. Západní věžička — II.

Východním komínem stoupáme na širokou lávku a jižní nakloněnou stěnou snadno dosáhneme vrcholu.

74. Východní věžička — II.

Západním komínem vystoupíme přímo na vrchol.

36. PŘEKROK.

75. Normální cesta — V.

Západním komínem vystoupíme na plošinku západní věžičky „Ostríže“ a odtud překročíme do severovýchodní stěny „Překroku“. Krátkou, velmi namáhavou stěnkou dosáhneme vrcholu.

37. BRÁNA.

*76. Schuckova stěna — V.

K. Schuck s druhy — r. 1925.

Od jihovýchodu vystoupíme na obrovský balvan a krátkou spárkou na vodorovnou římsu. Po ní přejdeme doleva do otevřeného koutu, jímž vystoupíme na vrchol pilíře (jistící smyčka). Ve výši balkonku přecházíme vodorovně doprava a poněkud vzhůru do jeskyňky, kde je další možnost zajištění. Z jeskyňky přejdeme přes tenký listovitý blok ještě poněkud doprava do stěny, kterou pokračujeme vzhůru k malým špatně viditelným hodinkám. Od těchto hodin ještě několik kroků napravo a stoupajíce přímo vzhůru stěnou dosáhneme vrcholu.

HO Praha — Ing. K. Čabelka, R. O. Bauše — r. 1937.

***77. Fifanův nástup na Schuckovu stěnu — VI.**

HO Turnov — L. Vodháněl — r. 1941.

U normálního nástupu od obrovského balvanu vlevo jest kout, podél kterého se rýsuje svislá trhlinka. Rozpěrem velmi obtížně možno dosáhnout plošinky pod pilířem.

***78. Komínová cesta — III.**

Do komínu nastoupíme buď od severozápadu neb od jihovýchodu krátkými spárkami. Širokým komínem stoupáme pomocí četných stupů na vrchol.

78a) Kalfeřtova cesta — V—VI.

HO Turnov — V. Kalfeřt, A. Zima — 9. 5. 1952.

Z jeskyně pod širokým komínem nastoupíme do JV spáry. Na jejím konci přecházíme asi 3 m doleva a zde vzhůru ke kruhu. Od kruhu spárou s lámavými záchyty ke vklíněnému balvanu a na vrchol.

79. Široký komín — III.

HO Turnov — A. Zima s druhy — r. 1935.

Nastupuje se od severní hrany širokým komínem na malou polici, po které přejdeme doprava. Dále stoupáme koutovou dvojspárou až do širokého komínu, kterým rozpěrem vystoupíme na vrchol.

***80. Lengáčova stěna — VII.**

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl — 25. 6. 1939.

Nastupuje se s balvanu, středem východní stěny na římsu a pomocí převislého zářezu se dostaneme na další římsu, nad kterou jest první kruh. Ve výši kruhu přejdeme velmi obtížně vodorovně doleva za hranu ke 2. kruhu. Od něho lámavou stěnou vzhůru ke 3. kruhu o přímo vzhůru stěnou na vrchol.

***81. Západní sokolík — VIIc. — Namáhavé, exponované.**

HO Turnov — R. Kuchař a J. Kysela — r. 1947.

Nastupuje se od západního koutu, který se výše zúžuje a tvoří převis. Po zdolání krajně obtížného převisu přicházíme k 1. kruhu. Od kruhu stoupáme stále podél zářezu velmi obtížně ke 2. kruhu. Spárkou vystoupíme na balvan po její pravé straně a po šikmo doleva ubíhající stěně v lámavé skále vystoupíme na vrchol.

38. GALEON.

***82. Normální cesta — V.**

Němečtí lezci asi r. 1928.

Nastupuje se od západu podél dvou svislých zářezů velmi namáhavě

do výklenku. Odtud otevřeným komínem až pod stříšku převisu a dál vpravo přes vklíněný balvan na předskalí. Vrcholu dosáhneme východní stěnkou.

HO Turnov — Fr. Stříbrný, V. Nejedlo — r. 1932.

***83. Procházkova stěna — VII.**

HO Turnov — VI. Procházka, Lad. Vodháněl — r. 1943.

Od nástupu na normální cestu přejdeme po šikmé římse doprava k prvnímu záchytu a podél svislého zářezu vystoupíme k 1. kruhu. Od něho pokračujeme šikmo doleva vzhůru ubíhající trhlinou do jeskyňky. Z této, po velmi lámavých chytech nepatrně doprava a vzhůru na vrchol.

***84. Východní cesta — V.**

Východní koutovou spárou vystoupíme pod převis, kde se spára rozšiřuje a tvoří jeskyňku. Odtud přejdeme na poličku doprava ke kruhu. Od něho podél svislé spáry se záchyty na vrchol předskalí.

***85. Tunelová cesta — IV.**

Východní koutovou spárou stoupáme do levé jeskyňky, která tvoří tunel, jímž projdeme do jihozápadní stěny. Zde přejdeme poněkud doleva a podél otevřené spáry vystoupíme na vrchol.

***86. Nejedlova cesta — VI.**

HO Turnov — Boh. Nejedlo, J. Plátek — 16. 10. 1949.

Nastupuje se s předskalí do pravé poloviny jihovýchodní stěny a zde asi 2 m vzhůru. V této výši přecházíme doleva za hranu (jistící smyčka). Podél hrany pokračujeme vzhůru na lávku pod převis. Po ní přejdeme doleva k širší spáře se záchyty. Touto spárou vzhůru jako u Tunelové cesty.

87. Údolní cesta — VI. — Lámavé.

HO Turnov — J. Smítka, J. Jirkovský, Vl. Štáflová — r. 1942.

Nastupuje se levou trhlinou jižní stěny, přes převis po lámavých chytech, až k místu, kde se trhlina rozšiřuje a tvoří převislou prohlubeň (zajištění). Odtud jako Nejedlovou cestou na vrchol.

39. DÍVČÍ SKÁLA.

88. Severovýchodní cesta — II.

Severovýchodní spárou vystoupíme do otevřeného komínu, který se výše rozdvouje a tvoří po pravé straně spáru. Touto spárou vystoupíme na vrchol.

40. KAVČÍ SKÁLA.

*89. Normální cesta — III.

Nastupuje se východním komínem, který rozděluje Dívčí a Kavčí skálu. Jím vystoupíme až k levé spárce, kterou dosáhneme předskalí věže. Vrcholu dosáhneme krátkou stupňovitou stěnou.

*89a) Perníková stěna — VII. — Lá mavé!

HO Turnov — J. Plátek, Hofírek — 3. 7. 1951.

Cesta vede JV stěnou, ke které nastupujeme přechodem zprava do širokého komínu. Z něho přejdeme asi 2 m doleva až pod převis, přes který vystoupíme na vlastní stěnu, na níž jest o něco výše umístěn kruh. Po jeho pravé straně stoupáme stále lámavou stěnou vzhůru na širokou polici. Po polici přejdeme doleva za hranu až k malé břízce a dále na vrchol.

41. OPOZDILEC.

*90. Normální cesta — VI.

Němečtí lezci r. 1929.

Nastupuje se v pravé straně jihovýchodní stěny podél šikmo doleva ubíhajícího zářezu, podél něhož vystoupíme namáhavě na plošinku, nad níž jest kruh. Vrcholu dosáhneme vystupující přímo vzhůru mělkým hladkým žlebem nebo převislou vrcholovou stěnkou asi 1 m vlevo.

91. Přímá cesta — VII.

J. Smítka — r. 1944.

Středem jihovýchodní stěny stoupáme krajně těžce úzkou trhlinkou přímo ke kruhu. Odtud jako u normální cesty.

42. SKLUZAVKA.

*92. Normální cesta — IV.

HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — r. 1942.

Severozápadního předskalí dosáhneme buď po jižní snadné lávce nebo severním komínem. S předskalí překročíme do severozápadní stěny. Vystoupíme podél zářezu k malým hodinkám a od nich šikmo doprava po ustupující stěnce na vrchol.

43. OTOVA VĚŽ.

*93. Normální cesta — IV.

R. Dimmer, O. Hübner — 9. 8. 1930.

Krátkou neurčitou spárkou v severozápadní stěně vystoupíme do vysokého zvonovitého výklenku. Komínovým způsobem vystoupíme po-

kud možno nejvýše. Dále za použití velkého záchyty za pravým rohem přejdeme dosti obtížným krokem doprava na vodorovnou lávku (jistící smyčka). Převislou stěnou se zvláště výhodnými chyty stoupáme na nejnižší vrchol věže; odtud přepadem vstoupíme do severozáp. stěny prostřední věže, kterou dosti obtížně dosáhneme vrcholu.

***94. Smítkova stěna — VIIIb. — Exponované, v horní části lámavé.**

HO Turnov — J. Smítka, J. Ometák — r. 1943.

Středem jižní stěny vystoupíme na poličku k 1. kruhu. Odtud výraznou dvojspárkou namáhavě až pod převis a zde doprava ke 2. kruhu. Dále postupujeme velmi obtížně podél spárky, nejprve přímo vzhůru a výše poněkud doprava k vodorovným zářezům. Odtud v lámavé stěně šikmo vzhůru doleva k ústí spárky a lehkou stěnou na vrchol.

***95. Kuchařova cesta — VIIIc. — Exponované, krajně obtížné.**

HO Turnov — R. Kuchař, J. Kysela — 4. 8. 1946.

Nastupuje se v pravé polovině jižní stěny do malé jeskyňky. Z ní přejdeme krajně obtížně asi 2 m doprava pod převislou spárku a jí další dva metry vzhůru. Odtud krátkým přechodem doprava pod další převis, přes něj stoupáme do mělkého koryta a jím vzhůru ke skalnímu hrotu (jistící smyčka). Dále postupujeme šikmo doprava ke kruhu. Po malé římsičce vodorovně vpravo a šikmo vzhůru do otevřené hladké spáry, již vystoupíme k několika hrótům. Od nich traversujeme do další spáry a jí dostoupíme vrcholu.

***96. Převislá spára — VIIIc. — Krajně namáhavé.**

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl — r. 1944.

Nastupuje se od jihovýchodu z průchodu mezi okrajovou skálou a vlastní věží. Nejprve vystoupíme úzkou spárou ke kruhu. Od kruhu pokračujeme krajně namáhavě převislou a hladkou spárou na vrchol.

***97. Smítkova spára — VII. — Exponované.**

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka, L. Lhoták — 12. 7. 1942.

Východním koutem napravo do Převislé spáry vystoupíme pod střechu převisu a doleva ke kruhu. Odtud překročíme doprava do spáry nad převisem a jí namáhavě na vrchol.

***98. Koutová spára — VII. — Exponované.**

J. Seyfert, W. Agly, A. Preibisch v r. 1929.

Severním koutem vystoupíme rozpěrem až pod vrchol (2 jistící smyčky). Zde přejdeme do spáry v pravé stěně, kterou pokračujeme k vrcholu.

HO Turnov — Vl. Procházka, L. Vodháněl — 2. 7. 1941.

***98a) Nejedlova stěna — VIIIb. — Exponované.**

HO Liberec - Turnov — B. Nejedlo, O. Kopal — 7. 7. 1951.

S předskalí mezi nejnižší a prostřední věží vystoupíme podél západní hrany převislou, krajně obtížnou stěnou na balvanovitou rampu. Zde přecházíme do středu stěny a stoupáme po vodorovných lištách k výrazné kolmé trhlině, kterou sledujeme až k jejímu konci, kde začíná již částečně četnými trhlinami rozrušená stěna. Zde odbočíme šikmo doprava ke kruhu, který jest umístěn ve spodní části trojúhelníka, který tvoří hladká stěna. Od kruhu stoupáme šikmo doprava lámavou, částečně převislou stěnou do koutu a podél spáry na vrchol.

44. KOŤÁTKA.

99. Normální cesta — II.

Od východu vstoupíme krátkým přechodem do komínu, kterým dosáhneme snadno vrcholu.

100. Východní spára — V.

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl, Vl. Procházka — r. 1942.

Spárou napravo od komínu se vystupuje přímo na vrchol.

45. LOUSKÁČEK.

***101. Normální cesta — V.**

HO Turnov — J. Baudys, Ing. K. Čabelka, L. Soldát asi r. 1929.

Nastupuje se s náhorní strany převislou stěnkou na západní hranu. Touto hranou vystoupíme až k vodorovnému zářezu (jistící uzel). Zde šikmo doprava do středu stěny a obtížně vzhůru na vrchol.

102. Levá cesta — IV.

Severní spárou vystoupíme přímo k vodorovnému zářezu (jistící smyčka) a dále podél spáry na vrchol.

103. Pravá cesta — VII. — Lámavé, špatně jištěno.

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl — 6. 6. 1942.

Pravou částí jižní stěny po velmi malých záchytech vystoupíme velmi obtížně na pravou hranu. Po hraně postupujeme až na vrchol.

46. VÁNOČNÍ.

104. Normální cesta — II.

Nastupuje se širokým komínem, který probíhá od jihu k severu. Tímto komínem vystoupíme až pod vrchol, kde po zarostlé poličce přejdeme doprava. Jihovýchodní stěnou zakončíme výstup.

47. MARIÁŠ.

105. Normální cesta — III.

Jihovýchodní rohovou stěnou vystoupíme k nakloněné spárce (jištění) a jí pomocí četných záchyťů na vrchol.

106. Zábavný koutek — IV—V.

HO Praha — R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková — r. 1943.

Středem východní stěny vystoupíme převislou spárkou, jež se výše lomí doleva, do prostorného výklenku. Odtud již velmi snadno širokým komínem dosáhneme vrcholu.

107. Údolní spára — VII. — Namáhavé.

Lezci němečtí 1932.

Západní spárou vystoupíme ke kruhu v polovině spáry. Od něho pokračujeme spárou namáhavě k vrcholu.

HO Turnov — J. Smítka, V. Procházka — 18. 5. 1941.

48. ČERTOVA SKÁLA.

*108. Hladká cesta — VI.

S předskalí při severovýchodní stěně překročíme ke kruhu a od něho těžkým krokem vystoupíme na mírně nakloněnou, hladkou vrcholovou stěnu. Severního předskalí možno dosáhnout třemi způsoby:

1. Severozápadním komínem — II.
2. Jihovýchodní spárou — IV.
3. Stěnou po pravé straně jihovýchodní spáry — VI.

49. OBĚTNÍ.

109. Normální cesta — VI.

HO Turnov — J. Janků — 7. 6. 1942.

Východní hranou vystoupíme až pod vrchol, kde přejdeme doleva k mělké prohlubni. Odtud stoupáme stěnou přímo na vrchol.

110. Přejížděvací cesta — IV.

HO Turnov — J. Smítka s druhy v r. 1942.

Východní hranou vystoupíme na vodorovnou římsu, po ní přejdeme lehce vpravo až za hranu a po stěně přímo k vrcholu.

50. LEDOVÁ.

111. Normální cesta — III.

HO Turnov — V. Karoušek — r. 1943.

Po jihovýchodní oblé hraně vystoupíme na velkou plošinku a dále po šikmé hladké vrcholové stěně zakončíme výstup.

51. SMOLAŘ.

112. Normální cesta — V—VI.

HO Turnov — J. Janků — 27. 5. 1942.

Středem jihovýchodní stěny po drobných chytech stoupáme přímo na vrchol. — Nejistěno!

52. SYPKÁ.

113. Normální cesta — VI. — Lámavé.

HO Turnov — A. Matějec, S. Tejnský — 11. 9. 1942.

Středem východní stěny po lámavých chytech vystoupíme až pod vrchol. Zde přejdeme málo doleva a pokračujeme vzhůru.

Skalní město u Kapely

S vyhlídek na horní cestě Valdštýn—Hrubá Skála otevírá se nám jeden z nejhezčích pohledů na Skalní město u tak zvané Kapely. Je to skupina věží, kterým vévodí Kapelník. Po levé straně ve stráni stojí štíhlá Taktovka, a v pozadí nejvýše pyšně hledí na tento krásný kout Českého ráje kupole Sfingy. Napravo od Sfingy vidíme mohutný skalní masiv, porostlý starými borovicemi — zvaný Cikán. Středem této skupiny probíhá Angrova stezka a u Taktovky odbočuje strmá Pašerácká stezka. Je to nejzajímavější skupina skal, horolezci nejvíce vyhledávaná.

53. STOJAN.

Nápadná skála s tunelem na levé straně cesty z Valdštýna na Hrubou Skálu. Od ní na sever je v malé roklince věž zvaná „Lasička“ a dále na pokraji předskalí stojí „Zmije“.

114. Normální cesta — III.

HO Turnov — Z. Gräf, V. Karoušek, L. Jisl — r. 1944.

Po ustupující východní stěně, podél hrany stoupáme přímo na vrchol.

54. LASIČKA.

115. Normální cesta — II.

Západní hranou po mechem zarostlé skále stoupáme vzhůru.

55. ZMIJE.

116. Normální cesta — III.

Východní převislou stěnou vystoupíme na travnatou lávku, po které přejdeme až na pravou hranu. Po hraně dosáhneme snadno vrcholku.

56. PAŠERÁK.

117. Normální cesta — II.

HO Turnov — J. Smítka r. 1942.

Středem západní stěny vystoupíme na vrchol.

57. KORÁL.

118. Západní kout — II.—III.

58. SVÉHLAVIČKA.

*119. Normální cesta — V.—VI.

W. Agly, A. Preibisch, H. Harward, Seyffert — 7. 9. 1929.

Nastupuje se od jižní hrany převislou stěnkou na vodorovnou římsičku, po které přecházíme doprava, stále v mírném převisu až k mělkému svislému zářezu. Podél tohoto zářezu vystupujeme vzhůru na kuželovitý hrot na vrcholu pilíře. Odtud stoupáme po ustupující pravé hraně na vrchol věže.

HO Praha — K. Čabelka, R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková — r. 1934.

120. Přímá cesta — VI—VII.

HO Turnov — J. Smítka, V. Procházka — r. 1943.

Nastupuje se jižní stěnou vlevo od normální cesty po četných děrách, které jsou však špatnými záchyty. Výstup zakončíme mělkým žlebem pod vrcholem.

59. VŘESOVÁ.

*121. Stará cesta — V.

Dr Watznauer s druhy — 21. 9. 1930.

Ze severního předskalí vystupujeme stěnou k díře, od ní přejdeme šikmo vzhůru na pravou hranu a po ní vzhůru.

122. Východní cesta — V.

HO Praha — M. Reinwartová, Dr Z. Mézl — r. 1943.

Od jižní paty věže přecházíme po širší lávce doprava až k místu, kde začíná spárka. Podél spárky vystoupíme k hodinám. Odtud poněkud doprava a vzhůru na polici porostlou vřesem. Na vrchol vystoupíme po šikmé stěně ze zmíněné police.

*

Po levé straně Pašerácké stezky směrem dolů vidíme vlevo mohutný skalní blok, na kterém stojí čtyři věže: Lvíče, Mužíček, Lavice a Mravenčí. S výjimkou Kyselovy cesty na Lavici všechny ostatní cesty se

nastupují s předskalí. Na toto předskalí vystupujeme jižním travnatým žlebem mezi Lvíčetem a Mužíčkem.

60. LVÍČE.

123. Normální cesta — II.

S předskalí západním komínem vystoupíme snadno na vrchol.

61. MUŽÍČEK.

124. Západní hrana — III.

125. Severní stěna — III—IV.

62. LAVICE.

126. Normální cesta — II.

S předskalí vystoupíme do severozápadní trhliny, kterou postupujeme na jižní malé předskalí. Odtud krátkou jižní stěnou zakončíme výstup.

*127. Kyselova cesta — VIIIb. — Exponované, lámavé.

HO Turnov — J. Kyselá, J. Koucký v r. 1947.

Směrem od Sfingy jihovýchodním komínem asi 5 m vzhůru a po stěně krajně obtížným přechodem doleva na malý balkonek ke kruhu. Od něho podél svislé trhliny asi 7 m vzhůru k hodinám po levé straně spáry. Odtud stále podél spáry v lámavé stěně na vrchol.

63. MRAVENČÍ.

128. Normální cesta — IV.

S předskalí vystoupíme po pravé straně hrany stěnou na vrchol.

64. TAKTOVKA.

Štíhlá samostatná věž po pravé straně Angrovy stezky. Na tuto věž vedou dvě neobyčejně zajímavé a těžké stěny.

*129. Stará cesta — VII. — Exponované.

R. Hanke s druhy — r. 1926.

S náhorní strany vystoupíme po západním rohu asi dva metry vzhůru a přejdeme doprava až k místu, kde stěna tvoří kout. Podél svislého zářezu uvnitř koutu stoupáme na malé předskalí a po levé hraně stěny k prvnímu kruhu. Od něho přecházíme dosti těžkým přechodem doleva za hranu a krátkou stěnkou vzhůru pod převis (po levé straně míjíme 2. kruh Chlumovy cesty). Převisu se vyhneme úkrokem doprava za hranu a pomocí spodního záchyty vystoupíme velmi namáhavě do výklenku, v jehož horní části jest 2. kruh. Jemným traversem přejdeme

doprava až na hranu, vzhůru k zářezu a dále po hraně ke 3. kruhu. Od něho přecházíme vodorovně po velmi malých chytech doleva k malé dutině a vzhůru ke svislé trhlině, již vystoupíme na polici pod „hlavičkou“. Po polici přecházíme opatrně doprava k jeskyňce, ve které jest 4. kruh. Na hlavičku vystoupíme vlevo od kruhu podél šikmého zářezu až na pravou hranu a dlouhým obtížným krokem vystoupíme vzhůru na vrchol. Druhou možnost poskytuje stěna hlavičky od kruhu šikmo vzhůru doleva na vrchol.

HO Turnov — V. Nejedlo a L. Vodháněl, Fr. Svoboda — 4. 8. 1935.

***130. Chlumova cesta — VIIb. — Exponované a lámavé.**

HO Turnov — V. Chlum, V. Kříž — r. 1940.

Ke druhému kruhu vystoupíme jako u normální cesty. Odtud šikmo vzhůru převislou stěnou na hranu ke 3. kruhu. Dále pokračujeme mírně vlevo po velmi jemných lámavých lištách vzhůru ke 4. kruhu. Odtud stoupáme podél východní hrany krajně těžce k 5. kruhu. Od něho vystupujeme mírně šikmo vlevo, již poněkud snáze pod hlavičku k 6. kruhu. (Je totožný se 4. kruhem normální cesty.) Na vrchol hlavičky jako u normální cesty.

65. SFINGA.

***131. Normální cesta — IV.**

Němečtí lezci.

Z východní soutěsky s malého balkonku vystupujeme šikmo doleva až pod malý převis (jistící smyčka). Dále přecházíme doleva k počátku jižní spáry, kterou potom postupujeme vzhůru do sedla vedle Večerní věže. Krátkou severovýchodní stěnkou dosáhneme dalšího velikého předskalí. Nyní vystoupíme v levé části převislé „hlavy“ do dutiny a pokračujeme přímo vzhůru pomocí velmi dobrých záchyťů. Vrcholu možno také dosáhnout s předskalí traversem doprava a severní spárou snadno na vrchol.

HO Praha — Ing. K. Čabelka, M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková — r. 1934.

***132. Údolní cesta — VII. — Exponované.**

M. Kortesz, Pick, A. Preibisch — 19. 6. 1937.

Vystupuje se od severovýchodu na malé, travou porostlé předskalí při severovýchodní stěně, buď pravou širokou spárou nebo vlevo převislou stěnou na travnatou lávku. Odtud vystoupíme spárou na předskalí. Dále levou koutovou spárou pod převis a doprava k prvnímu kruhu. Od něho ještě málo doprava a podél spáry na předskalí u Večerní věže. Pod obrovským převisem jdeme po lávce ke 2. kruhu a

dále obtížným vodorovným přechodem po lámavé skále k západnímu koutu, kde je 3. kruh. Od něho stoupáme podél trhliny vzhůru k jejímu ústí a velmi obtížným odtlačujícím krokem doprava na šikmou plošinku a dále vodorovně dprostřed stěny (jistící smyčky) k několika menším hodinám. Od nich pokračujeme vzhůru k převislé spáře, kterou zakončíme výstup.

HO Turnov — J. Smítka, Vl. Procházka, Vl. Štáflová — 30. 8. 1940.

***132a) Plátkova cesta — VIIIb. — Namáhavé.**

HO Turnov — J. Plátek, O. Kopal — 10. 6. 1951.

Nastupuje se po levé straně normální cesty do převislé spáry, podle které stoupáme až k 1. kruhu. Od kruhu pokračujeme levou krajně obtížnou a lámavou stěnou vzhůru na balkon, po kterém přejdeme doleva ke 2. kruhu. Zde velmi ošemetným krokem za levou hranu dosáhneme komínu, kterým vystoupíme na podvrcholové předskalí.

66. VEČERNÍ VĚŽ.

133. Normální cesta — III.

Na předskalí mezi hlavním vrcholem Sfingy a Večerní věží vystoupíme jako u normální cesty na Sfingu. Vlastního vrcholu věže dosáhneme po západní hraně přímo vzhůru.

67. JEŘABÍ.

*134. Normální cesta — V.

W. Agly s druhy v r. 1929.

Nastupuje se východním rohem na šikmou lávku, po níž přejdeme ke spáře, která výše přechází v komín. Tímto komínem vystoupíme na severní předskalí. S předskalí překročíme do stěny k malým hodinám a o něco výše pokračujeme šikmo doprava na vrchol.

HO Praha — K. Čabelka, R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková — r. 1934.

135. Čabelkova stěna — VI.

K. Čabelka s druhy — 31. 7. 1932.

Nastupuje se jako u normální cesty východní hranou na šikmou lávku a spárou vystoupíme o něco výše. Dále přejdeme doleva a asi uprostřed stěny dospějeme vzhůru ke kruhu. Od kruhu dosti obtížně dosáhneme spárky, kterou vystoupíme až na vrchol.

68. SMÍTKOVA SKÁLA.

136. Komínová cesta — II.

Jižním komínem vystoupíme na vrchol.

136a) Maškova cesta — VIIIb.

HO Turnov — J. Mašek, O. Kopal, L. Vodháněl — 6. 7. 1952.

Cesta vede jižní stěnou nalevo od komína. Nastupuje se po hraně pilírku nalevo od komína. Asi po 3 m přecházíme doleva k šikmému „sokolíku“, kterým vystoupíme ke kruhu. Dále krajně těžce lámavou stěnkou mírně vpravo vzhůru ke 2. kruhu. Od kruhu vzhůru do velké díry s hodinami a spárou již snáze na vrchol.

137. Převislá spára — VI.

HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — r. 1941.

Západním koutem nalevo od komínu vstoupíme do spáry, kterou pokračujeme na vrchol.

*138. Chlumova cesta — VII.

HO Turnov — V. Chlum, V. Kříž — r. 1940.

U jižní hrany krátkou velmi nesnadnou stěnou vystoupíme do jeskyňky pod velikým převisem. Odtud namáhavě podél trhliny vzhůru a po zdolání převisu rozpěrem pokračujeme jemným přechodem za hranu k mělké klikaté spáře (1. kruh). Od něho podél spáry ke 2. kruhu a přímo vzhůru na vrchol věže.

*139. Svatošova cesta — VII. — Exponované.

HO Turnov — B. Svatoš, B. Nejedlo — 2. 7. 1950.

Nastupujeme asi 4 m napravo od východ. hrany, koutkem vzhůru k vodorovnému zářezu. Od něho přecházíme doleva na hranu ke kruhu. Od kruhu ještě doleva za hranu a převislou stěnou vzhůru a zpět na hranu, po níž dospějeme k několika hrotům. Od nich postupujeme šikmo doprava k sokolíku a jím do díry o něco výše. Z díry vystoupíme „solivou“ stěnou přímo na vrchol.

*140. Smítkova stěna — VIIIc. — Exponované, krajně obtížné.

HO Turnov — J. Smítka s druhy — r. 1944.

S malého předskalí při severní stěně vystupujeme převislou stěnou vzhůru do místa, kde stěna nepatrně ustupuje. Výše odbočíme poněkud doleva, vystupujeme k děrám a potom přejdeme doprava ke kruhu. Odtud převislou a neobyčejně těžkou stěnou postupujeme vzhůru do skalního hnízda nad kruhem (jištění). Levou částí převislé, lámavé stěny krajně těžce ke spárce a podél ní na vrchol.

69. LENGÁČOVA SKÁLA.

141. Lámavá stěna — V. — Lámavé.

M. Kortesz, Seyffert, W. Agly — 8. 9. 1929.

Krátkým komínkem vystoupíme na jižní předskalí. Odtud po hraně lámavou stěnou přímo na vrchol. Druhá možnost: s předskalí několik metrů po hraně vzhůru, přechodem doleva na západní hranu a touto na vrchol.

142. Přechodová cesta — V.

M. Kortesz s druhy — 24. 9. 1933.

S předskalí při jihozápadní stěně dosti obtížně přejdeme vodorovně doprava za hranu a středem východní stěny vystoupíme na vrchol.

HO Praha — M. Jedlička a R. O. Bauše — r. 1935.

70 BLÁZEN.

143. Normální cesta — V.

HO Turnov — Z. Melichar, J. Janků, M. Škaloud — 11. 5. 1947.

Po jihozápadní hraně vystoupíme asi 2 m vzhůru a dále přechodem do středu východní stěny k několika menším hodinkám (možnost zajištění). Odtud stoupáme dále středem východní stěny až na vrchol.

71. MECHOVÁ.

144. Normální cesta — II.

Štíhlá, mechem zarostlá věžička. Nastupuje se po jižní hraně, o něco výše pod převisem přejdeme po šikmé lávce doprava. Dále vystupujeme vzhůru až k borovici a odtud východní stěnou dosáhneme vrcholu.

Jdeme-li lesní cestou od „Krokodila“ směrem na Podháj, spatříme po pravé straně mohutnou a členitou skupinku skal, zvanou „Jenovefa“. Na jižní straně tohoto skalního masivu stojí dvě samostatné věže „Julie“ a „Velikonoční věž“.

72. JENOVEFA.

145. Normální cesta — I.

Od východu vystoupíme po stupňovité stěně do široké spáry a dále na travnatou lávku. Odtud jest nástup na Velikonoční věž a na Julii. Na vrchol vystoupíme východní šikmou stěnou.

73. JULIE.

*146. Normální cesta — IV.

Němečtí lezci.

Západním rohem vystoupíme na vodorovnou římsu a pomocí několika dobrých chytů přejdeme k pravé hraně (jistící smyčka). Úzkou spárkou překonáme dosti obtížně mírný převis a ustupující stěnou vystoupíme na vrchol.

HO Praha — K. Čabelka, M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková — r. 1934.

*146a) Odpolední cesta — VI.—VII.

HO Turnov — J. Plátek, Jar. Kopal, Jech — 18. 8. 1951.

Nastupuje se v levé části JV stěny širokou spárou až do veliké díry, ze které přejdeme po široké římse asi 2 m doprava a přes převis ke kruhu. Od kruhu pokračujeme šikmo doleva do spárky, kterou dosáhneme druhého kruhu. Zde poněkud vpravo převislou spárou dosáhneme vrcholu.

74. VELIKONOČNÍ VĚŽ.

*147. Normální cesta — V.

Němečtí lezci.

Severozápadní spárkou vystoupíme na předskalí. V severovýchodní stěně věže vidíme hlubokou, doprava ubíhající trhlinu, která končí pod vrcholem. Touto trhlinou (nejlépe „sokolíkem“) vystoupíme k jejímu zakončení a zde buď vrcholovou stěnou přímo vzhůru, nebo snáze vodorovně asi 2 m doprava a potom vzhůru na vrchol dokončíme tento zajímavý výstup.

HO Praha — K. Čabelka, M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková — r. 1935.

75. KULIČKA.

148. Kujanova cesta — IV.

HO Turnov — J. Janků v r. 1944.

Nastupuje se od jihu krátkou převislou stěnou k malým hodinám. Odtud pokračujeme pomocí drobných záchyťů mírně šikmo doprava na vrchol.

76. PRADĚD.

*149. Normální cesta — III.

Němečtí lezci.

Od západu vystoupíme širokým otevřeným komínem na předskalí.

S předskalí překročíme do východní stěny, která o něco výše značně ustupuje. Touto stěnou dosáhneme vrcholu.

HO Praha — K. Čabelka, R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková — r. 1934.

77. TĚŽÍTKO.

150. Normální cesta — II.

Od severní strany stěnou s četnými děrami vystoupíme na balkon a krátkou stěnkou vystupujeme přímo vzhůru.

150a) Údolní cesta — IV.

HO Liberec — M. Machaň, J. Hoza — 10. 8. 1952.

Podél západní hrany přímo na vrchol (asi ve 4 m možnost zajištění).

78. ZLATÁ VYHLÍDKA.

*151. Normální cesta — III—IV.

Nastupuje se od jihu ze skalní soutěsky středem stěny. Několik metrů výše přecházíme šikmo vzhůru doleva do malé jeskyňky, která tvoří „hodiny“. Odtud po pravé straně jeskyňky stoupáme výše k malým hodinám, od nichž přecházíme doleva až na hranu skály. Po hraně vystupujeme na podvrcholové předskalí. Hlavního vrcholu dosáhneme buď středem jižní stěny nebo obejitím hlavičky doprava a po východní hraně vzhůru.

*152. Rohová cesta — V—VI.

R. Hanke a H. Heilmayer — r. 1928.

Ze soutěsky středem jihozápadní stěny vystoupíme vzhůru na úzkou lávku, po které přejdeme doprava do jeskyně, v níž jsou umělé hodiny. Zde poněkud sestoupíme a pokračujeme dále doprava až skoro na roh skály. Odtud těžkou stěnkou vzhůru dosáhneme kruhu. Od kruhu stoupáme přímo vzhůru podél hrany za pomoci četných záchytnů až na vrchol.

HO Turnov — L. Vodháněl, A. Vinš — 7. 7. 1935.

152a) Odvedenecká cesta — VII.

HO Turnov — Vl. Haleš, Ant. Fučík — střídavě — 16. 9. 1951.

Nastupuje se nalevo od normálního komínu mělkým, červeně zbarveným korýtkem do neveliké díry. Odtud přímo vzhůru velmi obtížnou stěnou asi 7 m vzhůru, kde odbočíme šikmo doprava do malé jeskyňky, nad níž jest kruh. Od kruhu podél nevýrazného žlábků vzhůru k vrcholu.

153. Jihovýchodní komín — II.

Do komínu nastoupíme od jihovýchodu a jeho vnitřní částí vystoupíme na vrchol. Komínu možno velmi výhodně použít k sestupu.

*154. Lá mavá stěna — VI—VII.

Němečtí lezci r. 1932.

Od komínu vpravo vystoupíme úzkým komínem na jihovýchodní předskalí. S předskalí přejdeme asi dva kroky vodorovně doleva a velmi obtížnou stěnkou pokračujeme ke kruhu. Od kruhu stoupáme mírně šikmo vzhůru doleva mělkým korytem po lámavých stupech k vrcholu.

HO Turnov — L. Vodháněl, V. Nejedlo — 16. 8. 1936.

*155. Pilířová cesta — IV.

Němečtí lezci.

U levého rohu severní stěny stojí mohutný pilíř, který tvoří úzký komín. Tímto komínem vystoupíme od severu dosti snadno komínovým způsobem na vrchol pilíře, kde jest zaražen kruh. Zde odtlačující hladkou stěnou vlevo od kruhu postupujeme krajně obtížně přímo vzhůru na vrchol předskalí.

HO Praha — R. O. Bauše, J. Mašek, D. Jedličková — 21. 8. 1942.

156. Severní spára — IV—V.

Němečtí lezci v r. 1931.

V levé polovině severní stěny probíhá svislá spára. Touto vystoupíme, až kde stěna tvoří kout (kruh). Odtud koutovou spárou po lámavých chytech postupujeme k vrcholu.

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl — 3. 7. 1939.

*156a) Machaňova cesta — VII. — Exponované.

HO Liberec - Praha — Drah. Machaň, Dr O. Jelínek — 15. září 1951.

Nastupuje se v pravé části severní hrany samostatného, nejdále k severu vybíhajícího pilíře. Zde vystoupíme asi 5 m vzhůru až pod nápadný převis v hraně. Pod ním přejdeme vodorovně doleva do krátké spárky souběžné s hranou. Nyní přímo po hraně ohraničující údolní stěnu k velkým hodinám. Odtud šikmo vzhůru doleva do údolní stěny až ke kruhu. Od kruhu asi 2 m doleva k velkým hodinám a vzhůru na malou vodorovnou římsu. Po ní doleva do koutu. Koutem asi 4 m vzhůru a šikmo doprava po velmi lámavých stupech a přes převis až do místa přímo pod velikými hodinami. Nyní kolmo nahoru až ke 2. kruhu. Odtud doprava na hranu a po ní vzhůru na velmi šikmé podvrcholové plateau, nad kterým jest umístěn 3. kruh. Od kruhu doleva a pak přes ustupující stěnku na vrchol pilíře.

157. Koutová cesta — IV.

Západním koutem vystoupíme na travnatou polici. Odtud pokračujeme spárkou v pravé stěně až k místu, kde se spárka rozděluje. S tohoto místa šikmo doprava stoupáme na vrchol věže.

79. KAPELNÍK (Medová skála).

Samostatná vysoká věž západně od Kořenského pramene, po pravé straně Angrovy stezky. Vedou na ni tři klasické cesty, jež byly a jsou zkušebním kamenem horolezeckých mistrů.

*158. Normální cesta — VII.

K. Nitzmann, O. Rauch — r. 1920.

Nastupuje se v pravé části severní stěny obtížnou spárkou na malou poličku (jistící smyčka). Další spárkou postupujeme „sokolíkem“ na šikmou římsu, po které přejdeme několik kroků doleva. Dále nepatrně šikmo vzhůru doprava a podél otevřeného koutu vzhůru po dosti jemné stěně k 1. kruhu. Od něho sestoupíme poněkud níže a po úzké lávce přejdeme na levou hranu ke 2. kruhu. Dále stoupáme přímo vzhůru ke trojúhelníkovému záchytu, kde nepatrně odbočíme doleva. O něco výše se vrátíme do původního směru a pokračujeme podél pravé hrany „bříška“ (za hranou výhodné chyty) ke 3. kruhu. Od kruhu přecházíme doleva na převislý skalní blok a podél mělkého svislého žlábků vystoupíme přímo k „malým hodinám“. Od těchto hodin po vodorovné římsě doleva dosáhneme „velkých hodin“, v nichž můžeme bezpečně zajišťovati druholezce. Odtud pokračujeme asi tři kroky doleva a po hladké stěně stoupáme vzhůru až pod převislou stěnkou, kterou obcházíme již lehce doprava na podvrcholový balkonek. S balkonu podél spárky na jeho pravé straně zakončíme tento vděčný výstup.

HO Turnov — J. Baudys, K. Čabelka, J. Bauma — r. 1932.

*159. Varianta normální cesty.

Němečtí lezci.

Od východního rohu vystoupíme k 1. kruhu „Jeschkeho cesty“. Od něho šikmo vzhůru doprava lámavou stěnou ke 2. kruhu „normální cesty“.

HO Turnov — L. Vodháněl, V. Procházka — r. 1935.

*160. Jeschkeho stěna — VIIIb. — Exponované, místy lámavé.

J. Jeschke, K. Seyffert — r. 1934.

Nastupuje se východním rohem s náhorní strany stěnou šikmo doleva, podél svislé trhliny na polici, nad níž jest 1. kruh. Od kruhu stou-

páme přímo vzhůru pod převis na širší římsu, po ní přecházíme asi 4 kroky doleva za hranu k lámavé desce. Odtud mělkým korýtkem vystoupíme mírně doprava do velikých hodin (jištění). Od hodin obtížným přechodem doprava dosáhneme úzké svislé trhliny a podél ní stoupáme vzhůra ke druhému kruhu po její pravé straně. Od něho asi tři metry vlevo je třetí kruh. Od kruhu sestoupíme o něco níže a po ostrých, místy lámavých záchytech přecházíme stále doleva napříč celou jižní stěnou vodorovně až k západní hraně, kde o něco výše jest čtvrtý kruh. Od něho obtížným přechodem asi dva metry doleva vystoupíme do mělkého žlebu, kterým rozpěrem pokračujeme na balkon pod vrcholem a děle stěnou na vrchol.

HO Turnov — K. Chlum a V. Kříž — r. 1941.

*161. Funkeho stěna — VII. — Exponované.

F. Funke, K. Seyffert — r. 1936.

Krátkou severní spárkou jako u normální cesty vystoupíme na poličku. Dále „sokolíkem“ a stěnou přímo vzhůru, výše pak odbočíme poněkud doprava k 1. kruhu. Od kruhu stále pod převisem přecházíme krajně obtížně vodorovně doprava ke spárce, kde sestoupíme o něco níže. Pokračujeme ještě několik kroků doprava a stěnou vzhůru dosáhneme 2. kruhu. Dále postupujeme stěnou vzhůru k šikmé římsě, podél níž stoupáme vzhůru doprava k obrovským hodinám. Nyní od tlačující mělkou komínovou spárkou vzhůru (též možnost stoupat stěnou napravo od hodin) ke 3. kruhu (je to zároveň poslední kruh Jeschkeho cesty). Vrcholu odtud dosáhneme jako Jeschkeho cestou. HO Turnov — V. Procházka, L. Vodháněl, J. Smítka — 12. 7. 1941.

80. PODMOKELSKÁ VĚŽ.

*162. Údolní stěna — VII. (Nejdelší výstup na Hruboskalsku.)

M. Kauschka s druhy r. 1927.

Od východní hrany vystoupíme šikmo doprava po stěně na vodorovnou římsu k prvnímu kruhu. Dále pokračujeme šikmo doprava vzhůru až na roh k nakloněnému zářezu, po kterém ručkujeme doleva do výklenku, ve kterém jest 2. kruh. Nesnadným krokem vzhůru v mírně převislé stěně dosáhneme dalšího kruhu. Dále pokračujeme přímo vzhůru po stěně s několika menšími hodinami až na vodorovnou lávku při levé hraně, po které přejdeme doleva za hranu k velikému skalnímu bloku (jistící smyčka). Nad námi jest nyní převislý kout, po jehož levé straně jest mělká spárka. Podél této spárky vystoupíme na šikmý balkon (možnost zajištění) a traversujeme doprava za hranu, kde o něco výše jest 4. kruh. Na hraně vlevo několik metrů výše vi-

díme další kruh, ke kterému stoupáme přímo po pevné skále. Od kruhu přecházíme asi dva metry doleva a odtlačující stěnou po lámavých záchytech dosti obtížně vzhůru kolem menších hodin dospějeme k 6. kruhu. Po překonání mírného převisu dosáhneme 7. kruhu, od kterého stoupáme již přímo na vrchol.

HO Turnov — L. Vodháněl, A. Zima, A. Vinš, Vl. Procházka — 15. 8. 1937.

163. Jazyková spára — VII. — Namáhavé, exponované.

*HO Praha — Dr Z. Mézl, Dr O. Jelínek, Ing. K. Čabelka — r. 1944. Komínem v západní stěně vystoupíme na vklíněný pilíř. Zde vstoupíme do širokého komínu, kterým dosáhneme 1. kruhu. Nad kruhem se komín zúžuje v otevřenou spáru, jíž stoupáme výše až do jejího rozšíření (2. kruh). Odtud spárou dále až k římse po pravé straně spáry, po níž traversujeme doprava ke 3. kruhu. Od něho spárou vzhůru a po polici vpravo ke 4. kruhu a další pravou spárou vystoupíme na vrchol.

164. Jihovýchodní komín — III.

Němečtí lezci.

Jihovýchodním širokým komínem vystoupíme na balkon pod vrcholem. Odtud přejdeme doleva ke koutové trhlině a podél ní stoupáme o něco výše, kde přejdeme na pravou hranu stěny a po ní dosáhneme vrcholu.

HO Turnov — A. Zima s druhy asi r. 1929.

165. Smítkova cesta — VII. — Špatně jištěno, exponované.

HO Turnov — J. Smítka, D. Tomáš — r. 1942.

Po pravé straně jihovýchodního komínu se rýsuje přerušovaná spára. Podél této spáry stoupáme na balkon pod vrcholem. Dále jako u cesty komínem.

*166. Mézlova spára — VII. — Exponované, namáhavé.

HO Praha — Dr Z. Mézl, K. Čabelka, Dr O. Jelínek — r. 1943.

Spárkou v levé polovině zářezu v jihovýchodní stěně vystoupíme „sokolíkem“ pod převis k 1. kruhu. Odtud šikmo doleva spárou na polici k 2. kruhu a další spárou po pravé straně ke kruhu třetímu a jí dále až na vrchol.

81. PALIČÁK.

167. Normální cesta — V.

HO Turnov — Vl. Procházka s druhy — r. 1943.

Středem východní stěny vystoupíme k šikmé trhlině a podél ní po-

stupujeme k jejímu levému konci. Odtud přímo po stěně dosti obtížně na vrchol.

***168. Hladká cesta — VII. — Namáhavé.**

HO Turnov — J. Smítka s druhy — r. 1943.

Po hladké stěně při jihozápadní hraně velmi namáhavě vystoupíme ke svislé trhlince. Podél ní krajně obtížně na vrchol.

82. PANNY.

***169. Normální cesta — V.**

R. Hanke s partou — r. 1926.

Od jižního rohu přechodem doleva do středu stěny a jí vzhůru dosáhneme prvního kruhu. Odtud stěnou a poněkud vpravo vstoupíme do malé jeskyňky, kde jest 2. kruh. Vrcholu dosáhneme spárou nad jeskyňkou.

HO Praha — K. Čabelka, M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková — r. 1934.

***170. Údolní spára — VII. — Exponované.**

H. Heilmayer s druhy.

Od východního rohu po lávce s jemnými záchyty přejdeme doprava až k místu, kde stěna tvoří pravoúhlý kout. Tímto koutem, který výše přechází v širokou spáru, vystoupíme do prostorné jeskyně, z níž převislou spárou velmi obtížně dosáhneme kruhu. Od něho pokračujeme spárou na vrchol.

HO Turnov — J. Smítka a L. Vodháněl — 10. 11. 1940.

83. KŘEMENOVÁ.

171. Normální cesta — II.

Do komínu se nastupuje buď od severu neb od jižní strany. Vnitřním komínem vystoupíme na vrchol.

***172. Západní spára — VII.**

Němečtí lezci.

Nastupujeme od západu krátkou stěnkou do spáry, kterou dosáhneme malého předskalí. S předskalí koutovou spárou přes veliké „břicho“ ke kruhu pod dalším převisem. Od něho pokračujeme spárou na vrchol.

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl — 21. 4. 1940.

***173. Stínová cesta — VII.**

HO Turnov a Ml. Boleslav — Jar. Janů a Jar. Němeček — r. 1945.

Cesta vede středem severovýchodní stěny podél svislé lišty, u jejíhož vrchního konce jest kruh. Od něho vystoupíme do výrazné díry nad kruhem. Dále odtlačující stěnou velmi obtížně doleva k svislé trhlince a kolem další díry na vrchol.

84. ČARODĚJNICE.

174. Normální cesta — III.

Podél východní spáry na vrchol.

175. Sluneční cesta — IV.

Nastupuje se jižní spárou podél pravé hrany na menší předskalí. Krátkou ustupující stěnou dosáhneme vrcholu.

85. KOŘENSKÉHO VĚŽIČKA.

*176. Normální cesta — IV.

Na předskalí vystoupíme komínem, který dělí předskalí od vlastní věže. Překrokiem do stěny dosáhneme větších hodin (jištění) a jižní stěnou postupujeme vzhůru na vrchol.

86. NÁBOŽNÁ.

177. Normální cesta — I.

Od jihovýchodu vystoupíme komínem na jižní předskalí a ustupující stěnou dosáhneme vrcholku věžičky.

87. SMUTNÁ.

178. Normální cesta — II.

Od severovýchodu stoupáme podél spáry na předskalí a po travnaté ustupující stěně dorazíme na vrchol.

88. TRPASLÍK.

179. Normální cesta — III.

Severovýchodním širokým komínem vystoupíme na předskalí a středem východní stěny dosáhneme vrcholu.

*180. Smítkova cesta — IV. Namáhavé.

HO Turnov — J. Smítka s druhy v r. 1943.

Nastupuje se po pravé straně převislé stěny k mělké spáře, podél které postupujeme vzhůru k dutině, v níž jsou skryty malé, avšak pevné hodiny. Od hodin přejdeme po poličce doprava a stěnou vzhůru dospějeme na vrchol.

89. KŘEHKÁ.

181. Normální cesta — III.

Od jihu vystoupíme komínem na předskalí a jižní lehkou stěnou vystoupíme na vrchol.

90. BOROVIČKA.

182. Normální cesta — II.

Od východu spárou stoupáme na vrchol.

Sahara

Vystoupíme-li od chaty na Podháji vzhůru po cestičce jižním směrem, přijdeme do oblasti zvané Sahara. Zde jest skupina skal, z níž nejzajímavější je Pionýr s vděčnými výstupy pro začátečníka, Lebka, Durango a Únorová — osamělé věže s těžkými stěnami. Na pravé straně cesty k Dračím skalám tyčí se k obloze mohutný Ocún s lákavým údolním „sokolíkem“.

91. ČERTÍK.

*183. Východní cesta — VII.

K. Riedel, F. Funke — r. 1936.

Nastupuje se východní úzkou spárou k vodorovnému zářezu, táhnoucímu se po celé šířce stěny (kruh). Od kruhu postupujeme velmi namáhavě podél šikmo doleva ubíhající spáry až k místu, kde se spára lomí k vrcholu, podél níž jej dosáhneme.

HO Turnov — J. Mítlener s druhy — r. 1940.

92. PIONÝR.

184. Severozápadní komín — III.

Němečtí lezci.

Nástup širokým severozápadním komínem, kterým vystoupíme do sedla mezi oběma věžemi. Sedlem projdeme k jihovýchodu a dosáhneme jeskyně v jihozáp. stěně věže. Vystoupíme na skalní blok nad jeskyní, načež přepadem do severových. stěny druhé věže přejdeme doleva za hranu, kde komínem pokračujeme na vrchol nižší věže. Odtud přepadem dosáhneme hlavního vrcholu.

185. Severní spára — VI. — Namáhavé.

W. Agly, A. Preibisch — r. 1935.

Je to spára táhnoucí se po pravé straně severozápadního komínu.

Touto spárou vystoupíme namáhavě na malou poličku (jistící smyčka). Odtud pokračujeme stále velmi obtížně na vrchol.
HO Turnov — J. Smítka a L. Vodháněl — r. 1943.

***186. Jihozápadní spára — IV.**

M. Kertesz s druhy — 30. 8. 1931.

Nastupuje se trhlinou šikmo vzhůru doleva uprostřed jihozápadní stěny. Pod mírným převisem, kde trhlina končí, přejdeme dosti ne-
snadným přechodem doprava na šikmou polici, po pravé straně začí-
nající spáry (hodiny). Spárou pokračujeme přímo až na vrchol.

186a) Šimonova cesta — V—VI.

HO Mn. Hradiště — J. Šimon s druhy — r. 1946.

Jihovýchodní stěnu napravo od komína rozdělují dvě spáry. Levou klikatou spárou stoupáme přímo vzhůru do podlouhlého výklenku. Odtud pokračujeme podél dvou spárek, které probíhají zadní stěnou tohoto výklenku a přes malý převis dosáhneme balkonku. Dále vystupujeme koutovou spárou na podvrcholové plateau; dále překrokem přes komín a již jako normální cestou na vrchol.

93. LEBKA.

***187. Normální cesta — VI—VII.**

E. Neumann, K. Riedel — 7. 7. 1936.

Východním rohem vystoupíme vzhůru k úzké lávce, po které přechá-
zíme doprava do jeskyňky (jistící smyčka). Do této jeskyňky mů-
žeme také nastoupit přímo úzkou, odtlačující spárou. Odtud pokračujeme koutem k 1. kruhu a dále na rovinku mezi dvěma skalami, jež tvoří mohutné předskalí. Zde přejdeme k východní stěnce a podél kol-
mého zářezu vystoupíme na vrchol předskalí. „Hlavu“ zlézáme nej-
prve po levé hraně až ke kruhu a od něho šikmo vzhůru doprava ob-
tížně až na pravou hranu, kde je třetí kruh. Od něho po hladké vrcho-
lové stěně velmi namáhavě vzhůru.

HO Turnov — L. Vodháněl, V. Procházka, A. Vinš, V. Mazánek —
28. 9. 1937.

188. Vnitřní komín — V.

V pravé polovině severovýchodní stěny vystoupíme na balvan, který tvoří u stěny nízkou věžičku. Překrokem vstoupíme do stěny a širokou komínovitou spárou dosáhneme tunelovitého otvoru, jímž pro-
jdeme do vnitřního komínu. Komínem pokračujeme na předskalí a hlavního vrcholu dosáhneme normální cestou.

188a) **Jižní varianta — VI.**

HO Liberec — F. Kroupa, O. Kopal, Z. Řepka — 7. 10. 1951.

Nastupuje se v jižní stěně (proti Ocúnu) doleva ubíhající spárkou, kterou vystoupíme do díry. Odtud vzhůru na předskalí a normální cestou na vrchol.

94. DURANGO.

*189. **Normální cesta — VII.**

Lezci němečtí.

Ze středu soutěsky, která rozděluje předskalí od východu k západu, vystoupíme lehce na severní předskalí. S předskalí překročíme do první poloviny severovýchodní stěny k šikmému zářezu, podél něhož „sokolíkem“ stoupáme na veliký balkon, nad nímž jest kruh. Od kruhu po stěně buď nepatrně šikmo vpravo neb vlevo velmi těžce vzhůru na vrchol.

HO Turnov — K. Čabelka, L. Soldát, J. Baudys — r. 1930.

*190. **Jižní varianta — VII.**

HO Turnov — V. Kříž a V. Chlum — r. 1941.

Ze severního předskalí přejdeme na levou hranu severovýchodní stěny a po římse traversujeme kolem skály až na západní hranu. Zde postupujeme mělkým korýtkem vzhůru, kde přechází ve spárku a jí vystoupíme na balkon (kruh). Od kruhu pokračujeme jako u normální cesty.

95. ÚNOROVÁ.

*191. **Normální cesta — VII.**

Němečtí lezci.

Od východu vstoupíme do vnitřního komínu, kterým dosáhneme severovýchodního předskalí. Vlastní výstup začíná od severní hrany, od níž podél nepatrné trhlinky šikmo vzhůru doleva stoupáme pod převis k prvnímu kruhu. Od něho vzhůru do díry a po lámavých chytech doprava za hranu, kde o něco výše jest druhý kruh. Vrcholu dosáhneme značně obtížně po ustupující hladké stěně.

HO Praha — R. O. Bauše, K. Čabelka, D. Jedličková — r. 1939.

96. DVANÁCT APOŠTOLŮ.

192. **Jižní komín — III—IV.**

Jižním rozpěrným komínem vystoupíme pod převis, který zdoláme obtížným krokem. Zde komín přechází v širší spáru, kterou pokračujeme k vrcholu.

***193. Severní stěna — V.**

Z jižní strany projdeme tunelem na severní travnatou polici. Odtud vystupujeme po travě a mechem zarostlé stěně do veliké jeskyně uprostřed stěny. Z ní úzkým komínem na přilehlý veliký balvan a obtížným přechodem po ztrácející se polici šikmo doleva na vrchol.

194. Severní spára — III.

Do jeskyně v severní stěně jako u předešlé cesty. Z ní přechodem doleva do rozšíření v severní spáře. Odtud buď čistou spárou neb uvnitř těsným komínem k vrcholu.

97. OCÚN.

***195. Normální cesta — III.**

Lezci němečtí.

Od jihu vystoupíme krátkou stěnou na předskalí a tunelem projdeme na severozápadní stranu věže. Nad námi jest nyní otevřený koutový komín, jímž stoupáme na vrchol. Komínu možno použít též k sestupu.

***195a) Kuchařova spára — VIIc. — Namáhavé, exponované.**

HO Turnov — R. Kuchař s druhy — 6. 7. 1952.

Z východního předskalí tunelem pod spárou v údolní stěně (severní). Odtud krajně namáhavě vystoupíme asi dva metry ke kruhu a stejně obtížně spárou na vrchol.

***196. Fifanova cesta — VII. — Exponované.**

HO Turnov — L. Vodháněl, J. Smítka — 8. 8. 1942.

Pod severozápadní komín vystoupíme jako u předešlé cesty. Odtud levou (severní) převislou stěnou po solivých chytech šikmo doleva vzhůru na malý balkonek a do díry na začátku spáry. (Jištění.) Nyní buď „sokolíkem“ nebo stěnou po pravé straně spáry výše ke kruhu. Od kruhu čistým „sokolíkem“ vzhůru. Posledním krokem u vrcholu spárově zakončíme vděčný výstup.

98. NEKONEČNÁ.

***197. Normální cesta — VI. — Namáhavé.**

HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — 1. 8. 1942.

V pravé polovině jižní stěny vystoupíme do díry a krajně těžce šikmo doprava na hranu ke kruhu. Od kruhu obtížným krokem dosáhneme vrcholu.

99. VČELÍ SKÁLA.

198. Normální cesta — II.

HO Turnov — J. Smítka, D. Tomáš — 28. 2. 1942.

Po pravé východní hraně vystupujeme podél zářezu lehce k vrcholu.

Hruboskalsko

Ze skalních útvarů hruboskalské oblasti na prvním místě stojí tak zvané Dračí skály. Jsou to dvě mohutné věže, Dračí věž a Dračí zub, opředené starými bájemi o drakovi a princezně. Do nedávné doby byla ještě v širokém komínu Dračího zubu dřevěná břevna, pozůstatky to po prvním výstupu v XIX. století. Pro horolezce jsou to vděčné skály, jelikož na ně vede řada těžkých a lezecky obdivuhodných cest. Dále napravo za lesní cestou je Dračí štít a Daliborka s pověstnou Kouřovou stěnou. Od Daliborky na severovýchod se táhnou skalní věže po celém hřebeni až k vesničce Doubravice. Za ohybem hlavní cesty odbočíme po stezce k Myší díře. Po její pravé straně stojí Zámecká věž a více nižších skal. U Myší díry odbočíme doprava do Zámecké rokle, již vévodí štíhlá skála, nazvaná Oštěp s velmi zajímavou stěnou. Kolem ní je větší počet již zlezených věžiček, jež zaslouží horolezcovy pozornosti.

100. ORLOJ.

*199. Normální cesta — II.

Nastupuje se při levé straně jihovýchodní stěny šikmo vzhůru doleva do obrovských hodin, kterými prolezeme na severozápadní balkon. Odtud buď po pravé hraně nebo po lávce doleva a východní snadnou stěnou vystoupíme na vrchol věže.

HO Praha — Dr K. Šulc s druhy — r. 1939.

200. Jihovýchodní spára — VI.

Napravo od normální cesty vede středem jihovýchodní stěny kolmá spára. Touto spárou vystupujeme obtížně k vrcholu.

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl — r. 1942.

101. VĚTRNÍK.

*201. Normální cesta — V.

Němečtí lezci.

Od severního tunelovitého průchodu vystoupíme po pravém, šikmo

doleva ubíhající zářez do sedla mezi Listem a předskalím Větrníku. Dále pokračujeme po lávce vodorovně doleva do stupňovitého širokého komínu, jímž vystoupíme vzhůru na balvan. Odtud stoupáme po nakloněné stěně na vrchol předskalí.

Na předskalí vedou ještě dvě varianty buď jihovýchodním koutem, kterým stoupáme až k místu, kde přechází v komín a zde odbočíme doprava na římsu, po které přejdeme až za hranu a stěnou podél hrany vystoupíme na vrchol předskalí. Druhá možnost je ze západního předskalí spárou a výše komínem.

Vrcholu věže dosáhneme překročením do severovýchodní stěny a odtlačujícím krokem pomocí velmi výhodného záchyty pro pravou ruku. Přejdeme pak doprava na hranu, podél níž vystoupíme na vrchol.

***202. Údolní stěna — VII. — Lá mavé.**

K. Schuck s druhy — r. 1936.

Od jihovýchodu projdeme tunelem na západní předskalí. U západní hrany věže přejdeme pod převisem několik kroků doprava na skalní lávku (možnost jištění). Odtud vystoupíme stěnou přímo vzhůru pod převis k prvnímu kruhu. Od kruhu přecházíme velmi obtížně asi dva metry doprava a pomocí lámavých bloků překonáme převis. Mělkým korýtkem stoupáme potom vzhůru do prohlubně, ve které je druhý kruh. Od něho úkrokem doprava a stěnou vzhůru zakončíme výstup. HO Turnov — L. Vodháněl, J. Smítka, V. Procházka — 3. 7. 1941.

***203. Porcalova stěna — VII.**

HO Turnov — F. Porcal, A. Zima, V. Náhlovský — 25. 6. 1944.

Nastupuje se po východní hraně pomocí vodorovných zářezů přímo k 1. kruhu. Odtud pokračujeme vzhůru k svislé trhlině, podél níž stoupáme po velmi jemných chytech vzhůru do výklenku (2. kruh). Odtlačujícím přechodem doleva za hranu a nepatrně šikmo vlevo vzhůru vystoupíme na vrchol.

102. LIST.

***204. Normální cesta — VII.**

A. Seidel, F. Funke a druhové — r. 1937.

Nastupuje se od severu podél šikmého zářezu do sedla mezi Větrníkem a Listem. Se sedla přeručkujeme po ostré vodorovné liště až k jejímu zakončení a dále přechodem mírně šikmo vzhůru doleva k levé hraně (1. kruh). Po hraně vzhůru a několik kroků doprava ke druhému kruhu, načež lámavou stěnou nad kruhem velmi obtížně na vrchol (nejtěžší místo výstupu).

***205. Údolní varianta — VII. — Lámavé.**

HO Turnov — V. Bohuslav s druhy — r. 1941.

Od východního úpatí věže vystupujeme po hraně po velmi lámavé skále až pod „solivý“ převis, kde poněkud vlevo pokračujeme podél zářezu velmi obtížně vzhůru na malou plošinku. Odtud stoupáme šikmo doprava k 1. kruhu normální cesty. Výstup zakončíme jako u normální cesty.

103. KRUŽAS.

***206. Normální cesta — VI.**

M. Kertesz, A. Preibisch, K. Seyffert — 31. 10. 1937.

Nastupuje se uprostřed jihozápadní stěny mezi dvěma spárkami do jeskyně (jistící smyčka). Odtud vodorovně po omšelé lávce doleva za hranu k prvnímu kruhu. Dále pokračujeme ještě doleva za další hranu ke druhému kruhu v severovýchodní stěně. Od něho dvěma obtížnými kroky po hladké stěně vzhůru pod převis a kolem obrovského balvanu doprava k mělké spáře. Po pravé straně spáry omšelou stěnou stoupáme k vrcholu.

HO Turnov — J. Smítka, V. Procházka, Vl. Štáflová — r. 1942.

104. BŘÍZKA.

207. Normální cesta — II.

HO Turnov — B. Vorel — r. 1944.

Východním komínem vystoupíme na severní předskalí a překrokem do východní stěny na levou poličku. Odtud podél spáry na vrchol.

208. Jižní cesta — II.

HO Turnov — L. Vodháněl, J. Vodhánělová — 4. 9. 1949.

Jižním rohem vystoupíme na vodorovnou lávku, po které přejdeme doleva do středu stěny. Odtud vzhůru k větším hodinám a lehkou stěnou na vrchol.

105. MALÝ KAPUCÍN.

Na tuto skálu jsou vytesány schody.

106. KRASAVEC.

***209. Normální cesta — VI.—VII.**

A. Preibisch, M. Kertesz, K. Seyffert — r. 1937.

Středem jihozápadní stěny po výrazných děrách (jistící smyčky) vzhůru. Pod vrcholem odbočíme mírně doleva.

HO Turnov — J. Smítka, Bř. Vorel, J. Mitlener — 21. 8. 1942.

210. Východní hrana — VI.

HO Turnov — R. Kuchař, V. Šír — r. 1947.

Nastupuje se asi dva metry vlevo od východní hrany a podél šikmého zářezu vzhůru k jeho zakončení. Výš stoupáme stále podél hrany na vrchol.

107. ŘETĚZOVÁ.

211. Normální cesta — I.

Po mechem zarostlé lavici v severovýchodní stěně vystoupíme šikmo doleva k širokému korytu. Korytem pokračujeme přes několik stupňů k vrcholu.

212. Klikatá cesta — II.

Nastupuje se od západu do koutového komínu mezi střední a jihovýchodní věží. Zde vstoupíme v rozpěru do levé ze dvou spár, probíhajících severozápadní stěnou koutu. Po dlouhých stupech přejdeme do pravé spáry, kterou vystoupíme až na vrchol.

213. Marešova cesta — IV.

HO Turnov — A. Mareš s druhy — r. 1943.

Nastupuje se od severozápadu do koutového komínu mezi střední a jihovýchodní věží. Komínem vystoupíme až k jeho rozšíření a odtud pokračujeme jižní hranou přes převis na oblý vrchol.

214. Studená cesta — IV.

HO Turnov — V. Karoušek, Zb. Gräf, L. Jisl, V. Braunerová — r. 1946.

Od jihozápadu vystoupíme komínem mezi střední a jihozápadní věží až k místu, kde se komín rozšiřuje (jistící smyčka). Odtud stoupáme středem hladké a ustupující stěny na lavici pod vrcholem. Nejprve přes několik stupňů a potom krátkou spárkou dosáhneme vrcholu.

108. PĚSTIČKA.

215. Normální cesta — II.

Podél východní hrany a výše spárkou vystoupíme na vrchol.

215a) Přechodová cesta — III.

HO Turnov — J. Janků — r. 1943.

Nastupuje se asi v polovině jižní stěny. Po šikmém zářezu stoupáme až pod malý převis, zde přejdeme doprava do JV stěnky. Přes několik prohlubní a stupňů pokračujeme šikmo doleva k vrcholu.

109. DRAČÍ ZUB.

*216. Kauschkova hrana — VII. — Lá mavé, exponované.

M. Kauschka, R. O. Bauše, O. Möller — r. 1937.

Nastupuje se krátkou severovýchodní stěnou do tunelu, kterým projdeme. Potom jižní stěnou vystoupíme na malé předskalí. Dále pokračujeme šikmo doprava na východní hranu k prvnímu kruhu v severovýchodní stěně, a velmi obtížným přechodem doleva za hranu k většímu výstupku (jistící smyčka). Odtud stoupáme po velikých, ale lámavých chytech vzhůru. Výše přejdeme šikmo doprava na hranu (jistící smyčka) a podél této vzhůru do obrovských hodin v severovýchodní stěně. Od hodin přecházíme již po pevné skále doleva ke 2. kruhu. Odtud přímo vzhůru a podle šikmého, doleva ubíhajícího járku na vrchol.

HO Turnov — V. Chlum a V. Kříž — r. 1942.

*217. Kauschkova spára — VII.

R. Kauschka s druhy r. 1906.

Od jihovýchodní paty věže vystupujeme spárou kolem borovice na předskalí. Odtud vystupujeme poněkud zalomenou spárou obtížně do jeskyně a dále do komínu pod vrcholem, jímž výstup dokončíme.

HO Praha — M. Jedlička, K. Čabelka, D. Jedličková, R. O. Bauše — r. 1936.

*217a) Nejedlova cesta — VIIc. — Exponované, lámavé, namáhavé.

HO Liberec - Turnov — Boh. Nejedlo, V. Karoušek, O. Kopal.

Cesta vede JV středním pilířem mezi Českou hranou a širokým komínem. Nastupuje se v pravé patě pilíře a šikmo doleva vzhůru do díry. Odtud kolmo vzhůru přes hodiny do vodorovného zářezu v polovině stěny. Zářezem poněkud vpravo a 2 m vzhůru ke kruhu. Od kruhu kolmo vzhůru lámavou a krajně obtížnou stěnou ke hrotům, kde odbočením doprava dosáhneme šikmé spárky, kterou vystoupíme na vrchol.

*218. Česká hrana — VII.

HO Praha — Dr Z. Mézl, Ing. K. Čabelka, R. O. Bauše, M. Jedlička — r. 1944.

Nastupuje se severovýchodní stěnkou do tunelu, kterým projdeme a překrokem přes komín dosáhneme jihovýchodního předskalí. S předskalí nalevo od Kauschkovy spáry vystoupíme přes převis šikmo doleva k 1. kruhu. Po zářezku těsně nad převisem postupujeme vodorovně doleva na jižní hranu a po hraně vzhůru k 2. kruhu. Dále stoupáme výše ke 3. kruhu. Od kruhu pokračujeme ještě dva kroky vzhůru a podél nepatrné trhlinky až k místu, kde jest hrana přeru-

šena šikmou lavicí. Zde přejdeme šikmo vlevo a přes malý převis stoupáme ke 4. kruhu. Vysokým krokem vystoupíme na ustupující stěnu a po této dorazíme na vrchol.

219. Vnitřní komín — III.

HO Turnov — J. Baudys, V. Náhlovský, Ing. K. Čabelka — r. 1928. S jihovýchodního předskalí projdeme na počátku Kauschkovy spáry do středu skály a vnitřním, velmi úzkým komínem stoupáme na vrchol. Jen pro štíhlé horolezce!

*219a) „Dědův odkaz“ — VIIc. — Krajně namáhavé.

HO Turnov — K. Cerman, Drah. Machaň, F. Kroupa — 24. 6. 1951. Nastupuje se v levé polovici západní stěny asi 3 m napravo od severozápadní hrany věže. Vystoupíme kolmo vzhůru až do nápadné díry asi v polovině spodní části stěny, která se jeví jako veliký podstavec k vlastní věži. Z díry asi 3 m doprava a pak vzhůru po minimálních stupech a chytech až na obrovskou polici protínající celou západní stěnu (dobírání). Po polici vodorovně doleva až za hranu do komína v Bartově spáře (dobírání) v severní stěně. Odtud obtížným traversem šikmo doprava vzhůru do levé poloviny severní stěny a středem této stěny mezi Bartovou spárou a severozápadní hranou nahoru na malý balkonek na hraně (dobírání). S balkonku šikmo doprava do západní stěny až do jakéhosi převislého koutu. Zde buď přímo koutem nebo převislou stěnkou napravo na malou poličku. S ní lámavou převislou stěnkou téměř kolmo vzhůru k 1. kruhu. Od kruhu šikmo doleva v silně lámavé skále až na hranu a po ní obtížným krokem dosáhneme 2. kruhu na šikmé podvrcholové poliče. Stoupnutím na čep kruhu dosáhneme vrcholu.

*220. Bartova spára — VIIb. — Namáhavé.

J. Barth s druhy.

Nastupuje se severozápadní spárou do jeskyně, v níž je vpravo od spáry 1. kruh. Od kruhu velmi obtížně hladkou spárou na pravou ruku do jejího zúžení. Zde se obrátíme tak, abychom měli levou ruku ve spáře (nejtěžší místo) a pokračujeme jí do zvonovitého výklenku, na jehož dně je druhý kruh. Odtud úzkým komínem dosáhneme vrcholu.

HO Turnov — V. Chlum a V. Kříž — r. 1942.

*220a) Severní cesta — VIIb. — Exponované.

HO Turnov — V. Karoušek, Boh. Nejedlo — 6. 7. 1952.

Nástup od soustavy hrotů pod 1. kruhem Kauschkovy stěny (hrany). Odtud po vodorovné polici doprava až pod vhloubení. Nyní kolmo

vzhůru k 1. kruhu. Od kruhu dále nahoru do mohutné díry, z níž přecházíme doprava a přes převis k dalšímu kruhu. Od kruhu „nesta- do spáry. Spárkou vystoupíme vzhůru až pod střechu převisu, kde po krajně lámavých stupech přejdeme vpravo ke 3. kruhu. Od kruhu začínáme v pravé stěně asi 2 m do hlubokého vodorovného zářezu. Zářezem travers vpravo a přes roh do komínku, kterým zakončíme výstup.

110. DRAČÍ VĚŽ.

*221. Dračí stěna — VIIIb. — Namáhavé, exponované.

O. Heinicke s druhy, v červnu 1928.

Nastupuje se jihozápadním komínem na jižní předskalí. Odtud vystoupíme jižní stěnou šikmo doleva vzhůru na skalní poličku (jistící smyčka). Odtud velmi obtížně stoupáme přímo vzhůru podél trhliny do prostorné jeskyně. Po pravé její straně stoupáme přes lámavý převis k prvnímu kruhu. Od něho traversujeme velmi obtížně doleva a podél kolmých zářezků vzhůru do dutiny k dalšímu kruhu. Od něho vzhůru po stěně s četnějšími záchyty až pod vrchol, kde přejdeme asi tři kroky doprava do spárky, jíž zakončíme tento klasický výstup.

HO Praha — Ing. K. Čabelka, M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková — 22. 6. 1935.

*222. Rudá hrana — VII. — Exponované.

Němečtí lezci z FPT r. 1937.

Z jižního předskalí mírně šikmo vzhůru doleva na úzkou lavičku (jistící smyčka) pod Dračí stěnu. Po lávce přecházíme vodorovně doprava za hranu skály k prvnímu kruhu. Dále vzhůru přes převis ke druhému kruhu. Odtud po malých, ale pevných záchytech doleva na hranu a podél ní ke 3. kruhu. Od něho pokračujeme šikmo doprava do dutiny a potom vzhůru až k vodorovné římsě, po níž přeručujeme na východní hranu ke 4. kruhu. Nyní stoupáme lámavou stěnou vzhůru a výše poněkud vlevo, kde je 5. kruh. Podél svíslého zářezu „sokolíkem“ dospějeme na balkon (jistící smyčka). Obtížným krokem v severovýchodní hladké stěnce na vrchol.

HO Turnov — L. Vodháněl, Vl. Procházka, K. Zoubek — 25. září 1937.

*223. Dračí spára — VII.

Němečtí lezci.

Od severozápadu vystoupíme úzkým komínem na severní předskalí. Dále přecházíme po lávce k velkým hodinám vlevo a od nich vzhůru

na výstupek k 1. kruhu. Odtud podél svislé trhliny vzhůru k jejímu zakončení a šikmo doleva vzhůru ke druhému kruhu. Vrcholu dosáhneme spárou, podél níž jsou ještě dva kruhy a u vrcholu hodiny. HO Praha — K. Čabelka, M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková — 2. 6. 1935.

111. KNIHA.

*224. Normální cesta — VI.

Němečtí lezci.

Od severovýchodního předskalí přecházíme vodorovně doprava kolem díry na mechem porostlou šikmou plošinku. Zde vstoupíme do koutové spáry, kterou stoupáme podél dvou kruhů na vrchol.

HO Turnov — A. Zima s druhy r. 1939.

*225. Jižní spára — VII. — Namáhavé, nejištěno.

A. Preibisch s druhy — r. 1927.

Ze severovýchodního předskalí vystoupíme po šikmé stěnce na římsu pod převis, po které přejdeme doleva za hranu, kde začíná spára. Velmi obtížně vstoupíme do spáry a touto na vrchol.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal — 6. 7. 1943.

*226. Údolní cesta — VII. Namáhavé, exponované.

R. Mayer s druhy — r. 1930.

Jihozápadní levou svislou trhlinou vystoupíme až k jejímu zakončení (jistící smyčka). Odtud přecházíme po úzké lávce doleva k 1. kruhu. Dále po hladké stěně vzhůru na předskalí. Před námi je nyní stěna se svislými přerušovanými zářezy. Po těchto zářezích, nejlépe „sokolíkem“ postupujeme kromobyčejně obtížně vzhůru pod lámavý převis, kde je zaražena skoba. Od ní vstoupíme do levé spáry a jí stoupáme na vrchol.

HO Turnov — Vl. Procházka, L. Vodháněl, J. Smítka — r. 1934.

*227. Radanova cesta — VII. — Exponované.

HO Turnov — R. Kuchař, A. Šír — r. 1942.

Ze severovýchodního předskalí vystoupíme přímo na vodorovnou polici. Odtud lámavým převiskem nejprve přímo vzhůru a o něco výše doprava k hodinám. Od hodin vystupujeme lámavou stěnou mírně doprava a stoupajíce podél mělké spáry dosáhneme vrcholu.

112. DALIBORKA.

*228. Mravenčí stěna — V.

Němečtí lezci.

Nastupuje se na jižní předskalí buď levým komínem nebo daleko ob-

tížněji klikatou spárkou ve středu předskalí. Odtud vstoupíme do jižní stěny a podél šikmého, doleva ubíhajícího mělkého járku na vrchol.

HO Turnov — L. Vodháněl, V. Procházka, A. Zima — 11. 7. 1936.

229. Jižní cesta — V.

Od jižního rohu poněkud vlevo vystoupíme po zelené, lišejníkem porostlé stěně do dutiny pod převisem. Zde přejdeme po dobrých stupích doleva do široké spáry, probíhající jižní stěnou až k vrcholu. Touto spárou dosti svízelně stoupáme k vrcholu.

HO Praha — M. Jedlička, R. O. Bauše, K. Čabelka, D. Jedličková — r. 1937.

*230. Kouřová cesta — VIIIb. — Exponované, namáhavé.

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl — 5. 9. 1942.

Spárkou, která rozděluje mírně nakloněnou severovýchodní stěnu, stoupáme pod převis (jistící uzel). Nyní krajně obtížně přecházíme doleva s použitím nepatrných chytů ke kruhu. Přechod ke kruhu je klíčem ke stěně. Po překonání hladké stěny nad kruhem postupujeme stále podél ostrého zářezu vzhůru na úzkou plošinku (jistící smyčka) a dále podél úzké koutové spárky ke druhému kruhu. Od něho pokračujeme výše na malý balkonek v horní části stěny, kde prolezeme vodorovným tunelem doleva do spáry a touto spárou zakončíme výstup.

113. OSUDOVÁ.

231. Normální cesta — VI.

Němečtí lezci.

Nastupuje se od silnice středem jižní stěny krátkou, ale velmi obtížnou stěnou přímo do díry. Dále stejně obtížně stoupáme mírně šikmo doleva a potom rozpěrem podél děr vzhůru k šikmému, doprava ubíhajícímu žlebu, kterým vystoupíme na předskalí. Zde překročíme do snadné a ustupující stěny; po ní na vrchol.

HO Praha — M. Jedlička, R. O. Bauše, D. Jedličková — r. 1936.

232. Zadní cesta — VI—VII.

Němečtí lezci.

Nastupuje se od severovýchodu doleva ustupujícím zářezem až na jeho konec. Odtud vystoupíme přes tři oblé poličky velmi obtížně pod převis v horní části stěny. Po ustupující, travou zarostlé skále pokračujeme šikmo vpravo ke dvěma svislým trhlinám. Podél těchto trhlin dosáhneme komínu, kterým vystoupíme na vrchol.

HO Turnov — B. Vorel s druhy — r. 1941.

114. VELKÝ KAPUCÍN.

Na tuto skálu jsou vytesány s východní strany schody. Pro zdatné turisty je to krásná a málo známá vyhlídka na zámek Hrubá Skála.

115. ZUB.

Nelezeno.

116. RUSALKA.

233. Jižní cesta — V.

Jižní stěnou stále podél spáry na vrchol.

234. Západní spára — II.

235. Severovýchodní spárka — III.

117. STRUBICHOVA VĚŽ.

*236. Jižní cesta — IV.

Emanuel Strubich s druhy.

S jihovýchodního předskalí vystoupíme po stupňovité stěnce na plošinku v jižní stěně. Odtud přecházíme po lávce s četnými chyty vodorovně doleva do středu skály ke svislé spárce. Podél této spárky stoupáme vzhůru kolem několika mohutných hodin na vrchol.

HO Praha — R. O. Bauše, M. Jedlička, D. Jedličková — r. 1936.

*237. Východní spára — VI.

Lezci němečtí.

Nastupuje se s východního předskalí krátkou stěnou vzhůru ke spáře a jí na vrchol. Uprostřed spáry možno zajišťovat v hodinách.

237a) Severovýchodní stěna — VII.

HO Ml. Boleslav — B. Jecelín s druhy — 1943.

Nastupuje se v pravé části SV stěny. Po zdolání převislé spodní části stěny stoupáme šikmo doprava po skále porostlé žlutým lišejníkem až k počátku úzké převislé spáry. Spárou přes hodiny do malé jeskyňky, kde se tato spára rozšiřuje. Odtud dále přes převis na vrchol.

118. SMOLÍČEK.

*238. Normální cesta IV—V.

Nastupuje se úzkou trhlinou, svisle probíhající středem jihozápadní stěny. Touto trhlinou vystoupíme na širokou lávku pod převisem, po níž přejdeme doleva do výklenku. Odtud pokračujeme mělkým korytem vzhůru do prohlubně s většími hodinami. Od hodin rozpěrem v ši-

rokém hladkém korytě a výše ustupující stěnou obtížně na vrchol.
HO Turnov — K. Čabelka, J. Baudys, L. Soldát — r. 1933.

239. Vorlova cesta — V.

HO Turnov — B. Vorel — r. 1942.

Nastupuje se od východu po mechem zarostlé lávce doprava do koutu. Tímto koutem podél trhliny vystupujeme vzhůru na vrchol.

119. MAMUT.

240. Normální cesta — III.

Nastupuje se od jihu komínem, kterým vystoupíme k římse v pravé stěně věže. Po této římse, nad níž je několik výhodných hodin, přejdeme doprava za hranu a stěnou vzhůru do obrovské jeskyně. Odtud po její pravé straně krátkou stěnkou zakončíme výstup.

241. Baušeho cesta — V.

HO Praha — R. O. Bauše, J. Baušová, M. Mězlová — r. 1944.

Nastupuje se na předskalí při jihozápadní stěně. Přepadem do jihozápadní stěny a namáhavým vysokým krokem vstoupíme do prostorné jeskyně ve středu stěny. Projdeme touto jeskyní do severovýchodní stěny a jemným přechodem doprava vstoupíme do jeskyně, do které vyúsťuje normální cesta. Touto pak k vrcholu.

120. DOUBRAVKA.

242. Normální cesta — IV.

Od jihovýchodu vstoupíme do vnitřního komínu, jehož vnitřkem vystoupíme do sedla mezi oběma vrcholky. Západní stěnou vystoupíme k hodinám (smyčka) a dosti nesnadno pokračujeme na hlavní vrchol.

***121. VÁCLAVÍČEK.**

243. Normální cesta — V.

Jihovýchodní hranou vystoupíme na římsu, po které přejdeme asi dva kroky doprava. O něco výše po další římse traversujeme dosti obtížně doleva za hranu a jižní stěnkou dosáhneme vrcholu.

HO Turnov — B. Vorel, V. Navrátil, J. König — r. 1940.

***122. OLDŘÍŠEK.**

244. Normální cesta — IV.

HO Železný Brod — O. Hudský, J. Mašek — r. 1943.

Středem jihozápadní stěny vystoupíme vzhůru k díře, ve které jsou hodiny. Odtud poněkud doprava a šikmo vzhůru doleva do prohlubně

(jistící smyčka). Na vrchol dospějeme po stěně vzhůru pomocí dobrých chytů, kterých musíme však správně využít.

123. KONVALINKA.

*245. Normální cesta — VIIb. — Exponované, krajně obtížné.

HO Praha — Dr Z. Mézl, K. Čabelka — 11. 9. 1943.

Nastupuje se ze sedélka mezi Obří skálou a Konvalinkou. Zde vstoupíme do středu jihovýchodní stěny. Touto až k výrazné kulaté prohlubni. Zde přejdeme po výrazném mělkém zářezu doprava za východní roh, jehož ostrá hrana tvoří hodiny. Podél hrany, částečně v severovýchodní stěně, pokračujeme po drobných tvrdých záchytech v místa, kde tato stěna tvoří mírný převis (1. kruh). Od kruhu přecházíme krajně obtížně doleva do mělkého výklenku s lámavými záchyty. Potom středem jihovýchodní stěny pokračujeme na oblý vrchol.

124. OBŘÍ SKÁLA.

246. Koutová cesta — IV.

Nastupuje se ze soutěsky mezi věžemi do levé části severovýchodní stěny, kterou probíhá koutová spára. Podél ní nejprve „sokolíkem“, výše spárově přes malý převis do jejího rozšíření. Přes jazýčkovitý výběžek pokračujeme spárou na vrchol.

247. Zelená cesta — IV.

Nástup v zúžené soutěsce mezi skalami. Komínem vystupujeme až k jeho rozšíření. Překrokem vstoupíme do zarostlé pravé části severovýchodní stěny. Zarostlou stupňovitou stěnou dosáhneme vrcholu.

247a) Karouškova cesta — VII.

HO Turnov — V. Karoušek, Jan Kittler — 14. 7. 1951.

Cesta vede koutem směrem od pivovaru. Nástup je v patě piliře tvořícího pravou kulisu koutu. Začínáme vpravo za ostrou hranou a ve výši velkých hodin přecházíme vlevo pod mohutnou střechu převisu. Přes převis vystoupíme ke kruhu. Od kruhu kolmo vzhůru přes další převis do spárky a touto do komínu, kterým postupujeme přes vklíněný balvan k vrcholu.

125. MALUŠKA.

248. Normální cesta — IV.

HO Praha — M. Reinwartová, Dr Z. Mézl — r. 1944.

Nastupuje se od severozápadu podél mělké trhliny na lavici pod převisem. Po ní přejdeme doprava na západní hranu. Dále hladkou stěnou vystoupíme šikmo doprava na vrchol.

126. HVOZDÍK.

249. Normální cesta — VI.

HO Praha — Dr Z. Mézl s druhy — r. 1942.

Nastupuje se buď od jihozápadu nebo od severovýchodu komínem na travnaté předskalí. S něho přejdeme do výklenku v severovýchodní stěně věže. Levou částí výklenku vystoupíme šikmo doleva vzhůru a podél trhliny přejdeme na severní hranu věže. Odtud pokračujeme až pod převis, kde přecházíme doprava a stěnou stoupáme až na vrchol.

127. ÚZKÁ NEZNÁMÁ.

*250. Jihovýchodní komín — II.

Jihovýchodním úzkým komínem vystoupíme na rovinku pod vrcholem. Vrcholu dosáhneme buď spárkou nebo od spárky napravo snadnou stěnou.

HO Turnov — Fr. Stříbrný, L. Vodháněl — r. 1930.

251. Východní spára — VI.

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl, J. Ometák — r. 1942.

Od nástupu do komínu přejdeme po travnatém balkoně doprava. Zde vystoupíme severovýchodním koutem do spáry, kterou dosáhneme malé lavičky (jistící uzel). Odtud pokračujeme spárou přímo na vrchol.

252. Vorlova spára — VI.—VII.

HO Turnov — B. Vorel, J. König — 18. 7. 1944.

Nastupuje se v severozápadním koutě a výše podél ostrého kolmého zářezu do jeskyně, kterou projdeme do západní stěny. Odtud širokou koutovou spárou obtížně na vrchol.

128. PLESNIVEC.

253. Normální cesta — II.

Nastupuje se od jihozápadu na širokou lávku. Po ní snadno doprava ke klikaté spáře, podél které pokračujeme na šikmou polici pod převisem. Odtud stoupáme šikmo doprava vzhůru, potom vystoupíme korytem do sedla (strom) a šikmou jihovýchodní stěnkou na hlavní vrchol věže.

254. Krátká cesta — III.

Nastoupíme od východu ze soutěsky, kterou tvoří vklíněné meziskalí, mezi Úzkou neznámou a Plesnivcem. Po šikmé ploše vystoupíme do spárky ve východním koutu a podél ní do sedla pod hlavním vrcholem věže.

129. VOJÁČEK.

255. Normální cesta — VII.

HO Turnov — A. Mareš, K. Bauer, L. Picek — 1. 5. 1945.
Pravou polovinou jižní stěny podél svislého zářezu neobyčejně obtížně vzhůru k jeho zakončení. Odtud doleva na vrchol.

130. ZAROSTLÁ.

256. Normální cesta — III.

HO Turnov — A. Mareš, K. Bauer, L. Picek — 1. 5. 1945.
Nastupuje se z východní jeskyně po stupních doleva a potom vzhůru žlebem k další jeskyni, vytvořené zakliněným balvanem. Odtud krátkým koutem postupujeme k dalším dvěma balvanům a nad nimi ustupující stěnou na vrchol.

131. ŠPINAVEC.

257. Normální cesta — II.

Nastupuje se do levé části jihozápadní stěny. Po lávce přejdeme doleva ke krátkému komínu, kterým dosáhneme zarostlého vrcholu věže.

132. MASKA.

258. Normální cesta — IV.

Od severozápadu nastoupíme do klikatého komínu, v jehož začátku je jeskyně. Komínem vystoupíme do výklenku v jeho vrchní části a přechodem do úzkého komínku pokračujeme až do sedla. Zde překročíme do nakloněné jihozápadní stěny a přes hlubokou prohlubeň stoupáme k vrcholu.

133. PRSKAVKA.

*259. Normální cesta — V.

HO — Turnov — J. Smítka s druhy — r. 1943.
Od východu stoupáme podél svislého koutového zářezu do výklenku, kde spára končí. Stěnou napravo od výklenku vystupujeme vzhůru nad podvrcholovou lavici s hrotem. Po lavici přechodem poněkud doprava s převislou stěnou dosáhneme vrcholu.

134. PŘÁTELSKÁ.

260. Normální cesta — III.

Západní spárkou vystoupíme na koutový balkonek s balvanem. Koutem, který se výše rozšiřuje, dospějeme na vrchol.

135. ZÁMECKÁ VĚŽ.

*261. Normální cesta — VI.

Němečtí lezci.

Nastupuje se v pravé části severovýchodní stěny, krátkým komínem na předskalí. Odtud přecházíme vodorovně doleva do středu stěny a vzhůru do jeskyňky k 1. kruhu. Odtud stoupáme obtížně vzhůru na podvrcholovou polici, po které namáhavě přejdeme doprava na hranu a krátkou stěnou vystoupíme na vrchol.

HO Turnov — J. Smítka s druhy — r. 1944.

136. SKOŘÁPKA.

262. Normální cesta — IV.

HO Turnov — J. Smítka s druhy — r. 1944.

V levé straně severovýchodního koutu podél dvou spár nastoupíme do jeskyně s balvany. Zde spára přechází v komín. Tímto úzkým komínem vystoupíme na východní předskalí. Překrokiem vstoupíme do stěny vrcholové hlavičky a po lámavých záchytech stoupáme přímo na vrchol.

Zámecká rokle

137. STEPŇÍ.

*263. Normální cesta — VI—VII.

Ve východní stěně (od zámku) podél spáry nastoupíme do jeskyně s velikými hodinami. Dírou doprava za roh asi 4 metry a podél nakloněné spárky vzhůru na polici, po které přejdeme doleva nad veliké hodiny. Spárkou vlevo vystoupíme vzhůru do šikmo vlevo běžícího komínu. Jeho dnem vystupujeme dosti snadno až k místu, kde začíná nový komín a tímto komínem vystoupíme na vrchol.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal, Vl. Procházka — r. 1939.

138. HÁDANKÁŘ.

264. Normální cesta — V.

HO Turnov — J. Smítka s druhy — r. 1939.

Nastupuje se do pravé části severní stěny. Krátkým komínkem vystoupíme na předskalí. Překrokiem přes ústí komínu vystoupíme do levé části vlastní stěny, kterou pokračujeme až na vrchol.

139. OŠTĚP.

*265. Normální cesta — VII.

HO Turnov — J. Smítka a L. Vodháněl, V. Procházka, L. Soldát — 28. 9. 1939.

Nastupuje se od západního rohu skály podél mělkého zářezu šikmo vzhůru doprava na malé jihovýchodní předskalí. S předskalí stěnou po lámavých lištách šikmo doleva k 1. kruhu. Od něho poněkud vzhůru mírně lámavou stěnou a dále šikmo doleva za hranu a vzhůru ke 2. kruhu. Dále pokračujeme obtížně po pravé hraně a o něco výše šikmo vzhůru doprava hladkou stěnou na vrchol.

140. ŠTÍT.

265a) Normální cesta — VII.

HO Turnov — V. Karoušek, Hofírek — 2. 7. 1951.

Nastupuje se s předskalí do SZ stěny. Převislou stěnou po malých stupech neobyčejně obtížně přímo ke kruhu. Od kruhu koutkem poněkud vlevo stále krajně obtížně na vrchol.

141. CHROUSTÍK.

266. Normální cesta — VII.

HO Turnov — V. Procházka — r. 1940.

Nastupuje se velmi obtížně po pravé hraně jihovýchodní stěny až ke svislému korýtku, kde překročíme doleva na stupeň. Odtud pokračujeme na ustupující polici se stromkem a spárou lehce na vrchol.

142. JOSÍFEK.

*267. Normální cesta — VI.

HO Turnov — J. Smítka — 28. 9. 1939.

Nastupuje se s plochého balvanu do středu převislé vých. stěny. Po drobných chytech a výše podél mělké trhliny až v místa, kde zaniká. Dále doleva na jihovýchodní hranu, kterou pokračujeme na vrchol.

143. FLAŠINETÁŘ.

268. Normální cesta — III.—IV.

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka, B. Vorel — 1940.

Nastupuje se do veliké prohlubně v pravé části jižní stěny. Rozpěrem vystoupíme do spáry, podél níž pokračujeme na vrchol předskalí a podél krátké trhliny ve východní stěně až na vrchol.

144. STRÁŽ.

269. Normální cesta — IV.

Nastupuje se levou hranou jihovýchodní stěny balvanu, který je vsunut mezi střechovité kvádry věže. S balvanu komínem v jihozápadní stěnce. Přes jeho zúžené ústí dosáhneme vrcholu.

*

145. MIHULKA.

270. Normální cesta — V.

HO Praha — E. Frössel, Dr Z. Mézl — r. 1945.

S balvanovité vyvýšeniny v pravé polovině severní stěny se nastupuje přes převis na severozápadní hranu. Podél této hrany a částečně v severní stěně stoupáme k vrcholu.

*

146. KAPELNÍČEK.

Osamělá věž v hřebenu skal jižně od hájovny v Bukovině.

*271. Normální cesta — VII.

Němečtí lezci.

Po nástupu v pravé části jižní stěny postupujeme šikmo vpravo do kulaté dutiny. Probráním hrany vystoupíme na šikmý balkon pod vrcholem. Po balkonu přejdeme doleva až na ustupující levou hranu a obtížným krokem vzhůru dosáhneme šikmého vrcholu věže.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal, J. Jirkovský — 31. 5. 1941.

Hadí údolí

Menší údolí západně od hájovny Radeč.

147. KŘOVÁK.

Osamělá kulovitá věžička východně od hájovny Radeč.

272. Jankovitá cesta — IV.

HO Turnov — J. Janků — 4. 8. 1945.

Nastupuje se od jižní strany přes převis. Ve stropu převisu nalézá se prohlubeň, od které vystoupíme šikmo vzhůru doleva ke krátké trhlince, kterou dosáhneme balkonku ve vrchní polovině stěny. Krátkou jihozápadní hranou dosáhneme vrcholu.

148. JARNÍ.

273. Normální cesta — IV.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal, J. Jirkovský — 12. 4. 1941.
Nastupuje se do pravé části jihovýchodní stěny do oválné díry. Z ní dosáhneme vodorovného zářezu, který ubíhá doleva za hranu. Sledující zářez přejdeme na polici, na které začíná široká koutová spára. Podél spáry stoupáme na šikmý balkonek, kterým jest zakončena pravá stěna spáry. Krátkou ustupující stěnou vystoupíme na vrchol.

149. KRAJOVÁ.

Věž souvisící na severovýchodě těsně s okrajovou skálou.

274. Normální cesta — III.

HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — 10. 5. 1942.
Nastupuje se od jihovýchodu do úzkého komínu, který jest ve spodní části poněkud rozšířen. Tímto komínem mezi okrajovou skálou a věží vystoupíme přímo na vrchol.

150. KVĚTOVÁ.

275. Normální cesta — III.

HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — 10. 5. 1942.
Nastupuje se od severozápadu do krátkého koutového komína, který dělí okrajovou skálu od vklíněného předskalí. Zde vystoupíme na předskalí. Překrokem na pravou hranu severovýchodní stěny a přejitím doprava za hranu vystoupíme podél mělké spárky téměř pod vrchol. Zde přejdeme opět doleva dále do stěny a jí zakončíme výstup.

151. BOBEK.

276. Normální cesta — II.

HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — 10. 5. 1942.
Nastupuje se od jihovýchodu ze soutěsky do koutového komínu, kterým postupujeme co nejvýše. Zde překročíme z rozpěru na východní hranu a po ní vystoupíme na vrchol.

152. KUKAČKA.

*277. Smítkova cesta — VII. — Namáhavé.

HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — 10. 5. 1942.
Nastupuje se k zářezu v pravé části jihovýchodní stěny. Po drobných záchytech velmi obtížně stoupáme výše a pomocí úzké trhliny dostoupíme ke kruhu. Odtud podél další trhliny po pravé straně

hrany až k otevřenému ústí trhliny. Zde přejdeme nepatrně doleva a pokračujeme šikmo na vrchol skály.

278. Šikmá cesta.

HO Turnov — J. Janků, J. Šenfeld — 3. 7. 1947.

Severní hranou věže vystoupíme na stupňovitou stěнку a spárou probíhající pravou částí severovýchodní stěny až k jejímu ústí (1. kruh). Výstup není ještě dokončen!

153. SÝČEK.

279. Normální cesta — III.

HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — r. 1942.

Nastupuje se ze soutěsky mezi okrajovou skálou a vlastní věží do koutu, kterým vystoupíme do komínu a jím pokračujeme na předskalí. Zde překročíme do jihozápadní stěny hlavní věže a přechodem doprava na hranu a po ní zakončíme výstup.

154. KOUTOVÁ.

280. Normální cesta — III.

HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — 2. 6. 1942.

Nastupuje se od jihovýchodu komínem, jímž vystoupíme na vrchol jihozápadního pilíře. Odtud překročíme na západní hranu, po které postupujeme na vrchol středního pilíře. Potom krátkou jihozápadní stěnkou vystoupíme na nejvyšší vrchol věže.

155. NEZNÁMÁ.

281. Normální cesta — II.

HO Turnov — J. Smítka, J. Ometák — r. 1943.

Nastupuje se od jihovýchodu na balvanovité předskalí. S jeho nejvyššího bodu stoupáme po hladké stěně na lavici táhnoucí se napříč jihozápadní stěnou. Pravou hranou této stěny zakončíme výstup.

155a) ROHÁČ.

281a) Normální cesta — IV.

HO Turnov — V. Kalfeřt, V. Náhlovská — r. 1949.

Na jižním konci Hadího údolí pne se štíhlá věžička zvaná Roháč. Její JV stěnou vystoupíme na výrazný vodorovný zářez, po kterém přejdeme doprava na východní hranu. Po hraně dosáhneme již lehce vrcholu.

Dešťové údolí

Je to dlouhé údolí, které začíná v ohybu cesty Valdštýn—Hrubá Skála a končí „V jezírkách“ nedaleko Kacanov. Zde nalezneme opravdový klid a krásné lezecké partie jak pro začátečníky, tak i pro náročné a odvážné lezce.

156. DEŠŤOVÁ.

282. Normální cesta — II.

Severním rohem přímo na vrchol.

283. Západní cesta — II.

Nastupuje se do pravé poloviny severozápadní stěny. Zde šikmo doprava vzhůru na západní hranu a jí na vrchol.

157. SOUŠ.

284. Normální cesta — III.

Vystupujeme mělkým koutem při pravé straně severozápadní stěny až k zářezu pod převisem. Podél zářezu přejdeme doprava za hranu na poličku a stěnou vzhůru na vrchol.

158. ROSNIČKA.

285. Normální cesta — III.

Nastupuje se ze sedélka mezi okrajovou skálou a věží. Zde vystoupíme na oblou poličku v pravé hraně. Odtud pokračujeme podél trhliny na vrchol.

159. KOSTKA.

*286. Normální cesta — IV.

Ze sedélka mezi věžičkou vysunutou na jihozápad a vlastní věží vystoupíme na malé předskalí. Odtud doleva na lavici pod severozápadní stěnkou. Pravou částí této stěnky dosti obtížně vzhůru na roh a podél něho na vrchol.

160. OTAZNÍK.

287. Normální cesta — IV.

Nastupuje se od jihovýchodu na lavičku probíhající severovýchodní stěnou předskalí. Po lavici vstoupíme do komínu, kterým pokračujeme k poslednímu jeho rozšíření. Zde překročíme na severní hranu věže a po ní na vrchol.

161. KARKULKA.

288. Normální cesta — II—III.

Středem jihovýchodní stěnky vystoupíme na úzkou poličku, která

tvorí spodní část „krčku“ vrcholové hlavy. Odtud přes malý převis pomocí hodin vystoupíme šikmo doprava na vrchol.

289. Pravá cesta — IV.

Nastupuje se s balvanu severovýchodně od věže. Zde vystoupíme levou částí ustupující severovýchodní stěny přes prohlubeň pod převislou spodní část „hlavy“. Odtud přejdeme podél úzkého zářezu na lavičku a pravou částí stěny téměř po západní hraně dospějeme na vrchol.

162. VLK.

290. Normální cesta — III.

Nastupuje se od severního rohu věže. Odtud přejdeme vodorovně doprava na stupínek a s něho přímo na balkonek v jihozápadní stěnce, kterou dosáhneme vrcholu.

163. TROJČE.

291. Normální cesta — IV.

Němečtí lezci.

Nastupuje se od severovýchodu na polici probíhající pravou částí jihovýchodní stěny. Po lavici přejdeme doleva ke svislé spáře a jí vystupujeme až do sedla. Odtud šikmo doleva přes převis na východní hranu, po které pokračujeme na vrchol vyšší věžičky.

164. POLÁRNÍ.

292. Normální cesta — III.

HO Turnov — L. Vodháněl, V. Náhlovský — 12. 7. 1943.

Severním koutem podél svislého zářezu vystoupíme na západní předskalí. Od jižního rohu přejdeme po nejnižše položeném zářezu, napříč jihovýchodní stěnou až na balkon v její pravé části (strom). Podél spáry vystoupíme na vrchol.

165. BABIČKA.

293. Normální cesta — II.

Nastupuje se jihovýchodním komínem a výše pravou spárkou stoupáme na balkonek pod vrcholem věže. Odtud pravou částí stěny podél spárky zakončíme výstup.

294. Přechodová cesta — II.

HO Turnov — M. Stuchlík, V. Náhlovský, A. Zima — 12. 10. 1940.

Nastupuje se jihovýchodní stěnou do spáry, kterou vystoupíme na balvanovitý výstupek. Odtud stoupáme po hraně na polici, ubíhající šikmo doprava vzhůru. Po ní doprava na dno veliké tunelovité jeskyňky a šikmo nakloněným korytem vzhůru.

166. ŠEDIVÁ.

295. Normální cesta — II.

Podél jižní hrany přímo na vrchol.

296. Mechová cesta — II.

Nastupuje se do rozpěrného komínu mezi severovýchodním předskalím a vedlejší věžičkou. Překročíme do koutové spáry, kterou dosáhneme zarostlého stupňovitého předskalí a výše balkonku při východní hraně. Odtud přejdeme doprava za hranu a podél ní dorazíme na vrchol.

297. Jihovýchodní cesta — III.

HO Turnov — J. Novotný, J. Janků — 3. 10. 1944.

Nastupuje se v pravé polovině jihovýchodní stěny. Přímo vzhůru stoupáme na poslední zářez a od něho přejdeme doprava na balkonek a po hraně na vrchol.

167. HADÍ VĚŽ.

*298. Normální cesta — VI.

Němečtí lezci.

Po východní hraně věže vystoupíme na lavici probíhající napříč severovýchodní stěnou. Po ní přejdeme doprava za roh a dále k široké spáře ve středu severozápadní stěny. Spárou postupujeme vzhůru na široký ochoz pod vrcholem. Po něm přejdeme doprava až k místu, kde se zúžuje (skupina slabých hodiněk) a levou hranou dosáhneme vrcholu.

HO Turnov — J. Smítka, Z. Gräf — 7. 8. 1943.

*299. Smítkova cesta — VII.

HO Turnov — J. Smítka, F. Porcal — 30. 5. 1942.

Pravou hranou jihovýchodní stěny vystoupíme na lavici a po ní přejdeme na její pravý konec. Odtud stěnou velmi obtížně vzhůru na vrchol.

168. TROJÚHELNÍK.

*300. Normální cesta — III.

Nastupuje se s balvanu na jihovýchodní hranu, o něco výše přecházíme doprava na hranu a jí vystoupíme na vrchol.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal — 24. 7. 1940.

169. NOSATÁ.

301. Normální cesta — I.

HO Turnov — J. Kysela, J. Koucký, Z. Melichar — 21. 5. 1945.

Úzkým komínkem v severovýchodní části stěny přímo na vrchol.

170. PERPETL.

*302 Normální cesta — VI—VII.

HO Turnov — J. Smítka, M. Stuchlík, V. Náhlovský, F. Porcal — 13. 9. 1940.

S balvanu při severovýchodní stěně vystoupíme poněkud vzhůru a velmi obtížným přechodem doprava na balkonek (jištění). Po ustupující stěnce postupujeme k drolivým hodinám. Odtud doleva na lavici a úzkým komínem na vrchol.

171. PAZOUREK.

*303. Fifanova cesta — VII. — Lá mavé.

HO Turnov — L. Vodháněl, J. Smítka — 24. 5. 1941.

Nastupuje se komínem na předskalí jihozápadně od věže. Odtud přejdeme pod převisem na úzkou lávku a po ní přecházíme na západní roh k hodinám. Od hodin ještě asi dva kroky vodorovně doleva a přes lámavý převis postupujeme velmi obtížně do mělkého výklenku k počátku svislého koryta, kde jest kruh. Podél rohu přímo vzhůru dosáhneme vrcholu.

172. CHRÁMOVÁ.

304. Normální cesta — II.

Od jihozápadu vystupujeme komínem k jeho ústí. Přes balvany nad komínem a výše podél krátké trhliny na vrchol.

173. TŘINÁCTÁ.

305. Koutová cesta — II.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal — r. 1943.

Východním koutovým komínem vystoupíme do sedla mezi věžemi. Překročením přes ústí komínu vystoupíme na zarostlou lavici v pravé části severozápadní stěny. Odtud pravou krátkou stupňovitou stěnou dospějeme na vrchol.

306. Jihozápadní spára — IV.

S rovinky při jihozápadní straně věže nastoupíme do spáry a jí postupujeme až na vrchol.

174. HRANÁČ.

307. Normální cesta — III.

HO Turnov — A. Mareš — 29. 6. 1944.

Levou hranou severozápadní stěny vystoupíme k oválné dutině. Ze dna dutiny obtížněji doleva na zářezy a po hraně dosáhneme vrcholu.

308. Jižní cesta — II.

HO Turnov — J. Kysela, B. Svatoš, J. Koucký, D. Machaň — r. 1944.
Nastupuje se v pravé části jihozápadní stěny, kde podél nejhlubšího zářezu postoupíme mírně doprava a jižním rohem vyjdeme na vrchol.

175. MILOUŠEK.

309. Normální cesta — III.

HO Turnov — J. Smítka, B. Černý — 1. 8. 1940.
Nastupuje se ze skalního okraje do levé části jihovýchodní stěny. Zde vkročíme šikmo doprava do otevřeného komínku a jím postupujeme na polici. Dále úzkým komínem stoupáme k vrcholu.

176. BÍLÁ.

310. Normální cesta — II.

Pravou částí severovýchodní stěny stoupáme šikmo vlevo do dutiny. Koutem o něco výše dospějeme na balvan, s něhož pokračujeme komínem na vrchol.

177. ZRZEK.

311. Marešova cesta — III.

HO Turnov — A. Mareš — 29. 6. 1944.
Krátkou trhlínkou v pravé polovině jihovýchodní stěny vystoupíme do díry pod převisem, kde trhlina končí. Po zdolání převisu v levé části díry stěnou přímo na vrchol.

178. LAVINOVÁ.

***312. Normální cesta — III.**

HO Turnov — J. Smítka, B. Černý — 1. 8. 1930.
Ze skalního okraje vystoupíme na malou poličku v jihozápadní stěně. Krátkou stěnkou vystoupíme k jeskyni a odtud podél trhliny, která vzniká nad jejím stropem, dospějeme na další poličku. Po ní napravo a po vodorovných stupních výše stěnou vzhůru na vrchol.

***179. HORSKÁ.**

313. Normální cesta — VII.

E. Scherke, O. Bruchhans, F. Richter, E. Eisert, F. Menšík — 4. 8. 1928.
Nastupuje se od jihozápadu stěnou na lavici a na severozápadní předskalí. Po úzké římsě přecházíme vodorovně doprava až pod převis v jihozápadní stěně k 1. kruhu. Držíce se poněkud vlevo od svíslého

korýtka vystoupíme až k jeho zakončení a odtud doleva a ustupující jižní hranou dosáhneme vrcholu.
HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — 15. 11. 1941.

180. SCHOVANKA.

*314. Normální cesta — VI.

E. Scherke, O. Bruchhans — 4. 8. 1928.

Levou hranou jihovýchodní stěny vystoupíme přímo na balkon. Odtud podél koutu vzhůru na šikmou lavici a o něco výše k vodorovnému zářezu. Podél hrany pokračujeme na vrchol.

HO Turnov — J. Smítka, B. Černý — 2. 8. 1940.

181. SPÁRAŘ.

315. Normální cesta — IV.

O. Bruchhans s druhy — 4. 8. 1928.

S balvanu vystoupíme na plošinku v pravé polovině jihovýchodní stěny. Téměř po jihovýchodním rohu postupujeme k hlubokému zářezu a přejdeme do výklenku, z něhož vybíhají dvě spáry. Přes převis vstoupíme do pravé spáry; podél ní a částečně stěnou stoupáme do sedélka mezi oběma vrcholy.

HO Turnov — J. Smítka, B. Černý — 2. 8. 1940.

182. TABU.

*316. Kuchařova cesta — VIIb. — Krajně obtížné a lámavé.

HO Turnov — R. Kuchař, R. Šír — 16. 7. 1946.

Překrokem s balvanu vystoupíme na převislou jižní hranu. Po drobných záchytech stoupáme podél hrany přes veliký převis v místa, kde stěna jest již kolmá. Kolem krátkých trhlinek v jižní stěně pokračujeme pod poslední vrcholový převis. Zde krokem doleva dosáhneme trhlinky, podél níž vystoupíme na vrchol.

183. HORNÍ.

317. Normální cesta — II.

HO Turnov — J. Smítka, J. Ometák — 30. 6. 1943.

Pravou hranou severozápadní stěny vystoupíme na poslední vodorovný zářez. Odtud přecházíme doprava za hranu a stěnou zakončíme výstup.

184. ČTVERÁK.

318. Komínová cesta — III.

HO Turnov — J. Smítka, J. Ometák — 30. 6. 1943.
Severozápadním komínem přímo na vrchol.

185. LAŇKA.

*319. Normální cesta — V.

HO Turnov — J. Smítka, B. Černý — 1. 8. 1940.

Téměř u východního rohu, napravo od krátké trhliny vystoupíme na rohový stupeň. Odtud pokračujeme šikmo doleva k hodinám a přejdeme dále doleva za hranu a stupňovitou stěnkou na vrchol.

186. DOUTNÍK.

*320. Normální cesta — VI.

H. Harward, M. Kertesz, K. Seyffert — 9. 9. 1934.

Podél jihozápadní spáry vystoupíme k místu, kde se tato lomí v pravém úhlu doleva a ústí na balkonek. S balkoneku pokračujeme mírně ustupující stěnou podél západní hrany do hlubokého vodorovného zářezu. Po zářezu přejdeme na jižní hranu a touto na vrchol.

HO Turnov — J. Smítka, J. Janků — 11. 9. 1943.

187. OHŇOVÁ.

*321. Normální cesta — V.

M. Kertesz, H. Harward, K. Seyffert — 9. 9. 1934.

Šikmou doprava stoupající lavičkou v západní stěně vystupujeme po vlnkovitých záchytech až k jižní hraně. Odtud pokračujeme přes vodorovný zářez do tunelovité jeskyňky, tvořící obrovské hodiny. Odtud zbytkem ustupující hrany na vrchol.

HO Turnov — J. Smítka, V. Štáflová — 12. 8. 1940.

187a) STÍNOVÁ.

322a) Normální cesta — IV.

HO Turnov — J. Janků, H. Bernardová — 19. 4. 1945.

Věž se nalézá asi 15 m JV od Ohňové skály na konci Dešťového údolí. Nastupujeme od JZ a krátkou stěnou vystoupíme šikmo doleva na západní hranu. Po této hraně vystoupíme na vrchol.

188. POUSTEVNÍK.

*322. Jankova cesta — V.

HO Turnov — J. Janků, Z. Gräf — 4. 3. 1945.

Ustupující východní levou hranou vystupujeme přímo pod převis, kterému se vyhneme doleva do úzké jižní stěny. Levou částí této stěny stoupáme pod vrchol a zde poněkud vpravo přes převislý roh zakončíme výstup.

***323. Hladová cesta — IV.**

HO Turnov — M. Nový, Z. Melichar — 29. 9. 1945.

Středem východní stěny vystoupíme přímo pod veliký převis. Pod ním přecházíme šikmo doprava na malý balkonek a po hraně na vrchol.

Ztracené údolí

189. DIVOCH.

324. Normální cesta — IV.

HO Turnov — J. Smítka, Z. Gräf — 21. 7. 1943.

Nastupuje se po členité levé hraně severozápadní stěny. Touto stěnou vystoupíme asi do její poloviny. Zde přejdeme doprava za roh a pravou částí hladké, mírně ustupující stěny dosáhneme vrcholu.

325. Jarní cesta — IV.

HO Turnov — J. Janků — 20. 4. 1947.

Středem severovýchodní stěny přes převis na vodorovnou plošinku, po níž přejdeme doleva na hranu. Po hraně pokračujeme k vrcholu.

190. OTROČÍ.

326. Normální cesta — II.

Severovýchodním komínem se vystupuje přímo na vrchol.

191. MÁJOVÁ.

***327. Fifanova cesta — V.**

HO Turnov — L. Vodháněl, A. Vinš, V. Procházka — 1. 5. 1941.

S balvanu pod severozápadní stěnou věže překročíme na levou hranu a po ní postupujeme vzhůru na předposlední poličku. Po poličce přejdeme doprava k počátku úzké trhliny. Podél trhliny vystoupíme dosti obtížně na vrchol.

192. JITUNA.

***328. Chroustova cesta — IV.**

HO Turnov — V. Procházka, L. Vodháněl, A. Vinš, A. Zima, V. Mazánek — 1. 5. 1941.

S balvanu podél jihovýchodní hrany vystoupíme přímo na vrchol.

193. NÁHROBEK.

*329. Smítkova cesta — VI.

HO Turnov — J. Smítka, V. Karoušek — 15. 4. 1942.
Pravou hranou jihozápadní stěny vystupujeme vzhůru až pod protáhlou dutinu. Od ní přejdeme doprava za hranu na vodorovný zářez. Poněkud vpravo středem stěny dosáhneme vrcholu.

194. ZAMRZLÁ.

330. Dubnová cesta — IV.

HO Turnov — L. Vodháněl, J. Jirkovský, V. Štáflová — 3. 4. 1942.
Pravou polovinou jihovýchodní stěny vystoupíme do mělké jeskyňky. Odtud doleva po stěně na dno díry u hrany skály. Dále přecházíme po úzké poličce šikmo doleva na malý balkonek a krátkou stěnkou zakončíme výstup.

195. JEZERNÍ.

*331. Normální cesta — IV.

HO Turnov — V. Procházka, L. Vodháněl, A. Vinš, A. Zima — 1. 5. 1941.

Nastupuje se rozpěrným komínem na lavici v jihovýchodní stěnce věže. Pravou částí této stěny pokračujeme na první vodorovný zářez. Odtud podél východní hrany stoupáme na vrchol.

196. HRANOLEK.

332. Normální cesta — II.

HO Turnov — J. Smítka, J. Ometák — r. 1943.

Nastupuje se s balvanovitého balkonu při západní hraně věže do širokého komínu mezi věží a okrajovou skálnou. Tímto komínem vystoupíme co nejvýše. Z rozpěru přejdeme na krátkou římsu na západní hraně a podél ní na vrchol.

Skály u Konic

Jdeme-li od hájovny „Na Konicích“ cestou na jihozápad do údolí, vidíme na levé straně cesty dvě nižší věže: Stejnomenou těsně u okrajových skal a Mohykána, podobného malé palici.

197. STEJNOJMENNÁ.

333. Rokelní cesta — IV—V.

HO Turnov — V. Bohuslav, B. Vorel — 12. 8. 1940.

Nastupuje se od jihu do výklenku, z něhož vystoupíme přes větší převis do vodorovně vrstvené, ustupující jihozápadní stěny. Touto stěnou šikmo vzhůru doleva na západní hranu a po ní na vrchol.

198. MOHYKÁN.

334. Poslední cesta — IV.

HO Turnov — J. Koloc, V. Bohuslav, F. Porcal — r. 1946.

Překrokem s nízkého okraje severně od věžičky nastoupíme do východní stěny, kterou pokračujeme přímo na vrchol.

Skály u rybníka Věžáku

Příchod z Hrubé Skály po silnici do Krčkovic a dále až do údolí k rybníku Věžáku. V tomto údolí je poměrně málo horolezeckých útvarů, zato však skvělé turistické partie. Pokračujeme-li dále po silnici údolím, dospějeme do vesničky Pleskoty, v jejímž blízkém údolí je asi dvacet zlezených skal. Podrobnosti o výstupech nám chybějí, a proto popisy v průvodci neuvádíme. Celá tato oblast je ještě málo lezecky prozkoumána. V odlehlých roklích a skalních soutěškách je ještě mnoho možností pro prvovýstupy. Cestou podél Věžického rybníku na východ dojdeme k rybníku Vidláku, na jehož jižní straně ve stráni je skupina skalních věží, které dále popisujeme.

199. KRAHULÍK.

Převislá věžička ve stráni jihovýchodně od rybníku Věžák.

335. Normální cesta — IV.

HO Turnov — L. Vodháněl, V. Procházka — 3. 7. 1942.

Krátkou stěnkou od západu vystoupíme pod malý převis, který zdoláme obtížným krokem mírně šikmo doleva. Krátkou vrcholovou stěnkou zakončíme potom výstup.

200. SLUNEČNÍ.

* 336. Normální cesta — IV.

HO Turnov — A. Zima, F. Porcal, V. Mazánek — r. 1944.

Nastupuje se východní stěnou vzhůru k vodorovné římse, po níž

přecházíme doleva do jižní stěny. Odtud pokračujeme „sokolíkem“ k úzké spárce, kterou vystoupíme na vrchol.

201. ROHOVÁ.

337. Normální cesta — III.

HO Turnov — A. Zima, V. Mazánek, A. Vinš — r. 1944.

Pravou částí severovýchodní stěny poněkud vzhůru, potom překročíme doprava za hranu, kterou vystoupíme na vrchol.

202. VÁCLAVKA.

338. Normální cesta — II—III.

HO Turnov — J. Zoubek, A. Zima, V. Mazánek — r. 1942.

Středem severozápadní ustupující stěny přímo na vrchol.

203. LÍPOVÁ.

339. Sochorova cesta — II.

HO Turnov — K. Sochor — r. 1943.

Západní hranou přímo na vrchol.

340. Vinšova cesta — II—III.

HO Turnov — A. Vinš, K. Sochor, A. Zima, V. Mazánek — r. 1943.
Pravou hranou jižní hladké stěny přímo na vrchol.

204. HROMOVÁ.

*341. Fifanova cesta — V.

HO Turnov — L. Vodháněl, V. Náhlovský — 2. 6. 1942.

Nastupuje se od severozápadu s náhorní strany na malý balkonek, který tvoří vklíněný balvan. S balvanu stoupáme vzhůru pod převis, kterému se vyhneme doleva a po severozápadním rohu pokračujeme po vodorovných římsách vzhůru na vrchol.

205. HASTRMAN.

342. Normální cesta — II.

HO Turnov — A. Zima, V. Mazánek — r. 1943.

Skála jest rozdělena svislým komínem na dvě části. V polovině pravé části severní stěny stoupáme přímo vzhůru na lávku. Ve směru šikmé trhliny přecházíme na pravou hranu a po ní na jižní vrchol.

343. Severním komínem — V.

HO Turnov — A. Zima, V. Mazánek, J. Hník — r. 1944.

Severním komínem stoupáme až pod první zářez, kde přejdeme doleva do spárky, kterou vystoupíme na vrchol.

206. OŠUMĚLÁ.

344. Chroustova cesta — V. — Lá mavé.

HO Turnov — V. Procházka, L. Vodháněl — 2. 7. 1942.

Od jihozápadu komínem mezi vlastní skálou a věžičkou. Výše přecházíme doprava na šikmou poličku. Odtud ještě o něco výše, doprava a vzhůru na úzkou lávku. Po zvětralé křehké skále mírně šikmo doleva postupujeme k vrcholu.

Skály u rybníka Vidláku

Skupina skal ve stráni jižně od rybníka. Nejzajímavější a technicky nejtěžší je věž zvaná Kobyłka. V údolí kolem rybníka se nalézají ještě více nižších nezlezených skal. Výlet do této oblasti se může spojit s výstupem na Hlavatou skálu a s návštěvou další oblasti Apolena, východně od hradu Trosek.

207. ROKETNICKÁ VĚŽ.

Nelezeno.

208. DĚRAVEC.

***345. Normální cesta — IV.**

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal — 27. 7. 1940.

Jižní hranou vystoupíme přímo na vrchol. (Pod vrcholem nejtěžší místo.)

209. VODNÍK.

Nelezeno.

210. SOLIVÁ.

346. Jihozápadní stěna — VI.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal — 27. 7. 1940.

Při levém rohu jihozápadní stěny vystoupíme až na hladký balkon. Odtud poněkud doprava pod mělkou spáru. Touto spárou stoupáme velmi namáhavě až k jejímu ústí a dále nápadným, mírně doleva ubíhajícím korytem na vrchol.

211. PILÍŘ.

Nelezeno.

212. PALIČKA.

Nelezeno.

213. POMNĚNKA.

347. Normální cesta — III.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal — 27. 7. 1940.

Jižní otevřenou spárou vystoupíme na malé předskalí a odtud podél svislé trhliny pokračujeme k vrcholu.

214. VIDLÁK.

*348. Normální cesta — VI.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal — 27. 7. 1940.

Tato skála má dva vrcholy, které tvoří sedlo. Nastupuje se od severní hrany pod malou věžičku. Vystupujeme mírně šikmo doleva po naprosto hladké stěně do sedla mezi oběma věžemi. Odtud pokračujeme středem převislé, rudě zabarvené stěny ke svislé trhlíně a podél ní na hlavní vrchol. Na malou věžičku se vystupuje pravou hranou.

215. PALEČEK.

349. Normální cesta — II.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal — 26. 7. 1940.

Jižním komínem vystoupíme přímo na vrchol.

216. ČERVENCOVÁ VĚŽ.

350. Normální cesta — III.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal — 26. 7. 1940.

Nastupuje se v levé části západní stěny ke spárce a podél ní stoupáme výše na poličku. Po této poličce přejdeme doprava za hranu a krátkým vrcholovým komínem zakončíme výstup.

217. DVOJITÁ.

351. Normální cesta — II.

HO Turnov — J. Smítka — 25. 7. 1940.

Komínem přímo na vrchol.

352. Porcalova cesta — IV.

HO Turnov — Fr. Porcal, J. Smítka — 25. 7. 1940.

Nastupuje se od komínu šikmo vzhůru doleva na hranu. Odtud mělkou rozsedlinkou dosti namáhavě na vrchol.

218. KOBYLKA.

*353. Smítkova cesta — VII.

HO Turnov — J. Smítka, Fr. Porcal — 27. 7. 1940.

Severozápadní hranou vystoupíme dva metry vzhůru a po nepatrné římsičce přejdeme vodorovně doprava asi do středu stěny. Odtud velmi obtížně vzhůru ke kruhu. Dále šikmo doprava vzhůru namáhavě těžkou stěnou na vrchol.

219. HAPINA.

354. Normální cesta — IV.

HO Turnov — Z. Melichar, J. Janků, M. Škaloud — 10. 8. 1944.

S travnatého břehu překročíme dlouhým krokem na jihozápadní hranu. Po hraně, používající oblých chytů a mělkých vodorovných zářezů, vystupujeme až na vrchol.

*

220. HLAVATÁ.

Osamělá věž na okraji háje východně od hradu Trosek. Na tuto věž vedou dvě těžké cesty, obě zlezli němečtí lezci. O západní cestě není zjištěno, zda byla dokončena a do dnešní doby nikdo výstup neopakoval.

*355. Severní puklina — VII.

Nastupuje se severovýchodní stěnou až pod spáru k 1. kruhu. Od něho pokračujeme spárkou ke 2. kruhu a stěnou přímo vzhůru dospějeme na vrchol.

356. Západní cesta — VIIb.

S balvanu středem západní stěny po drobných záchytech vystoupíme k mělké trhlíně, kde býval dříve 1. kruh. Touto spárou velmi těžce ke druhému kruhu a dále asi podél trhliny vzhůru na vrchol. Zda byl výstup dokončen, není zjištěno.

221. VÁLEČNÍK.

Nižší skála několik kroků západně od Hlavaté.

357. Normální cesta — III.

Nastupuje se v pravé polovině západní stěny podél šikmo ubíhajícího zářezu. V místě, kde zářez tvoří oblouk, přejdeme dva kroky doprava do stěny. Touto stěnou stoupáme několik metrů vzhůru a potom vstoupíme do trhliny; trhlinou zakončíme výstup.

227. KONÍK.

362. Normální cesta — III.

HO Turnov — B. Vorel — r. 1943.

Jižní hranou vystoupíme velmi snadno na její rovnou plochu. Dále pokračujeme rozkročným šplháním po hladkém hřebenu skály na vrchol.

228. JEZDEC.

*363. Aglyho cesta — VI—VII.

W. Agly, M. Kertesz, Dr Watznauer, K. Seyffert, K. Čabelka, L. Soldát — 21. 5. 1933.

Nástup možno provést dvěma způsoby: Buď po rohu dvěma svislými trhlkami až pod hlavičku nebo jižním komínem na vklíněný balvan (možnost zajištění) a vodorovným přechodem doleva pod hlavičku. Dále pokračujeme po pravé straně hrany asi do poloviny výšky, která nás dělí od vrcholu; odtud rozkročmo po hraně velmi obtížně dosáhneme vrcholu jehly.

229. ULITA.

*364. Normální cesta — V.

Podél severního rohu vystoupíme pod převis, zde přejdeme doprava a poněkud vzhůru na západní předskalí. Vrcholu dosáhneme stěnou podél levé hrany.

230. ZAČÁTEČNÍK.

365. Normální cesta — III.

Nastupuje se východním mělkým koutem na malou plošinku a odtud šikmo doleva na sedlovitý balkon. Dále ustupující stěnou velmi snadno na vrchol.

231. BEDRUNKA.

366. Normální cesta — III.

Pravou částí východní stěny stoupáme po ostrých záchytech vzhůru.

367. Rohová cesta — III.

Levou stranou severní stěny stoupáme až pod vrchol, kde přejdeme na levou hranu a tou zakončíme výstup.

232. VLČÍ ZUB.

*368. Normální cesta — III—IV.

Dr Watznauer s druhy.

Komínem mezi věží a předskalím okrajové skály vystoupíme až do místa, kde okrajová skála prudce ustupuje a tvoří rozšíření komínu.

Odtud nesnadným překročením na pravou hranu věže a po hraně na vrchol.

233. ROHOVÁ.

*369. Normální cesta — VI.

F. Funke, A. Preibisch, Dr. Watznauer, M. Kertesz, K. Seyffert — r. 1936.

Nastupuje se středem severní stěny mělkou spárkou do výklenku, nad nímž je 1. kruh. Od kruhu pokračujeme šikmo doleva do další spárky, kterou vystoupíme na vrchol.

234. SEVEŘAN.

*370. Normální cesta — IV.

HO Turnov — J. Smítka, J. Volejník — r. 1939.

Jihovýchodní hranou vystoupíme na plošinku a úzkým komínem na předskalí. Odtud jižní stěnou namáhavě na vrchol.

235. BEZCENNÁ.

Tato skála byla zlezena neznámými lezci po hladké krátké stěně pomocí dvou skob. Tím byl výstup naprosto bezcenný a byl proveden proti všem pravidlům obvyklým v našem kraji. Skoby byly proto turnovskými lezci vytaženy.

236. VĚTRNÁ SKÁLA.

371. Normální cesta — III.

Východním komínem středem skály vystoupíme přímo na vrchol. Napravo od tohoto komínu jest dlouhá cesta úzkou spárkou, která jest bohužel zničena umělými chyty.

237. ZBABĚLEC.

*372. Hladká cesta — V.

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl — 28. 9. 1941.

S předskalí od Váhavé věže překročíme do východní stěny a výšvihem se dostaneme na hladkou nakloněnou plochu, po které dosáhneme východní ostré hrany. Po této hraně „sokolíkem“ pokračujeme na vrchol. Tento výstup jest velmi zajímavý, neboť skála jest zcela hladká bez záchyťů.

238. VÁHAVÁ VĚŽ.

373. Normální cesta — II.

HO Turnov — L. Vodháněl, J. Smítka — 28. 9. 1941.

Jižní hranou vystupujeme přímo na vrchol.

239. OSMIVĚŽÍ.

374. Trnová cesta — II.

HO Turnov — J. Smítka, L. Vodháněl, V. Procházka — 25. 9. 1941.
Vystupuje se širokým západním komínem mezi dvěma věžemi na jejich vrchol a překročením na vrchol hlavní.

375. Šikmá cesta — III.

Jihovýchodním úzkým komínem přímo na vrchol.

376. Přímá cesta — IV.

HO Turnov — J. Smítka, K. Chlum — 29. 9. 1941.
Pravým východním komínem vystoupíme na úzké předskalí, překročením přejdeme do hladké stěny a po ní na hlavní vrchol.

240. JUNÁCKÁ VĚŽ.

Nelezeno.

241. ZÁRMUTEK.

*377. Normální cesta — VII.

F. Funke, K. Seyffert, Dr. Watznauer, A. Preibisch, M. Kertesz.
Nastupuje se po drobných chytech v levé části převislé severovýchodní stěny ke kruhu. Od kruhu výše podél spáry pokračujeme na vrchol.

242. RŮŽENČINA SKÁLA.

*378. Normální cesta — VII. — Exponované, namáhavé.

V. Nejedlo s druhy — 16. 4. 1940.

S předskalí vystupujeme severní hranou do rohového výklenku. Vodorovnou římsou s četnými záchyty dosáhneme prvního kruhu. Dále stoupáme mírně převislou stěnou po skoupých chytech vzhůru pod převis ke 2. kruhu. Po zdolání obtížného převisu dosáhneme 3. kruhu, který je mírně vpravo nad převisem. Od něho přejdeme vodorovně doprava ke 4. kruhu a dále na pravou hranu k 5. kruhu. Odtud po ustupující obtížné hraně vystoupíme na vrchol.

243. PAVLAČ.

*379. Údolní stěna — VII. — Exponované, namáhavé.

Němečtí lezci.

Od východního rohu přejdeme po široké lávce na prostorný balkon. Odtud vystupujeme podél výrazné trhliny vzhůru k 1. kruhu. Od něho výše je druhý kruh. Od kruhu vystoupíme na malý stupínek

a překročíme na balkon. Po balkonku přejdeme mírně doprava a výšvihem po oblé stěně na vrchol.
HO Turnov — Ing. K. Čabelka, J. Baudys asi r. 1933.

244. DĚRAVÁ.

*380. Normální cesta — III.

S balvanu na jižní straně skály vstoupíme do krátké spáry a touto dosáhneme východního předskalí. S tohoto předskalí komínem na vrchol.

381. Západní cesta — VI.

Po západní hraně asi čtyři metry vzhůru do místa, kde začínají vodorovné vrstvy. Po těchto vodorovných lištách přejdeme doleva do komínu a komínem snadno na vrchol.

245. PALICE.

*382. Normální cesta — V.

Nastoupíme v levé části jihozápadní stěny k slabé svislé trhlince. Od ní šikmo vzhůru doprava po pevných záchytech do středu skály a pomocí děr vzhůru na vrcholek.

246. RADNICE.

*383. Normální cesta — V.

Němečtí lezci.

Neprve vystoupíme na východní předskalí, na které vede několik snadných cest. S předskalí v levé části východní stěny několik metrů vzhůru ke kruhu. Od něho mírně šikmou spárou do větší díry (jistíci smyčka) a komínem na vrchol.

247. DŽBÁN.

*384. Normální cesta — VII. — Namáhavé.

Nastoupíme v levé části východní stěny. Převislou těžkou stěnou vystoupíme k šikmým zářezům, po kterých přejdeme doleva vzhůru k velikým hodinám, nad kterými je 1. kruh. Od kruhu postupujeme přímo vzhůru po stěně s mělkými záchyty na vrchol.

248. HAJNÍK.

*385. Maškova cesta — VII.

HO Žel. Brod — J. Mašek, R. Štekr, K. Vrabec — r. 1943.
Středem jižní stěny vystoupíme převislým „sokolíkem“ do dutiny,

která tvoří záchyty. Po této málo znatelné římse ručkujeme velmi obtížně vodorovně doleva k větším hodinám. Od nich po nakloněné stěně pokračujeme k vrcholu.

*

249. KOZÁKOVSKÁ VĚŽ.

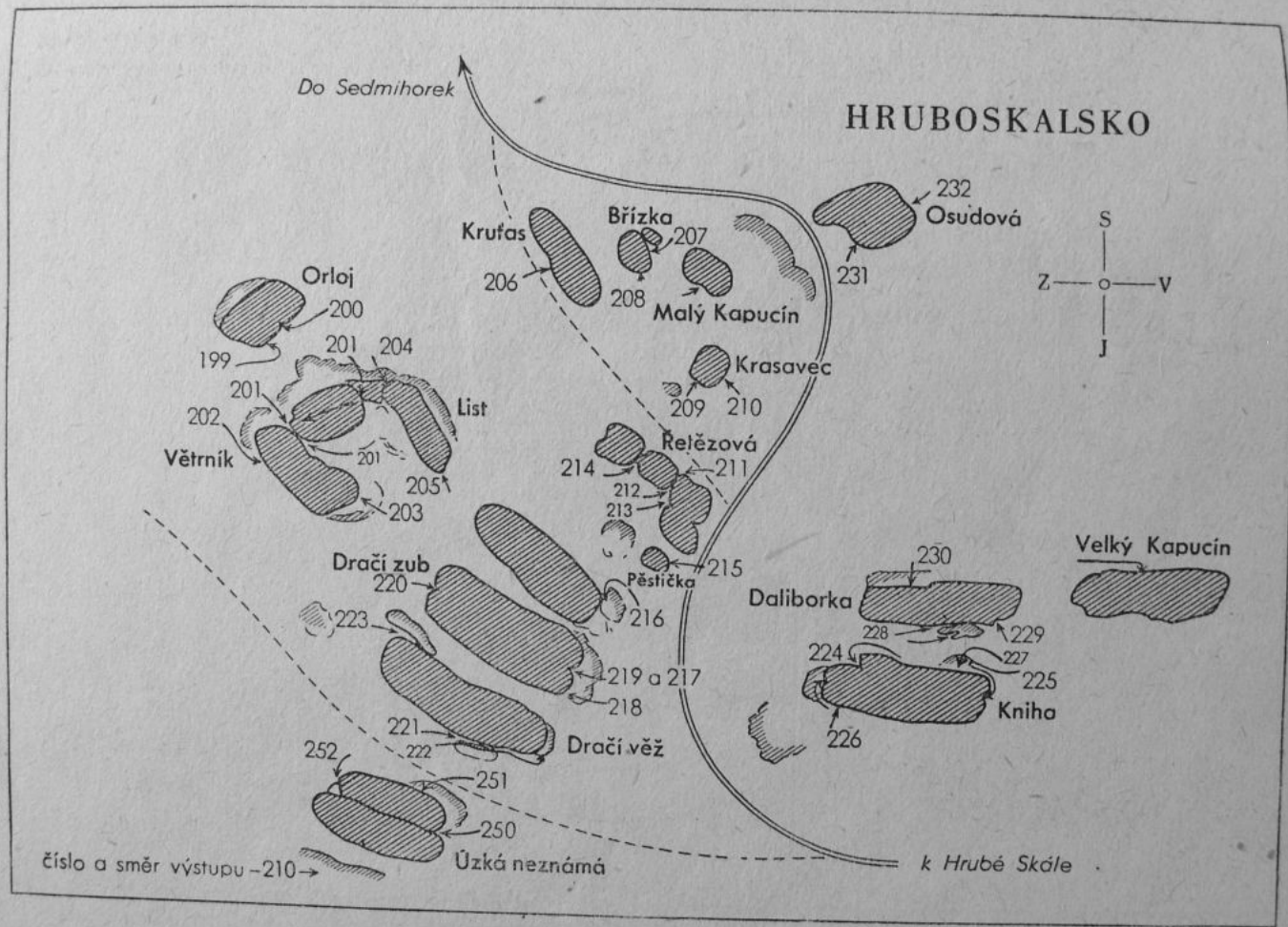
Věž se nachází na východ od vesnice Vestce na pravé straně Měsíčního údolí při úpatí Kozákova.

*386. Normální cesta — VII.

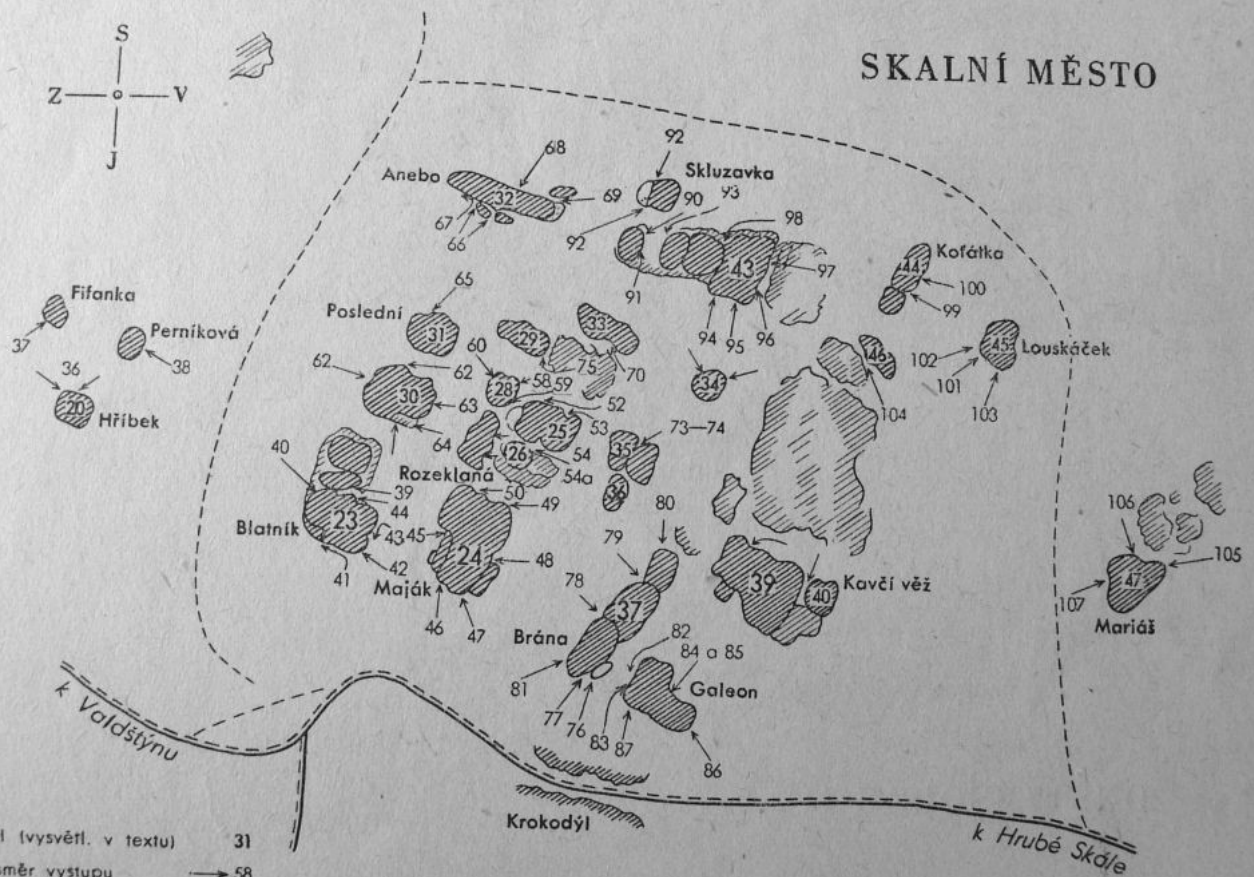
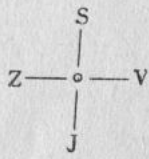
HO Železný Brod — O. Hudský, J. Mašek, R. Štekr — 3. 6. 1949.

Nastupuje se s velikého balvanu překrokem do zářezu v západní stěně. Odtud přecházíme vodorovně doprava na malou poličku a dále za hranu na konec převisu ke svislé spárce. Spárkou k jejímu zakončení; odtud se vrátíme na levou hranu, po které zakončíme výstup.

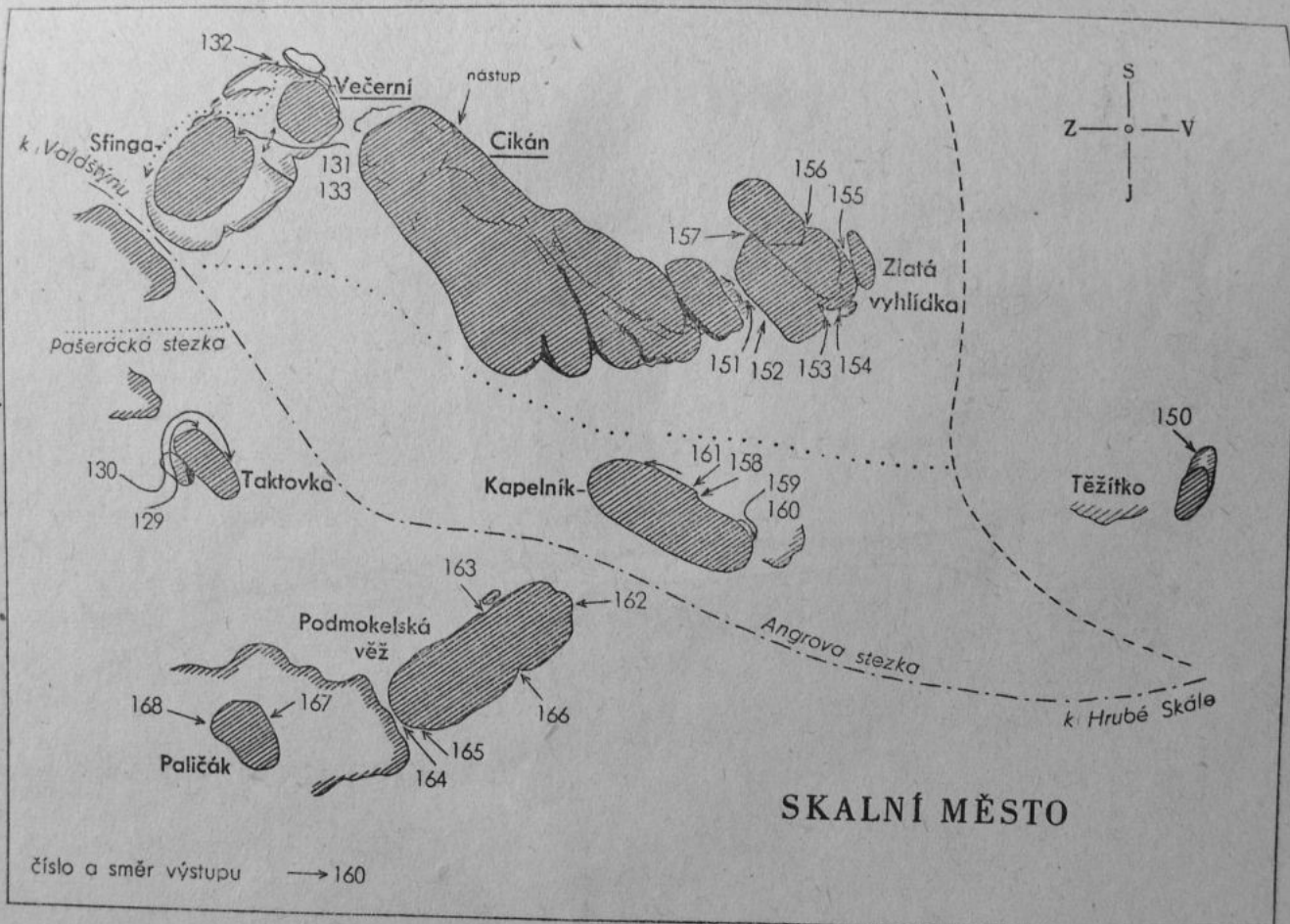
HRUBOSKALSKO

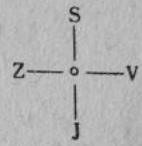
SKALNÍ MĚSTO

čísla skal (vysvětl. v textu) 31
 číslo a směr vystupu → 58

SKÁLY U VIDLÁKU

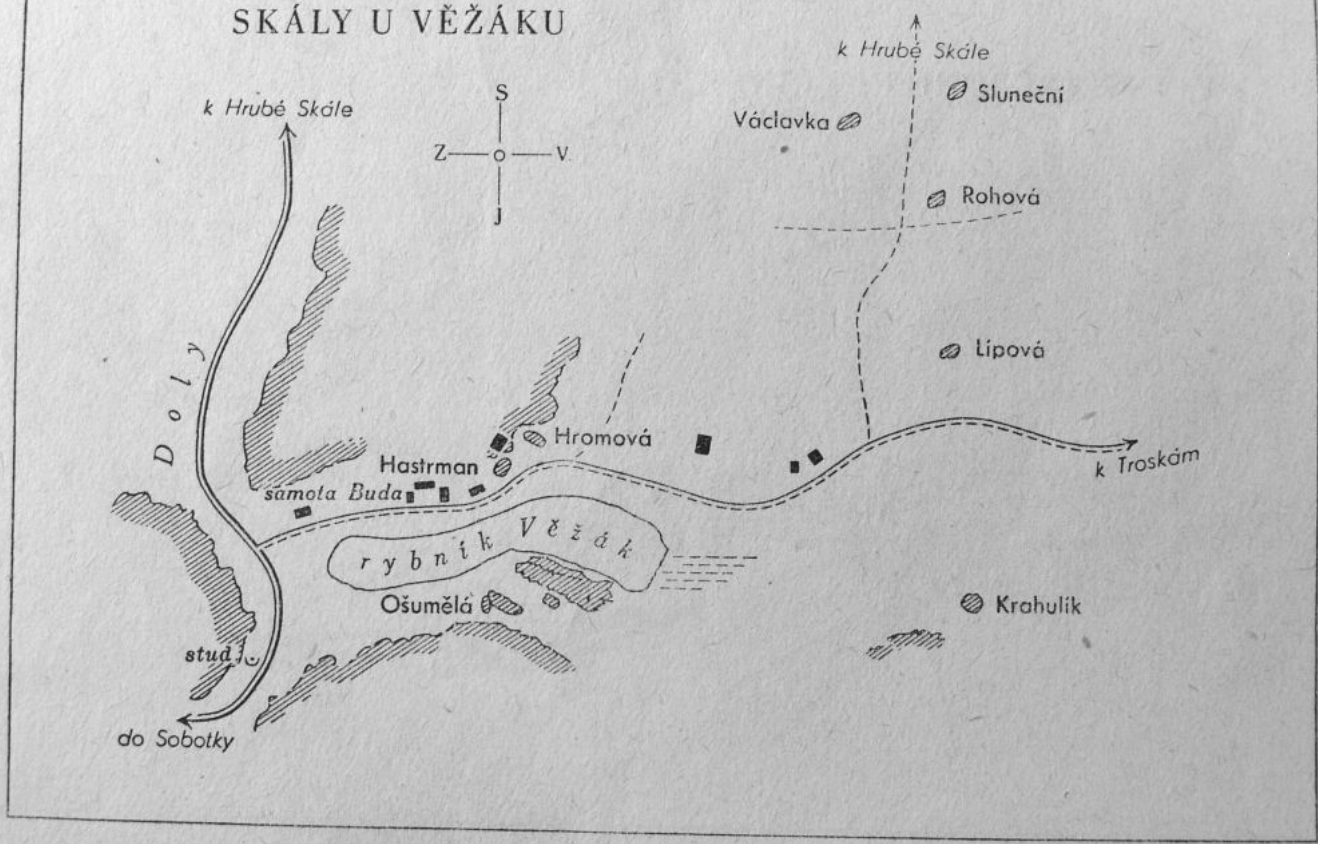
rybník Vidlák

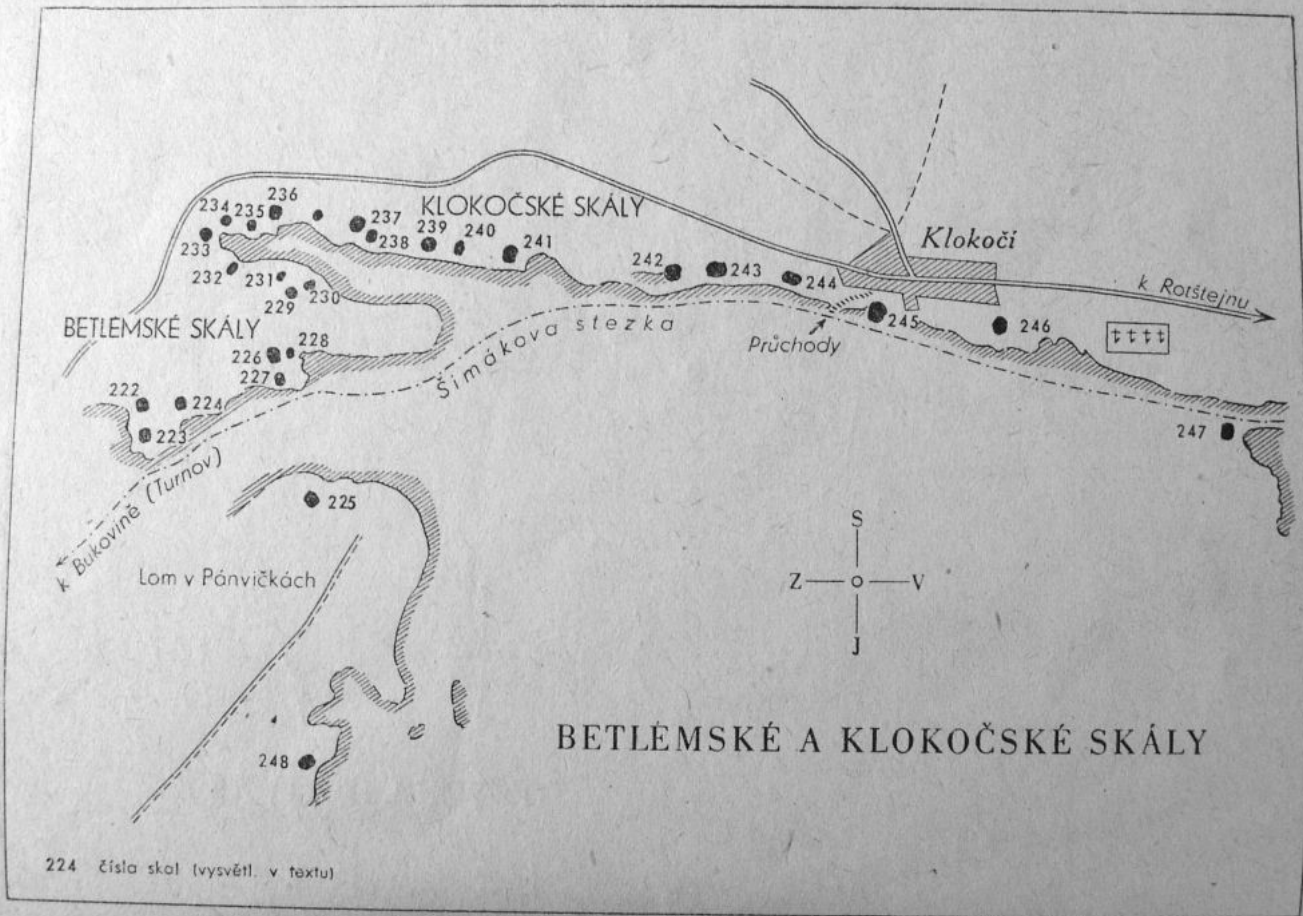
k Hrubé Skále

k Rokytnici

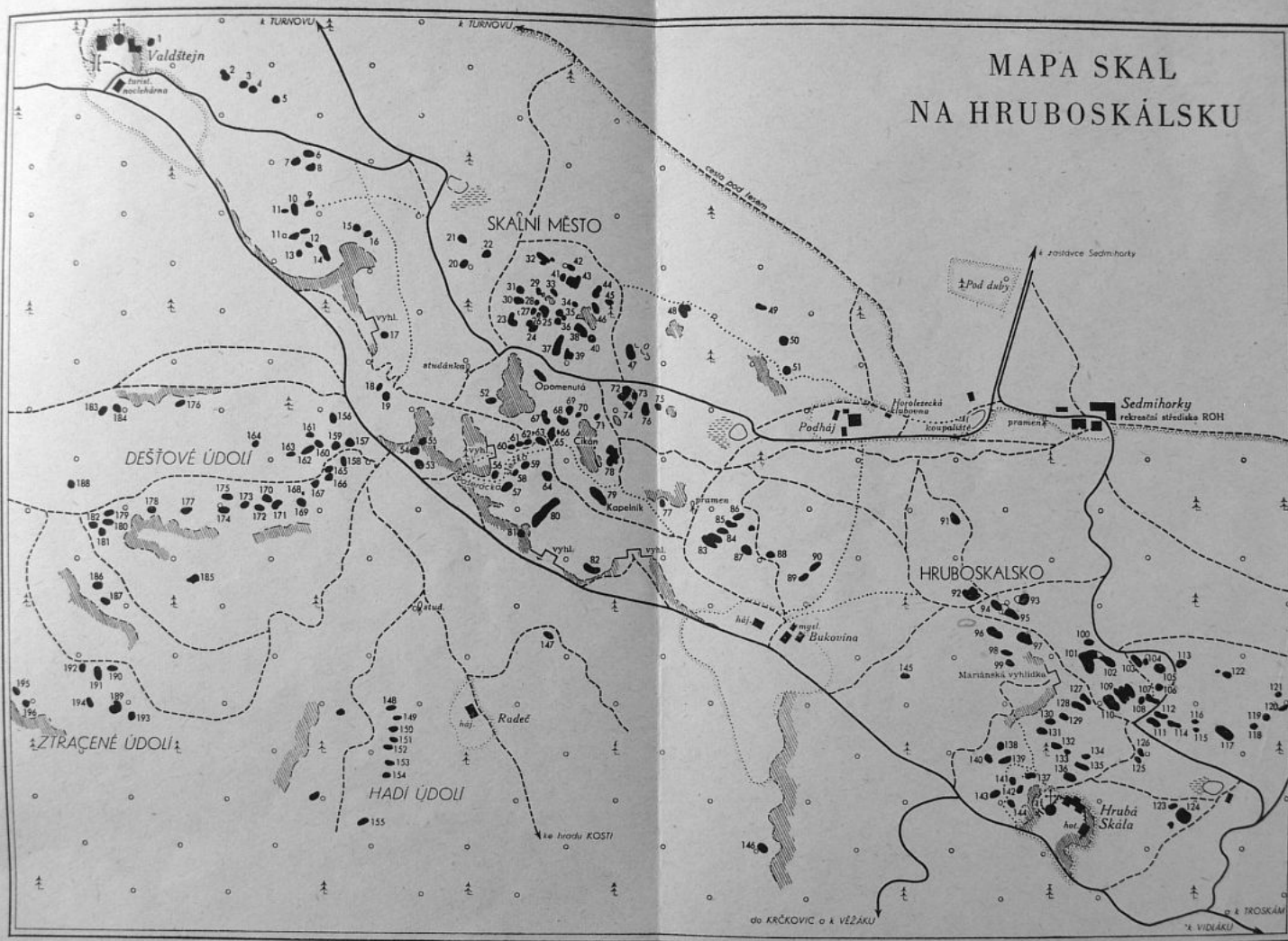
- Kobylka
- Hapina
- Červencová
- Dvojitá
- Vidlák
- Paleček
- Solíva
- Palička
- Pomněnka
- Vodník
- Děravec
- Pilř
- Roketnická

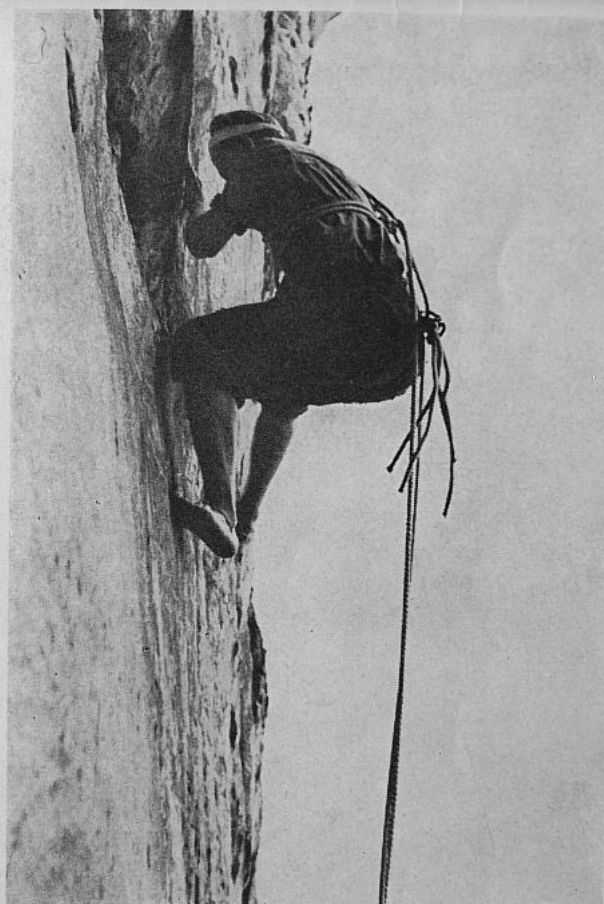
SKÁLY U VĚŽÁKU

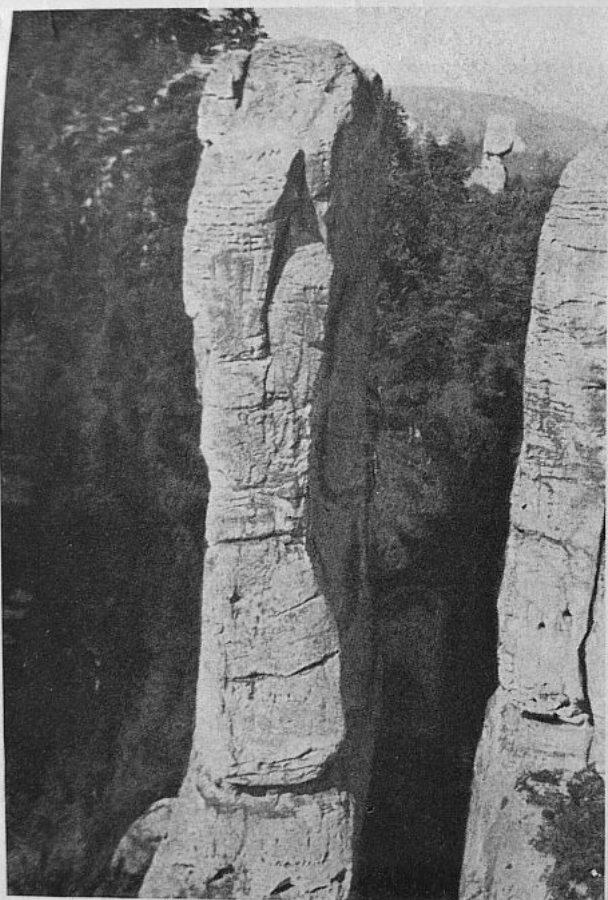

MAPA SKAL NA HRUBOSKÁLSKU

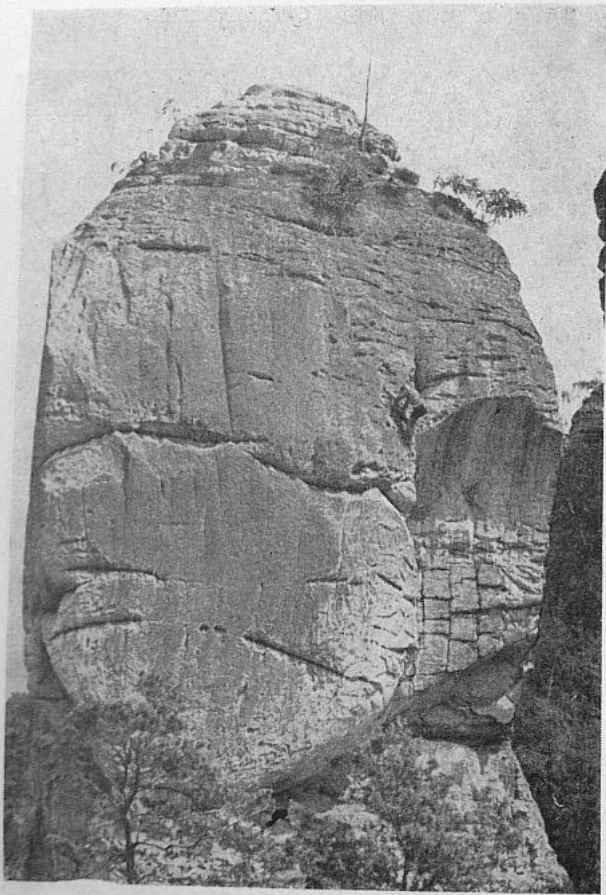

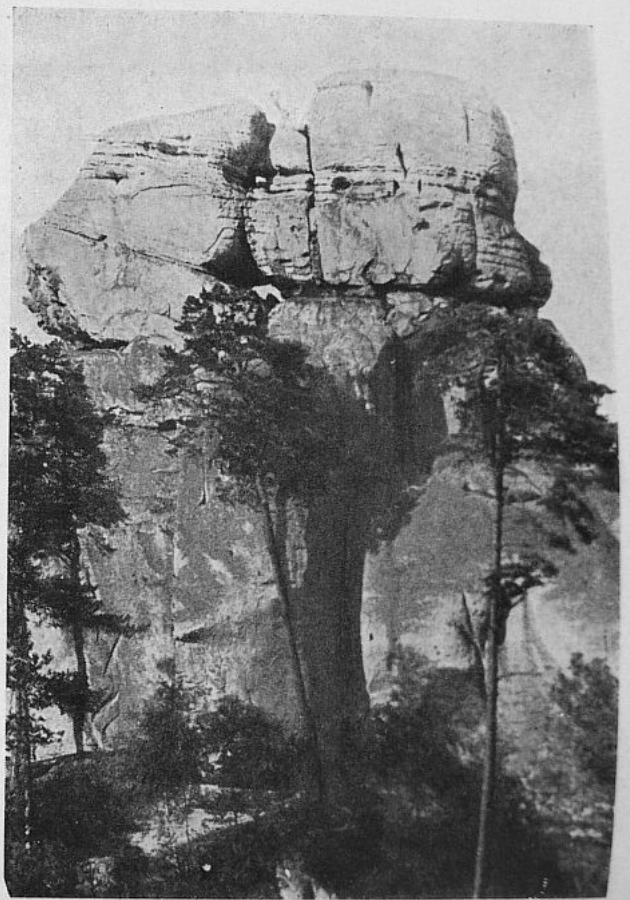
Na Dračí stěně.

Dračí věž. Rudá hrana.

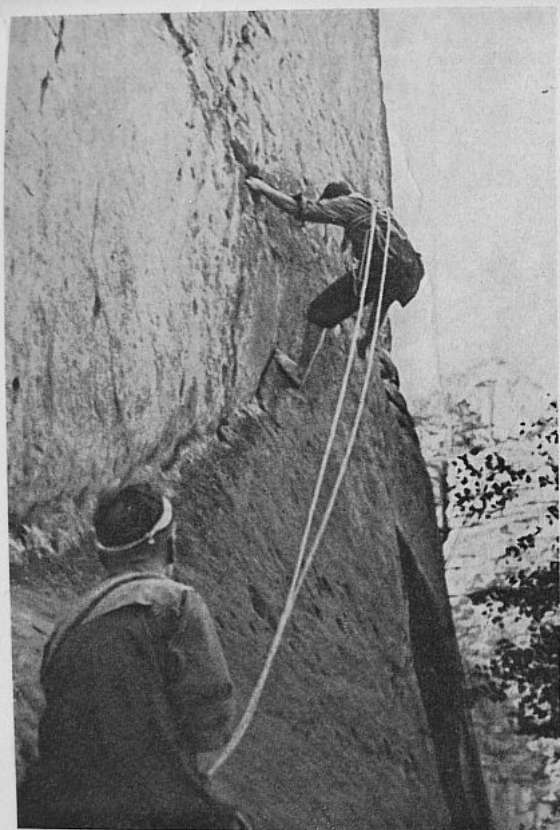

Mnich. Talířová cesta.

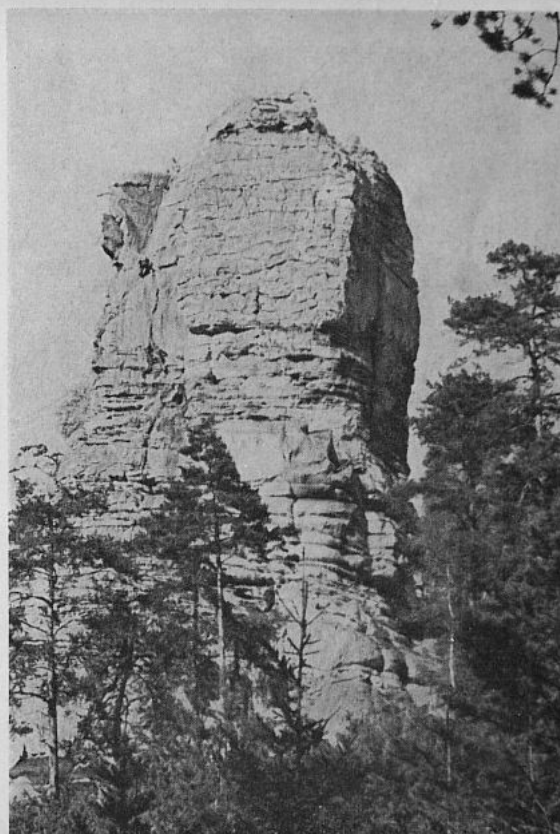
Anebo. Normální cesta.

Mnich. Talířová cesta.

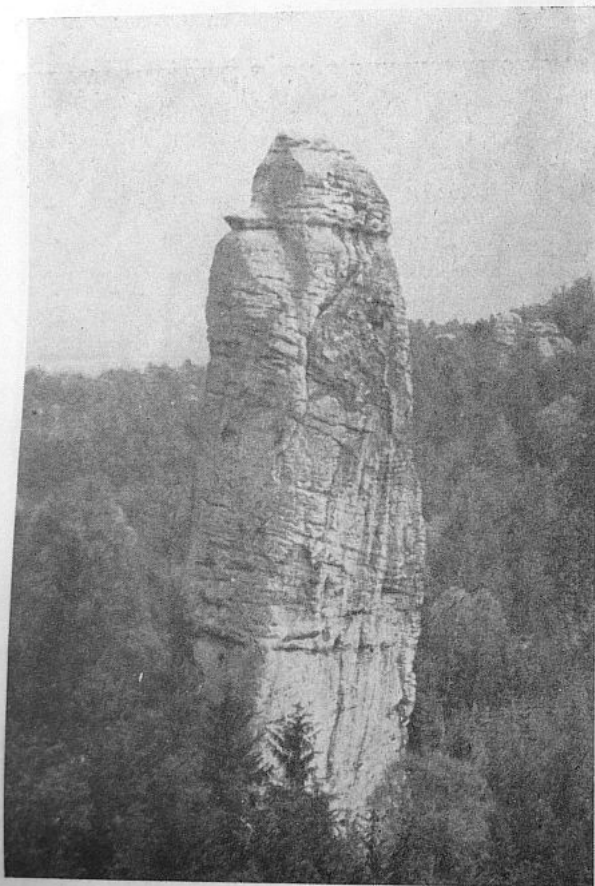

Galeon. Procházková stěna.

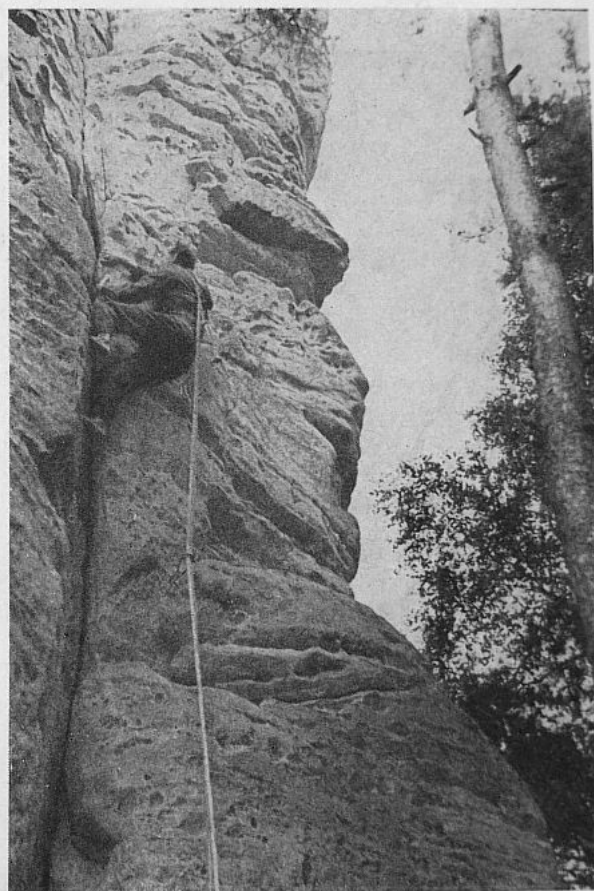
Anebo. Normální cesta.

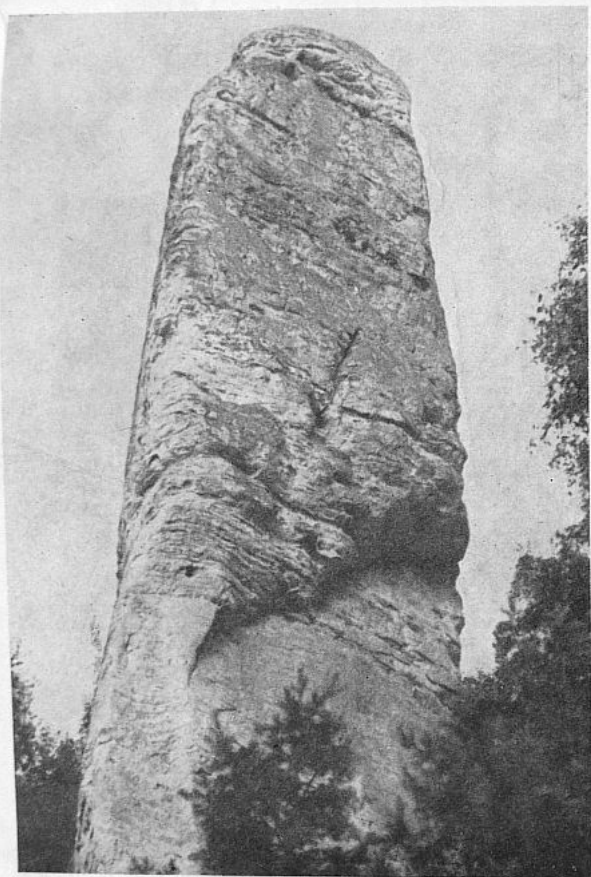
Blatník. Údolní stěna.

Kapelník. Funkeho stěna.

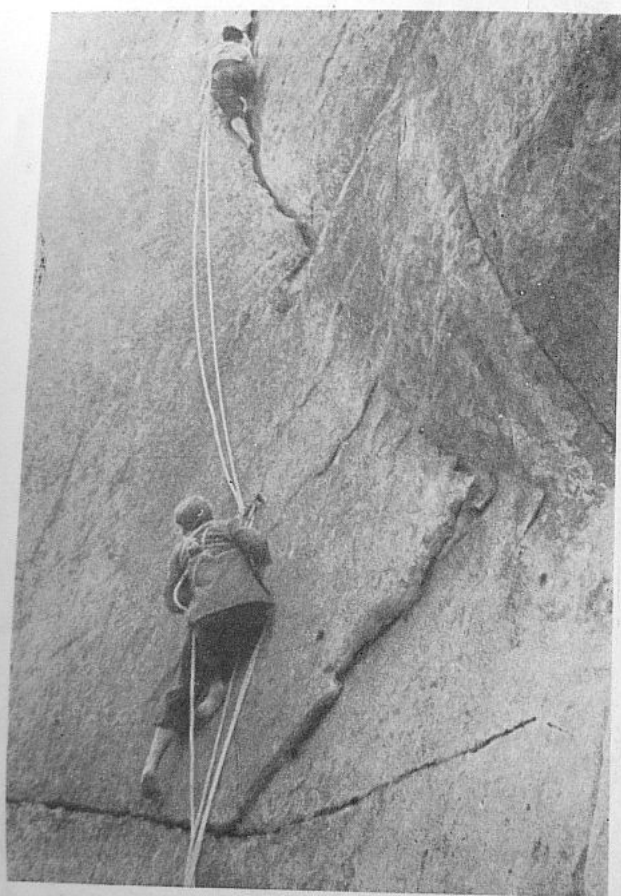
Kapelník. Normální cesta.

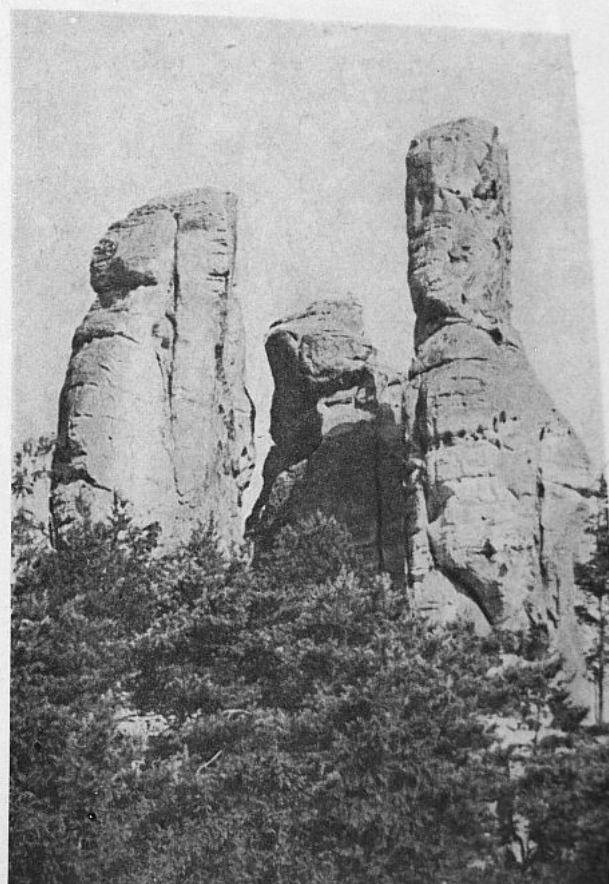
Taktovka. Chlumova cesta.

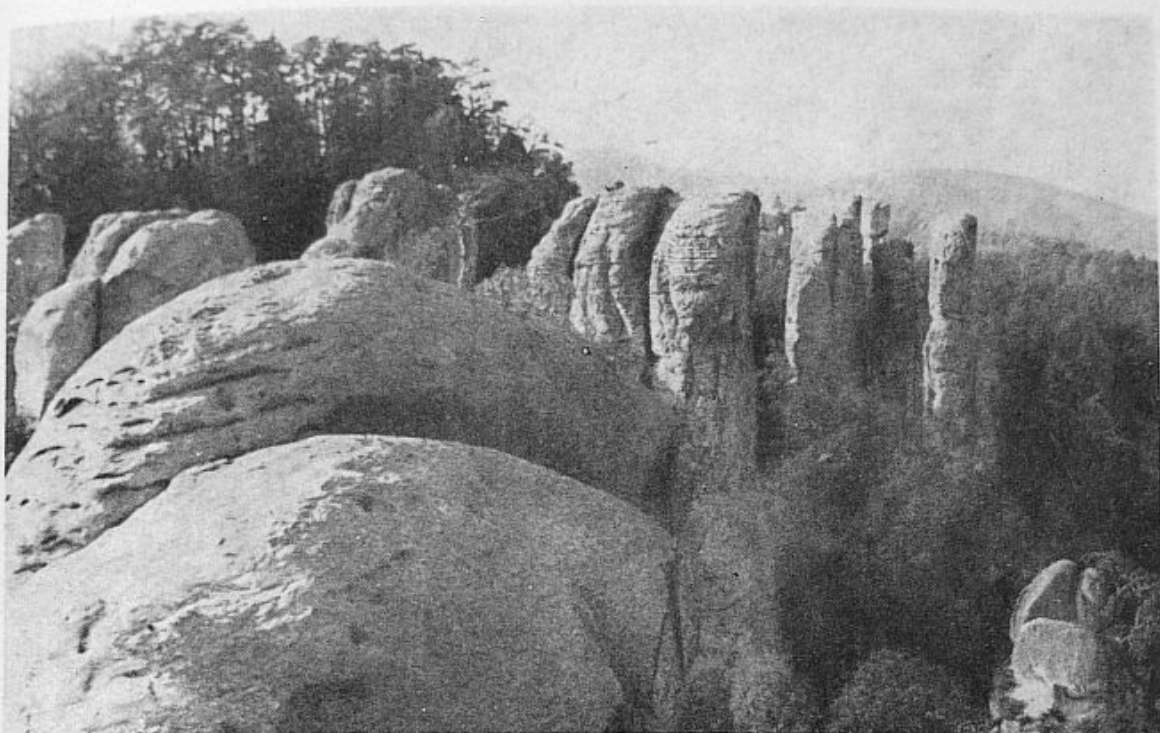
Dračí zub. Česká hrana, Kauschkova spára,
Kauschkova hrana.

Daliborka. Kouřová cesta.

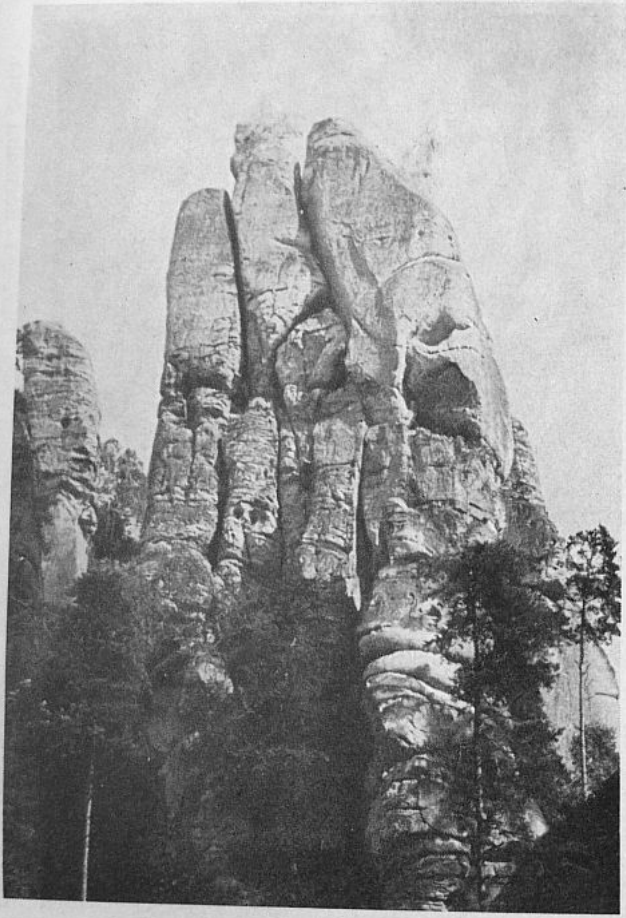
Větrník a List. Porcalova stěna (Větrník).

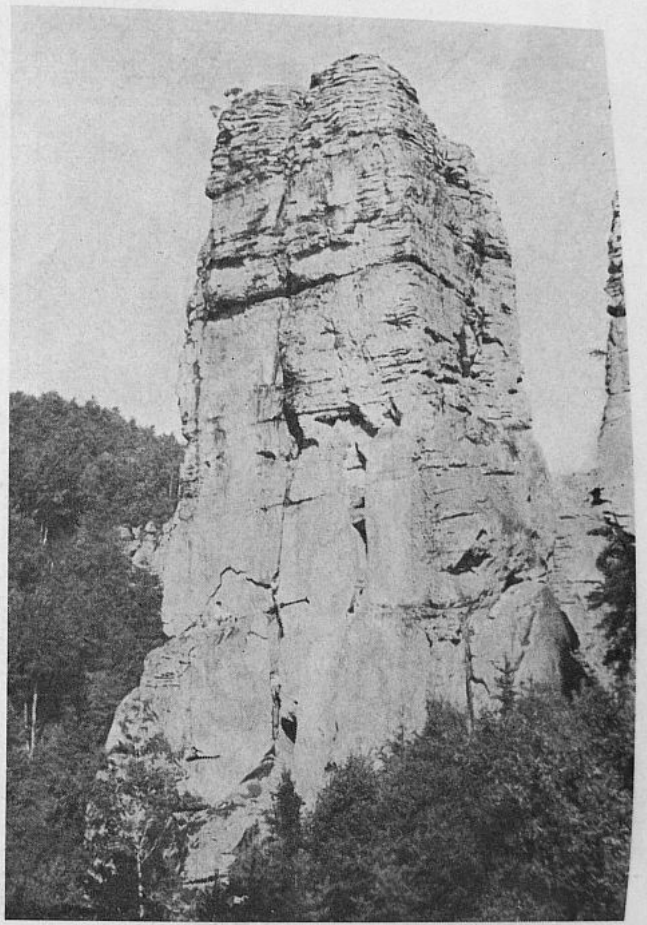
Pohled z Knihy. V pozadí Úzká, Neznámá, Dračí věž, Dračí zub, Větrník a List.
Ještě dále vzadu Pionýr a Lebka.

Lebka - normální cesta. Ůnorová - normální cesta. Durango - normální cesta.

Mnich. Údolní cesta.

Maják. Jeschkeho spára a gotická hrana.